

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2014/347/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 lutego 2014 r. dotycząca zawarcia protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Republiką Armenii dotyczącej zasad udziału Republiki Armenii w programach unijnych 1
- Protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, w sprawie Umowy ramowej między Unią Europejską a Republiką Armenii dotyczącej zasad udziału Republiki Armenii w programach unijnych 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 622/2014 z dnia 14 lutego 2014 r. ustanawiające odstępstwo od rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 ustanawiającego zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” — programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) w odniesieniu do Wspólnego Przedsiębiorstwa na rzecz Realizacji Drugiej Wspólnej Inicjatywy Technologicznej w zakresie Leków Innowacyjnych ⁽¹⁾ 7
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 623/2014 z dnia 14 lutego 2014 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 ustanawiającego zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” — programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) w odniesieniu do wspólnego przedsiębiorstwa na rzecz przemysłu opartego na surowcach pochodzenia biologicznego ⁽¹⁾ 12
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 624/2014 z dnia 14 lutego 2014 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 ustanawiającego zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” — programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) w odniesieniu do wspólnego przedsiębiorstwa „Clean Sky 2” ⁽¹⁾ 14

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 625/2014 z dnia 13 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w drodze regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi dla instytucji inwestujących, instytucji sponсорujących, pierwotnych kredytodawców oraz instytucji inicjujących w odniesieniu do ekspozycji z tytułu przeniesionego ryzyka kredytowego ⁽¹⁾	16
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 626/2014 z dnia 10 czerwca 2014 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie wspólnej taryfy celnej	26
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 627/2014 z dnia 12 czerwca 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 582/2011 w celu dostosowania do postępu technicznego w odniesieniu do monitorowania cząstek stałych przez pokładowy system diagnostyczny ⁽¹⁾	28
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 628/2014 z dnia 12 czerwca 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 341/2007 w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na przywóz czosnku pochodzącego z Chin	31
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 629/2014 z dnia 12 czerwca 2014 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzenia substancji czynnej keton metylowo-nonylowy ⁽¹⁾	33
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 630/2014 z dnia 12 czerwca 2014 r. zmieniające po raz 215. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida	35
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 631/2014 z dnia 12 czerwca 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	38

DECYZJE

2014/348UE:

★ Decyzja Rady z dnia 5 czerwca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami	40
★ Decyzja Rady 2014/349/WPZiB z dnia 12 czerwca 2014 r. zmieniająca wspólne działanie 2008/124/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO	42

2014/350/UE:

★ Decyzja Komisji z dnia 5 czerwca 2014 r. ustalająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla wyrobów włókienniczych (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 3677) ⁽¹⁾	45
---	----

Sprostowania

★ Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2011/52/UE w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 124 z 25.4.2014)	84
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 20 lutego 2014 r.

dotycząca zawarcia protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Republiką Armenii dotyczącej zasad udziału Republiki Armenii w programach unijnych

(2014/347/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114, 168, 169, i 172, art. 173 ust. 3 i art. 188 i 192 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady 2012/777/UE ⁽¹⁾ protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Republiką Armenii dotyczącej zasad udziału Republiki Armenii w programach unijnych ⁽²⁾ („protokół”) został podpisany w imieniu Unii w dniu 17 grudnia 2012 r.
- (2) Protokół powinien zostać zatwierdzony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Republiką Armenii dotyczącej zasad udziału Republiki Armenii w programach unijnych zostaje niniejszym zatwierdzony w imieniu Unii.

Tekst protokołu załączony jest do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 340 z 13.12.2012, s. 26.

⁽²⁾ Zob. s. 3 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje, w imieniu Unii, notyfikacji przewidzianej w art. 10 Protokołu ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lutego 2014 r.

W imieniu Rady
K. HATZIDAKIS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wejścia w życie Protokołu zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat generalny Rady.

PROTOKÓŁ

do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, w sprawie Umowy ramowej między Unią Europejską a Republiką Armenii dotyczącej zasad udziału Republiki Armenii w programach unijnych

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”,

z jednej strony,

a

REPUBLIKĄ ARMENII, zwaną dalej „Armenią”,

z drugiej strony,

zwane dalej „Stronami”

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Armenia zawarła Umowę o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony (zwaną dalej „Umową”), która weszła w życie w dniu 1 lipca 1999 r.
- (2) Rada Europejska w Brukseli w dniach 17 i 18 czerwca 2004 r. z zadowoleniem przyjęła wnioski Komisji Europejskiej dotyczące europejskiej polityki sąsiedztwa i zatwierdziła związane z tym konkluzje Rady z dnia 14 czerwca 2004 r.
- (3) Rada wielokrotnie przyjmowała później konkluzje wspierające tę politykę.
- (4) W dniu 5 marca 2007 r. Rada wyraziła poparcie dla ogólnego i całościowego podejścia nakreślonego w komunikacie Komisji z dnia 4 grudnia 2006 r., aby umożliwić krajom partnerskim objętym europejską polityką sąsiedztwa udział — na podstawie ich osiągnięć i gdy pozwalają na to podstawy prawne — w agencjach i programach wspólnotowych.
- (5) Armenia wyraziła chęć uczestnictwa w szeregu programów unijnych.
- (6) Szczegółowe zasady i warunki dotyczące udziału Armenii w każdym z programów, w szczególności dotyczące wkładu finansowego, procedur sprawozdawczych i procedur oceny, należy określić w protokole ustaleń zawartym pomiędzy Komisją Europejską a właściwymi organami Armenii,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zezwala się Armenii na udział we wszystkich bieżących i przyszłych programach unijnych otwartych na uczestnictwo Armenii zgodnie z odpowiednimi przepisami o przyjęciu tych programów.

Artykuł 2

Armenia wnosi wkład finansowy do ogólnego budżetu Unii Europejskiej odpowiadający konkretnym programom, w których uczestniczy.

Artykuł 3

Przedstawiciele Armenii będą mogli w charakterze obserwatorów uczestniczyć — w zakresie dotyczącym Armenii — w pracach komitetów zarządzających odpowiedzialnych za monitorowanie programów, w które Armenia wnosi wkład finansowy.

Artykuł 4

Projekty i inicjatywy przedstawione przez uczestników z Armenii podlegają, w miarę możliwości, tym samym warunkom, zasadom i procedurom, jakie w zakresie omawianych programów mają zastosowanie do państw członkowskich.

Artykuł 5

Szczegółowe zasady i warunki dotyczące udziału Armenii w każdym z programów, w szczególności dotyczące należnego wkładu finansowego oraz procedur sprawozdawczych i procedur oceny, należy określić w protokole ustaleń zawartym pomiędzy Komisją Europejską a właściwymi organami Armenii, na postawie kryteriów ustanowionych w ramach poszczególnych programów.

Jeśli Armenia zwróci się o pomoc zewnętrzną Unii w celu uczestnictwa w określonym programie na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1638/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. określającego przepisy ogólne w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa lub na mocy, przyjętego w przyszłości, podobnego rozporządzenia dotyczącego pomocy zewnętrznej Unii na rzecz Armenii, warunki korzystania przez Armenię z pomocy zewnętrznej Unii należy określić w umowie finansowej, z zastrzeżeniem w szczególności art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1638/2006.

Artykuł 6

Każdy protokół ustaleń zawarty na mocy art. 5 stanowi, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, że kontrola finansowa lub audyty lub inne kontrole, w tym dochodzenia administracyjne, będą prowadzone przez Komisję Europejską, Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych i Trybunał Obrachunkowy lub z ich upoważnienia.

Ustalone muszą zostać szczegółowe zasady dotyczące kontroli finansowej i audytu, środków administracyjnych, kar i zwrotu kwot bezprawnie wypłaconych, umożliwiające Komisji Europejskiej, Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych i Trybunałowi Obrachunkowemu uzyskanie uprawnień odpowiadających ich uprawnieniom w odniesieniu do beneficjentów lub podwykonawców mających siedzibę w Unii.

Artykuł 7

Niniejszy Protokół ma zastosowanie przez okres, w którym Umowa pozostaje w mocy.

Strony podpisują i zatwierdzają niniejszy Protokół zgodnie ze swoimi właściwymi procedurami.

Każda ze Stron może wypowiedzieć niniejszy Protokół poprzez powiadomienie na piśmie drugiej umawiającej się Strony.

Niniejszy Protokół przestaje obowiązywać po upływie sześciu miesięcy od daty takiego powiadomienia.

Zakończenie obowiązywania protokołu w drodze wypowiedzenia przez którąkolwiek ze Stron nie ma wpływu na kontrole przeprowadzane, w stosownych przypadkach, zgodnie z postanowieniami określonymi w art. 5 i 6.

Artykuł 8

Nie później niż trzy lata od daty wejścia w życie niniejszego protokołu, a następnie co trzy lata, obydwie Strony mogą dokonywać przeglądu wdrażania niniejszego protokołu w oparciu o rzeczywisty udział Armenii w programach unijnych.

Artykuł 9

Niniejszy protokół ma zastosowanie z jednej strony w odniesieniu do terytoriów, na których obowiązuje Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z warunkami określonymi w tym Traktacie, a z drugiej strony do terytorium Armenii.

Artykuł 10

Niniejszy Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym Strony powiadomią się wzajemnie kanałami dyplomatycznymi o zakończeniu procedur niezbędnych do jego wejścia w życie.

Artykuł 11

Niniejszy Protokół stanowi integralną część Umowy.

Artykuł 12

Niniejszy Protokół sporządza się w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, rumuńskim, węgierskim, włoskim i ormiańskim; każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

Съставено в Брюксел на седемнадесети декември две хиляди и дванадесета година.

Hecho en Bruselas, el diecisiete de diciembre de dos mil doce.

V Bruselu dne sedmnáctého prosince dva tisíce dvanáct.

Udfærdiget i Bruxelles den syttende december to tusind og tolv.

Geschehen zu Brüssel am siebzehnten Dezember zweitausendzwoölf.

Kahe tuhande kaheteistkümnenda aasta detsembrikuu seitsmeteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα επτά Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες δώδεκα.

Done at Brussels on the seventeenth day of December in the year two thousand and twelve.

Fait à Bruxelles, le dix-sept décembre deux mille douze.

Fatto a Bruxelles, addì diciassette dicembre duemiladodici.

Briselē, divi tūkstoši divpadsmitā gada septiņpadsmitajā decembrī.

Priimta du tūkstančiai dvyliktą metų gruodžio septynioliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenkettedik év december havának tizenhetedik napján.

Magħmul fi Brussell, fis-sbatax-il jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u tnax.

Gedaan te Brussel, de zeventiende december tweeduizend twaalf.

Sporządzono w Brukseli dnia siedemnastego grudnia roku dwa tysiące dwunastego.

Feito em Bruxelas, em dezassete de dezembro de dois mil e doze.

Întocmit la Bruxelles la șaptesprezece decembrie două mii doisprezece.

V Bruseli sedemnásteho decembra dvetisícdivanásť.

V Bruslju, dne sedemnajstega decembra leta dva tisoč dvanajst.

Tehty Brysselissä seitsemäntenätoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattakaksitoista.

Som skedde i Bryssel den sjuttonde december tjugohundratolv.

Կատարված է Բրյուսելում, երկու հազար տասներկու թվականի դեկտեմբերի տասնյոթին

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā -
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Ghall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
Եվրոպական Միության կողմից

За Република Армения
Por la Republica de Armenia
Za Arménskou republiku
For Republikken Armenien
Für die Republik Armenien
Armenia Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία της Αρμενίας
For the Republic of Armenia
Pour la République d'Arménie
Per la Repubblica di Armenia
Armēnijas Republikas vārdā -
Armēnijos Respublikos vardu
Örmény Köztársaság részéről
Ghar-Repubblica tal-Armenja
Voor de Republiek Armenië
W imieniu Republiki Armenii
Pela República da Armenia
Pentru Republica Armenia
Za Armensku republiku
Za Republiko Armenijo
Armenian tasavallan puolesta
För Republiken Armenien
Հայաստանի Հանրապետության կողմից

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 622/2014

z dnia 14 lutego 2014 r.

ustanawiające odstępstwo od rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 ustanawiającego zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” — programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) w odniesieniu do Wspólnego Przedsiębiorstwa na rzecz Realizacji Drugiej Wspólnej Inicjatywy Technologicznej w zakresie Leków Innowacyjnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” — programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1906/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3 lit. b) oraz art. 1 ust. 3 lit. c) ppkt (i)–(vii),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013⁽²⁾ ustanawia program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) („Horyzont 2020”) i przewiduje zaangażowanie Unii w partnerstwa publiczno-prywatne, w tym we wspólne przedsiębiorstwa, w kluczowych obszarach, w których badania naukowe i innowacje mogą przyczynić się do osiągnięcia celów Unii w zakresie konkurencyjności oraz pomóc w stawieniu czoła wyzwaniom społecznym.
- (2) Udział w działaniach pośrednich wynikających z programu „Horyzont 2020” powinien być zgodny z rozporządzeniem (UE) nr 1290/2013. Aby wziąć jednak pod uwagę szczególne potrzeby operacyjne wspólnych przedsiębiorstw ustanowionych na podstawie art. 187 Traktatu w obszarze leków innowacyjnych, na czas trwania programu „Horyzont 2020” przekazano Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów prawnych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu umożliwienia organom finansującym ustanowionym na mocy art. 187 Traktatu ograniczenia kwalifikowalności do finansowania poszczególnych rodzajów uczestników i przyjmowanie specjalnych przepisów dotyczących własności intelektualnej.
- (3) Wspólne Przedsiębiorstwo na rzecz Realizacji Wspólnej Inicjatywy Technologicznej w zakresie Leków Innowacyjnych zostało utworzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 73/2008⁽³⁾ na okres do dnia 31 grudnia 2017 r. w celu wspierania współpracy pomiędzy wszystkimi zainteresowanymi podmiotami: przedstawicielami przemysłu, organami publicznymi (w tym organami sprawującymi nadzór), organizacjami pacjentów, uniwersytetami i ośrodkami klinicznymi oraz w celu poprawy wydajności i skuteczności procesu opracowywania leków, co w perspektywie długoterminowej miałyby doprowadzić do produkowania efektywniejszych i bezpieczniejszych leków innowacyjnych przez sektor farmaceutyczny.
- (4) W odniesieniu do kwalifikowalności do finansowania i przepisów dotyczących własności intelektualnej zidentyfikowano szczególne potrzeby operacyjne, potwierdzone celem wspólnej inicjatywy technologicznej w zakresie leków innowacyjnych polegającym na łączeniu dużych przedsiębiorstw przemysłowych z organizacjami o charakterze niezarobkowym, podmiotami publicznymi lub innymi podmiotami, a także na maksymalizowaniu wykorzystania wyników projektów, co mogłoby spowodować szybsze dostarczanie leków pacjentom. Wspólne Przedsiębiorstwo na rzecz Realizacji Drugiej Wspólnej Inicjatywy Technologicznej w zakresie Leków Innowacyjnych ustanowione rozporządzeniem Rady (UE) nr 557/2014⁽⁴⁾ powinno nadal zapewniać finansowanie podmiotom takim jak mikroprzedsiębiorstwa, małe i średnie przedsiębiorstwa, szkoły średnie i uczelnie wyższe oraz organizacje o charakterze niezarobkowym, dlatego niezbędne jest odstępstwo od art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” — program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 81).

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2008 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustanawiające Wspólne Przedsiębiorstwo na rzecz Realizacji Wspólnej Inicjatywy Technologicznej w zakresie Leków Innowacyjnych (Dz.U. L 30 z 4.2.2008, s. 38).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 557/2014 z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Drugiej Inicjatywy w zakresie Leków Innowacyjnych (Dz.U. L 169 z 7.6.2014, s. 54).

- (5) W kontekście celów wspólnej inicjatywy technologicznej w zakresie leków innowacyjnych 2 szczególne potrzeby operacyjne określono w odniesieniu do przepisów dotyczących własności intelektualnej w celu osiągnięcia otwartego modelu innowacji, dynamicznego systemu wymiany wiedzy poszerzającego możliwości tworzenia i wykorzystywania wiedzy pochodzącej z projektów IMI oraz szerokiego dostępu uczestników, podmiotów stowarzyszonych i osób trzecich do tej wiedzy, których ostatecznym celem jest przyspieszenie rozwoju diagnozowania i interwencji medycznej dla dobra pacjentów, w tym poprzez stymulowanie klinicznych badań translacyjnych i badań klinicznych, w szczególności w dziedzinie zdrowia publicznego oraz niezaspokojonych potrzeb medycznych, jak określono w sprawozdaniu Światowej Organizacji Zdrowia na temat leków priorytetowych opublikowanym w dniu 9 lipca 2013 r. ⁽¹⁾. Warunki te powinny mieć zastosowanie do wszystkich uczestników w celu ochrony ich istniejącej wiedzy („background”), wyników oraz wiedzy uzyskanej w trakcie realizacji projektu poza projektem („sideground”). Należy umożliwić przeniesienie własności wyników i istniejącej wiedzy oraz udostępnianie ich na licencji, a także zapewnić prawa dostępu do wyników i istniejącej wiedzy innych uczestników, aby umożliwić prowadzenie badań. Należy zatem — w kontekście wykorzystania — odróżnić zastosowanie do celów badawczych od bezpośredniego wykorzystania. Warunki te powinny również uwzględniać wcześniejsze zobowiązania uczestników, przewidując potencjalne bezpośrednie wykorzystanie wyników, w tym badań klinicznych dotyczących samych wyników. Aby zapewnić szerokie wykorzystanie wyników, ułatwić dostarczanie innowacyjnych leków pacjentom i poprawić badania nad lekami i ich opracowywanie, należy ustanowić odstępstwa od przepisów art. 41 oraz 44–48 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na zasadzie odstępstwa od art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 do finansowania w ramach Wspólnego Przedsiębiorstwa na rzecz Realizacji Drugiej Wspólnej Inicjatywy Technologicznej w zakresie Leków Innowacyjnych kwalifikują się tylko następujący uczestnicy:

- a) podmioty prawne, które mają siedzibę w państwie członkowskim lub w kraju stowarzyszonym, lub które zostały utworzone na mocy prawa Unii; oraz
- b) które należą do jednej z poniższych kategorii:
 - (i) mikroprzedsiębiorstwa, małe i średnie przedsiębiorstwa oraz inne przedsiębiorstwa, których roczny obrót nie przekracza 500 mln EUR, przy czym te ostatnie nie są oddziałami przedsiębiorstw, których roczny obrót przekracza 500 mln EUR; stosuje się odpowiednio definicję „podmiotów powiązanych” w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013;
 - (ii) szkoły średnie i uczelnie wyższe;
 - (iii) organizacje o charakterze niezarobkowym, w tym także mające za jeden ze swoich podstawowych celów prowadzenie działalności w zakresie badań naukowych lub rozwoju technologicznego lub organizacje pacjentów;
- c) Wspólne Centrum Badawcze;
- d) międzynarodowe organizacje o znaczeniu europejskim.

Artykuł 2

Na zasadzie odstępstwa od art. 41 ust. 2 i art. 45–48 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 stosuje się następujące przepisy w odniesieniu do własności i dostępu do wiedzy uzyskanej w trakcie realizacji projektu poza projektem:

- a) wyniki nie obejmują żadnej wiedzy uzyskanej w trakcie realizacji projektu poza projektem, takiej jak produkty materialne i niematerialne wytworzone przez uczestnika w ramach działania, takie jak dane, wiedza i informacje, bez względu na ich formę lub charakter, niezależnie od tego, czy mogą one zostać objęte ochroną, które znajdują się poza celami działania określonymi w umowie o udzielenie dotacji i w związku z tym nie są potrzebne do realizacji działania ani do zastosowania wyników do celów badawczych;
- b) każdy uczestnik pozostaje wyłącznym właścicielem swojej wiedzy uzyskanej w trakcie realizacji projektu poza projektem, ale można ustalić inny podział własności;
- c) uczestnicy nie są zobowiązani do udzielania praw dostępu do wiedzy uzyskanej w trakcie realizacji projektu poza projektem.

⁽¹⁾ „Priority Medicines for Europe and the World Update Report”, 2013, WHO, ISBN 978 92 4 150575 8 — http://www.who.int/medicines/areas/priority_medicines/en/.

Artykuł 3

Na zasadzie odstępstwa od art. 44 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 do przeniesienia własności wyników i istniejącej wiedzy oraz udostępniania ich na licencji podmiotom powiązanym, nabywcom i wszelkim podmiotom będących ich następcami zastosowanie mają następujące zasady:

- a) uczestnik może, bez zgody pozostałych uczestników — jednak pod warunkiem że pozostali uczestnicy zostaną bez zbędnej zwłoki poinformowani, a podmiot przejmujący wyrazi na piśmie zgodę na bycie związanym umową o udzielenie dotacji i umową konsorcjum — przenieść własność swoich wyników na:
 - (i) swój podmiot powiązany;
 - (ii) dowolnego nabywcę całości lub znacznej części swoich odpowiednich aktywów;
 - (iii) dowolny podmiot będący jego następcą powstały z połączenia z takim uczestnikiem lub konsolidacji takiego uczestnika.

Zwłoka, o której mowa w akapicie pierwszym, jest uzgadniana przez uczestników w umowie konsorcjum;

- b) każdemu uczestnikowi pozostawia się swobodę licencji, przeniesienia lub innej formy dysponowania jego prawami własności istniejącej wiedzy, z zastrzeżeniem wszelkich praw i obowiązków wynikających z umowy o udzielenie dotacji i umowy konsorcjum;
- c) w przypadku gdy uczestnik przenosi prawo własności istniejącej wiedzy, przenosi on również swoje obowiązki określone w umowie o udzielenie dotacji oraz w umowie konsorcjum dotyczące istniejącej wiedzy na podmiot przejmujący, w tym obowiązek przeniesienia tych obowiązków na każdy kolejny podmiot przejmujący;
- d) uczestnik może, bez zgody pozostałych uczestników — jednak pod warunkiem że pozostali uczestnicy zostaną bez zbędnej zwłoki poinformowani, a podmiot przejmujący wyrazi na piśmie zgodę na bycie związanym umową o udzielenie dotacji i umową konsorcjum — przenieść własność swojej istniejącej wiedzy na:
 - (i) swój podmiot powiązany;
 - (ii) dowolnego nabywcę całości lub znacznej części swoich odpowiednich aktywów;
 - (iii) dowolny podmiot będący jego następcą powstały z połączenia z takim uczestnikiem lub konsolidacji takiego uczestnika.

Zwłoka, o której mowa w akapicie pierwszym, jest uzgadniana przez uczestników w umowie konsorcjum.

Artykuł 4

Na zasadzie odstępstwa od art. 44 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 do przeniesienia własności wyników oraz udostępniania ich na licencji zastosowanie ma, co następuje:

Pod warunkiem możliwości korzystania z wszelkich praw dostępu do wyników oraz przestrzegania wszelkich dodatkowych obowiązków wynikających z umowy o udzielenie dotacji lub umowy konsorcjum przez uczestnika będącego właścicielem wyników, może on udzielać licencji bądź w inny sposób udzielać prawa do korzystania z nich dowolnemu podmiotowi prawnemu.

Artykuł 5

Na zasadzie odstępstwa od art. 46 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 do zasad w zakresie praw dostępu zastosowanie ma, co następuje:

Każdy podmiot prawny, który korzysta z praw dostępu w celu ukończenia działania lub na potrzeby zastosowania do celów badawczych, może upoważnić inny podmiot prawny do korzystania z tych praw w jego imieniu, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

- a) podmiot prawny, który korzysta z praw dostępu, ponosi odpowiedzialność za działania drugiego podmiotu prawnego, tak jakby działania te zostały przeprowadzone przez ten pierwszy podmiot prawny;
- b) prawa dostępu drugiego podmiotu prawnego nie obejmują prawa do udzielania podlicencji.

Artykuł 6

Na zasadzie odstępstwa od art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 do praw dostępu w zakresie realizacji zastosowania ma, co następuje:

- a) podczas działania uczestnicy korzystają z praw dostępu do wyników pozostałych uczestników wyłącznie w celu i w zakresie niezbędnym do podjęcia i ukończenia działania. W takim przypadku dostęp udziela się nieodpłatnie;
- b) podczas działania uczestnicy, o ile nie uniemożliwiają lub nie ograniczają tego ich zobowiązania względem innych podmiotów istniejące w dniu przystąpienia do umowy o udzielenie dotacji, korzystają z praw dostępu do istniejącej wiedzy pozostałych uczestników wyłącznie w celu i w zakresie niezbędnym do podjęcia i ukończenia działania. W takim przypadku dostęp udziela się nieodpłatnie.

Artykuł 7

Na zasadzie odstępstwa od art. 48 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 zastosowanie mają następujące zasady:

- a) w odniesieniu do wykorzystania zastosowanie mają następujące definicje:
 - (i) „zastosowanie do celów badawczych” jest to wykorzystanie wyników lub istniejącej wiedzy potrzebnej do wykorzystania wyników do wszelkich celów innych niż ukończenie działania lub do bezpośredniego wykorzystania, które obejmuje, ale nie jest do niego ograniczone, stosowanie wyników jako narzędzia badań, włącznie z badaniami klinicznymi, i które bezpośrednio lub pośrednio przyczynia się do realizacji celów ustanowionych w ramach wyzwania społecznego „Zdrowie, zmiany demograficzne i dobrostan”, o którym mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1291/2013;
 - (ii) „bezpośrednie wykorzystanie” jest to opracowanie wyników w celu komercjalizacji, w tym poprzez badania kliniczne, lub komercjalizacja samych wyników;
- b) w trakcie działania i po jego ukończeniu uczestnicy i ich podmioty powiązane korzystają z praw dostępu do wyników pozostałych uczestników na potrzeby zastosowania do celów badawczych.

Prawa dostępu na potrzeby zastosowania do celów badawczych przyznawane są na zasadzie niewyłączności na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach, tj. odpowiednich warunkach, w tym finansowych, albo nieodpłatnie, z uwzględnieniem rzeczywistej lub potencjalnej wartości wyników, których dotyczy wnioski o prawa dostępu, oraz innych aspektów przewidywanego zastosowania do celów badawczych.

W przypadku gdy bezpośrednie wykorzystanie przez uczestnika lub osobę trzecią wymaga wyników będących własnością innego uczestnika, prawa dostępu mogą być negocjowane pomiędzy zaangażowanymi stronami;

- c) w trakcie działania i po jego ukończeniu uczestnicy i ich podmioty powiązane korzystają z praw dostępu do istniejącej wiedzy pozostałych uczestników wyłącznie w zakresie, w jakim jest to w sposób uzasadniony niezbędne do zastosowania wyników do celów badawczych.

Takie prawa dostępu na potrzeby zastosowania do celów badawczych przyznawane są na zasadzie niewyłączności na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach, tj. odpowiednich warunkach, w tym finansowych, albo nieodpłatnie, z uwzględnieniem rzeczywistej lub potencjalnej wartości istniejącej wiedzy, której dotyczy wnioski o prawa dostępu, oraz innych aspektów przewidywanego zastosowania do celów badawczych.

Uczestnicy nie są zobowiązani do udzielania praw dostępu na potrzeby bezpośredniego wykorzystania do swojej istniejącej wiedzy i mogą stosować, wykorzystywać, przyznawać sublicencje lub w inny sposób komercjalizować swoją istniejącą wiedzę według własnego uznania, z zastrzeżeniem praw dostępu na potrzeby zastosowania do celów badawczych.

W przypadku gdy bezpośrednie wykorzystanie przez uczestnika lub osobę trzecią wymaga istniejącej wiedzy niezbędnej do zastosowania wyników będących własnością innego uczestnika, prawa dostępu mogą być negocjowane pomiędzy zaangażowanymi stronami;

- d) po ukończeniu działania osoby trzecie mają prawo do wystąpienia z wnioskiem i otrzymania praw dostępu do wyników uczestników na potrzeby zastosowania do celów badawczych.

Takie prawa dostępu przyznawane są na zasadzie niewyłączności na warunkach uznanych za odpowiednie przez właściciela wyników i zainteresowaną osobę trzecią. Warunki te nie mogą być bardziej korzystne niż warunki mające zastosowanie do uczestników i podmiotów powiązanych na potrzeby zastosowania do celów badawczych;

- e) po ukończeniu działania osoby trzecie mają prawo do wystąpienia z wnioskiem i otrzymania praw dostępu do istniejącej wiedzy uczestników, wyłącznie w zakresie, w jakim jest to w sposób uzasadniony niezbędne do zastosowania wyników do celów badawczych.

Takie prawa dostępu przyznawane są na zasadzie niewyłączności na warunkach uznanych za odpowiednie przez właściciela istniejącej wiedzy i zainteresowaną osobę trzecią;

- f) przed podpisaniem umowy o udzielenie dotacji uczestnik może wskazać konkretne elementy istniejącej wiedzy i złożyć uzasadniony wniosek do biura programowego Wspólnego Przedsiębiorstwa na rzecz Realizacji Wspólnej Inicjatywy Technologicznej w zakresie Leków Innowacyjnych 2, aby takie elementy były całkowicie lub częściowo wyłączone z obowiązków, o których mowa w art. 7 lit. e).

Biuro programowe Wspólnego Przedsiębiorstwa na rzecz Realizacji Drugiej Wspólnej Inicjatywy Technologicznej w zakresie Leków Innowacyjnych rozpatruje pozytywnie taki wniosek w wyjątkowych okolicznościach i przy podejmowaniu tej decyzji uwzględnia cele, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 557/2014, zadania Wspólnego Przedsiębiorstwa na rzecz Realizacji Drugiej Wspólnej Inicjatywy Technologicznej w zakresie Leków Innowacyjnych, o których mowa w jego statucie, oraz uzasadnione interesy zainteresowanego uczestnika. Może ono pozytywnie rozpatrzyć taki wniosek na warunkach uzgodnionych z uczestnikiem. Wszelkie wyjątki są włączone do umowy o udzielenie dotacji i nie mogą być zmieniane, chyba że taka zmiana jest dozwolona w umowie o udzielenie dotacji;

- g) uczestnicy uzgadniają w umowie konsorcjum termin w odniesieniu do wniosków o udzielenie dostępu, o których mowa w lit. b)–e).

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 623/2014**z dnia 14 lutego 2014 r.****wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 ustanawiającego zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” — programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) w odniesieniu do wspólnego przedsiębiorstwa na rzecz przemysłu opartego na surowcach pochodzenia biologicznego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” — programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1906/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3 lit b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 ⁽²⁾ ustanawia „Horyzont 2020” — program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) i przewiduje zaangażowanie Unii w partnerstwa publiczno-prywatne, w tym we wspólne przedsiębiorstwa, w kluczowych obszarach, w których badania naukowe i innowacje mogą przyczynić się do osiągnięcia celów Unii w zakresie konkurencyjności oraz pomóc w stawieniu czoła wyzwaniom społecznym.
- (2) Udział w działaniach pośrednich wynikających z programu „Horyzont 2020” powinien być zgodny z rozporządzeniem (UE) nr 1290/2013. Jednakże aby uwzględnić szczególne potrzeby operacyjne wspólnych przedsiębiorstw ustanowionych na mocy art. 187 Traktatu w dziedzinie bioprzemysłu, na czas trwania programu „Horyzont 2020” przekazano Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów prawnych zgodnie z art. 290 Traktatu.
- (3) Wspólne przedsiębiorstwo na rzecz przemysłu opartego na surowcach pochodzenia biologicznego (BBI JU) zostało ustanowione rozporządzeniem Rady (UE) nr 560/2014 ⁽³⁾ w dziedzinie bioprzemysłu na okres do 31 grudnia 2024 r. w celu realizacji wspólnej inicjatywy technologicznej na rzecz przemysłu opartego na surowcach pochodzenia biologicznego.
- (4) Określono szczególne potrzeby operacyjne w celu ułatwienia i wspierania udziału określonych rodzajów uczestników. Te szczególne potrzeby operacyjne wynikają z obecnego rozdrobnienia tego nowego sektora przemysłowego, w którym działa wiele małych i średnich podmiotów przemysłowych. Uczestnictwo tych zainteresowanych stron oraz szkół średnich i uczelni wyższych oraz innych podmiotów w BBI JU należy ponadto wspierać i promować ze względu na ich uznaną pozycję w dziedzinie badań naukowych i rozwoju. Aby osiągnąć optymalny poziom efektu dźwigni inwestycji prywatnych, do finansowania działań innych niż działania w zakresie innowacji w ramach BBI JU należy kwalifikować tylko wspomniane wyżej zainteresowane strony.
- (5) W związku z tym należy wprowadzić odstępstwo od art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 w celu ograniczenia kwalifikowalności do finansowania działań innych niż działania w zakresie innowacji, do takich podmiotów jak małe i średnie przedsiębiorstwa lub szkoły średnie i uczelnie wyższe,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013, w odniesieniu do wspólnego przedsiębiorstwa na rzecz przemysłu opartego na surowcach pochodzenia biologicznego, do finansowania działań w dziedzinie bioprzemysłu innych niż działania w zakresie innowacji — w ramach wspólnego przedsiębiorstwa na rzecz przemysłu opartego na surowcach pochodzenia biologicznego — kwalifikują się wyłącznie następujący uczestnicy:

- a) małe i średnie przedsiębiorstwa;
- b) szkoły średnie i uczelnie wyższe;

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 81.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” — program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104).⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 560/2014 z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Bioprzemysłu (Dz.U. L 169 z 7.6.2014, s. 130).

- c) podmioty prawne o charakterze niezarobkowym, w tym także mające za jeden ze swoich podstawowych celów prowadzenie działalności w zakresie badań naukowych lub rozwoju technologicznego;
- d) Wspólne Centrum Badawcze;
- e) międzynarodowe organizacje o znaczeniu europejskim.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 624/2014**z dnia 14 lutego 2014 r.****wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 ustanawiającego zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” — programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) w odniesieniu do wspólnego przedsięwzięcia „Clean Sky 2”****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” — programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1906/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 ⁽²⁾ ustanawia „Horyzont 2020” — program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) i przewiduje zaangażowanie Unii w partnerstwa publiczno-prywatne, w tym we wspólne przedsięwzięcia, w kluczowych obszarach, w których badania naukowe i innowacje mogą przyczynić się do osiągnięcia celów Unii w zakresie konkurencyjności oraz pomóc w stawieniu czoła wyzwaniom społecznym.
- (2) Udział w działaniach pośrednich wynikających z programu „Horyzont 2020” powinien być zgodny z rozporządzeniem (UE) nr 1290/2013. Jednakże aby uwzględnić szczególne potrzeby operacyjne wspólnych przedsięwzięć w dziedzinie aeronautyki ustanowionych na mocy art. 187 Traktatu, na czas trwania programu „Horyzont 2020” przekazano Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów prawnych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu umożliwienia instytucjom finansującym w dziedzinie aeronautyki ustanowionym na mocy art. 187 Traktatu ograniczenie minimalnej liczby uczestników.
- (3) Wspólne przedsięwzięcie „Clean Sky 2” w dziedzinie aeronautyki ustanowiono rozporządzeniem Rady (UE) nr 558/2014 ⁽³⁾ na okres do dnia 31 grudnia 2024 r. Program ma na celu dalszą poprawę oddziaływania technologii lotniczych na środowisko w Europie oraz zapewnienie przyszłej konkurencyjności europejskiego sektora aeronautyki w skali międzynarodowej.
- (4) Określono szczególne potrzeby operacyjne odnoszące się do zasad uczestnictwa w programie „Horyzont 2020”, w szczególności do minimalnej liczby uczestników. Zaproszenia do składania wniosków ogłaszane przez wspólne przedsięwzięcie są bardzo szczegółowe i ukierunkowane oraz dotyczą innowacyjnych rozwiązań, które muszą być dostosowane do ostatecznych projektów demonstracyjnych. Ponadto w przypadku wspólnego przedsięwzięcia „Czyste niebo” umożliwienie składania wniosków przez pojedyncze podmioty okazało się bardzo skutecznym sposobem zachęcania małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), jak również organizacji badawczych i uniwersytetów, do udziału w procedurze zaproszenia.
- (5) Aby w dalszym ciągu wspierać szeroki udział MŚP, organizacji badawczych i uniwersytetów, należy wprowadzić odstępstwo dotyczące minimalnej liczby uczestników określonej w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 w celu umożliwienia pojedynczym podmiotom składania wniosków w odpowiedzi na zaproszenia ogłaszane przez wspólne przedsięwzięcie „Clean Sky 2”,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1290/2013, w odniesieniu do zaproszeń do składania wniosków ogłaszanych przez wspólne przedsięwzięcie „Clean Sky 2” minimalnym wymogiem jest uczestnictwo przynajmniej jednego podmiotu prawnego mającego siedzibę w państwie członkowskim lub w państwie stowarzyszonym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 81.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” — program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 558/2014 z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste Niebo 2” (Dz.U. L 169 z 7.6.2014, s. 77).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lutego 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 625/2014**z dnia 13 marca 2014 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w drodze regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi dla instytucji inwestujących, instytucji sponsorujących, pierwotnych kredytodawców oraz instytucji inicjujących w odniesieniu do ekspozycji z tytułu przeniesionego ryzyka kredytowego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 410 ust. 2, a także mając na uwadze, co następuje:

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Utrzymywanie udziału gospodarczego ma na celu dostosowanie interesów między stronami odpowiednio przenoszącymi i przyjmującymi ryzyko kredytowe z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji. W przypadku gdy podmiot sekurytyzuje własne zobowiązania, dostosowanie interesów dokonuje się automatycznie, niezależnie od tego, czy dłużnik końcowy zabezpiecza swój dług. Jeżeli jasne jest, że ryzyko kredytowe pozostaje po stronie jednostki inicjującej, utrzymywanie udziałów przez tę jednostkę nie jest konieczne i nie poprawi wcześniejszej pozycji.
- (2) Właściwe jest wyjaśnienie przypadków, w których uznaje się, że ekspozycja z tytułu przeniesionego ryzyka kredytowego występuje w związku z pewnymi określonymi przypadkami, w których instytucje niebędące jednostkami inicjującymi, jednostkami sponsorującymi lub pierwotnymi kredytodawcami mogą stać się narażone na ryzyko kredytowe z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej, w tym w przypadkach gdy instytucje pełnią rolę kontrahenta instrumentu pochodnego w ramach transakcji sekurytyzacyjnej, kontrahenta zapewniającego zabezpieczenie w ramach transakcji sekurytyzacyjnej, dostawcy instrumentu wsparcia płynności w ramach transakcji oraz w przypadku gdy instytucje posiadają pozycje sekurytyzacyjne ujęte w portfelu handlowym w kontekście działalności animatora rynku.
- (3) W ramach transakcji resekurytyzacji transfer ryzyka kredytowego występuje na poziomie pierwszej sekurytyzacji aktywów i na drugim „przekształconym” poziomie transakcji. Dwa poziomy transakcji i dwa odpowiadające im przypadki transferu ryzyka kredytowego są niezależne względem wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Na każdym poziomie transakcji instytucje, które stają się narażone na przeniesione ryzyko kredytowe na danym poziomie, powinny zapewnić utrzymywanie udziału gospodarczego netto i należytą staranność. W związku z tym, jeżeli instytucja staje się narażona tylko względem drugiego „przekształconego” poziomu transakcji, wymogi dotyczące utrzymywania udziału gospodarczego netto i należytej staranności mają zastosowanie tylko do przedmiotowej instytucji w odniesieniu do drugiego poziomu transakcji. W ramach tej samej transakcji resekurytyzacji wspomniane instytucje, które stały się narażone względem pierwszego poziomu sekurytyzacji aktywów, powinny spełniać wymogi zatrzymania ekspozycji i należytej staranności w odniesieniu do pierwszego poziomu sekurytyzacji aktywów.
- (4) Właściwe jest doprecyzowanie stosowania zobowiązania do zatrzymania, w tym zgodności w przypadkach, gdy istnieje wiele jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących lub pierwotnych kredytodawców, szczegółowych informacji na temat różnych opcji utrzymywania, sposobów monitorowania wymogu zatrzymania ekspozycji w momencie początkowym i w sposób stały oraz sposobu stosowania zwolnień.
- (5) W art. 405 ust. 1 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 określono różne opcje, na podstawie których można spełnić wymóg utrzymywania udziału. Niniejsze rozporządzenie szczegółowo wyjaśnia sposoby spełnienia każdej z tych opcji.
- (6) Utrzymywanie udziału można osiągnąć poprzez syntetyczną lub warunkową formę utrzymywania, o ile takie metody są w pełni zgodne z jedną z opcji określonych w art. 405 ust. 1 lit. a)–e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z którymi można zrównać syntetyczną lub warunkową formę utrzymywania, oraz o ile zapewniono zgodność z wymogami dotyczącymi ujawniania informacji.
- (7) Zabezpieczenie lub sprzedaż utrzymywanego udziału są zakazane, jeżeli takie techniki podważają cel wymogu zatrzymania ekspozycji, co wskazuje że mogą one być dopuszczone, jeżeli nie zabezpieczają podmiotu utrzymującego przed ryzykiem kredytowym z tytułu utrzymywanych pozycji sekurytyzacyjnych ani zatrzymywanych ekspozycji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

- (8) W celu zagwarantowania stałego utrzymywania udziału gospodarczego netto instytucje powinny zapewnić, aby w programie sekurytyzacyjnym nie było żadnego wbudowanego mechanizmu, za pomocą którego minimalny wymóg zatrzymania ekspozycji w momencie początkowym konieczne obniżałby się szybciej niż przekazywane udziały. Podobnie utrzymywanych udziałów nie należy traktować priorytetowo pod względem przepływów pieniężnych w celu preferencyjnego skorzystania ze spłaty lub amortyzacji tak, że spadłyby poniżej 5 % ciągłej wartości nominalnej sprzedawanych transz lub sekurytyzowanych ekspozycji. Ponadto wsparcie jakości kredytowej dostarczane instytucjom przyjmującym ekspozycję z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej nie powinno zmniejszać się nieproporcjonalnie w stosunku do stopy spłaty ekspozycji bazowych.
- (9) Instytucje powinny mieć możliwość korzystać z modeli finansowych opracowanych przez osoby trzecie, inne niż zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej (ECAI), by zmniejszyć obciążenie administracyjne i koszty przestrzegania przepisów na potrzeby spełnienia wymogów należytej staranności. Instytucje powinny korzystać z modeli finansowych osób trzecich jedynie, gdy przed dokonaniem inwestycji dołożyły należytych starań w celu walidacji istotnych założeń modelu i jego struktury oraz poznania metod, założeń i wyników takich modeli.
- (10) Kluczowe jest dalsze doprecyzowanie częstotliwości, z jaką instytucje powinny kontrolować swoją zgodność z wymogami należytej staranności, sposobów oceny stosowności wykorzystywania różnych polityk i procedur dotyczących portfela handlowego i portfela niehandlowego, sposobów oceny zgodności, gdy pozycje dotyczą korelacyjnego portfela handlowego, oraz wyjaśnienie niektórych terminów na podstawie art. 406 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, takich jak „charakterystyka ryzyka” i „cechy strukturalne”.
- (11) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 nie należy uznawać, że podmioty mające siedzibę w państwach trzecich, które są objęte konsolidacją zgodnie z art. 18 wspomnianego rozporządzenia, ale które nie wchodzą bezpośrednio w zakres zastosowania dodatkowej wagi ryzyka, w ograniczonych okolicznościach, takich jak w przypadku ekspozycji utrzymywanych w portfelu handlowym do celu działalności animatora rynku, naruszają przepisy art. 405 wspomnianego rozporządzenia. Nie należy uważać, że instytucje naruszają przepisy przedmiotowego artykułu w przypadku, gdy takie ekspozycje lub pozycje ujęte w portfelu handlowym nie są istotne ani nie stanowią nieproporcjonalnego udziału w działalności handlowej, pod warunkiem że posiadana jest dogłębna wiedza na temat ekspozycji lub pozycji oraz pod warunkiem że wdrożono formalne zasady polityki i procedury, które są odpowiednie i proporcjonalne do ogólnego profilu ryzyka przedmiotowego podmiotu i grupy.
- (12) Ujawnienie informacji po raz pierwszy i stałe ujawnianie inwestorom informacji na temat poziomu zobowiązania do zatrzymania oraz wszystkich istotnych danych, w tym danych na temat jakości kredytowej i wyników ekspozycji bazowych, jest konieczne do przeprowadzenia skutecznej analizy due diligence pozycji sekurytyzacyjnych. Ujawnione dane powinny obejmować szczegółowe informacje na temat tożsamości podmiotu utrzymującego, wybranej opcji utrzymywania oraz pierwotnego i stałego zobowiązania do utrzymywania udziału gospodarczego. W przypadku gdy mają zastosowanie zwolnienia, o których mowa w art. 405 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, należy wyraźnie ujawnić informacje na temat sekurytyzowanych ekspozycji, w których wymóg zatrzymania ekspozycji nie ma zastosowania, oraz należy podać powód braku zastosowania.
- (13) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedstawiony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego).
- (14) Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) zorganizował otwarte konsultacje społeczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, które stanowią podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o wydanie opinii przez Bankową Grupę Interesariuszy ustanowioną zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

DEFINICJE I EKSPOZYCJA NA RYZYKO Z TYTUŁU SEKURTYZACJI

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „podmiot utrzymujący” oznacza podmiot pełniący rolę jednostki inicjującej, jednostki sponsorującej lub pierwotnego kredytodawcy, który utrzymuje udział gospodarczy netto w sekurytyzacji zgodnie z art. 405 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) „syntetyczna forma utrzymywania” oznacza utrzymywanie udziału gospodarczego poprzez wykorzystywanie instrumentów pochodnych;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

- c) „warunkowa forma utrzymywania” oznacza utrzymywanie udziału gospodarczego poprzez wykorzystywanie gwarancji, akredytyw i innych podobnych form wsparcia jakości kredytowej zapewniającej natychmiastowe egzekwowanie wymogów zatrzymania ekspozycji;
- d) „transza wertykalna” oznacza transzę, która proporcjonalnie naraża posiadacza transzy na ryzyko kredytowe z tytułu każdej wyemitowanej transzy w ramach transakcji sekurytyzacyjnej.

ROZDZIAŁ II

EKSPOZYCJA NA RYZYKO KREDYTOWE Z TYTUŁU POZYCJI SEKURYTYZACYJNEJ

Artykuł 2

Poszczególne przypadki ekspozycji na ryzyko kredytowe z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej

1. W przypadku gdy dana instytucja pełni rolę kontrahenta kredytowych instrumentów pochodnych, kontrahenta zapewniającego zabezpieczenie lub dostawcy instrumentu wsparcia płynności w odniesieniu do transakcji sekurytyzacyjnej, uznaje się, że staje się ona narażona na ryzyko kredytowe z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej, jeżeli instrument pochodny, zabezpieczenie lub instrument wsparcia płynności przyjmuje ryzyko kredytowe sekurytyzowanych ekspozycji lub pozycji sekurytyzacyjnych.
2. Do celów art. 405 i 406 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku gdy instrument wsparcia płynności spełnia warunki określone w art. 255 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, nie uznaje się, aby dostawca wsparcia płynności stawał się narażony na ryzyko kredytowe z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej.
3. W kontekście resekurytyzacji o więcej niż jednym poziomie lub sekurytyzacji z wieloma odrębnymi transakcjami bazowymi, uznaje się, że dana instytucja staje się narażona na ryzyko kredytowe jedynie z tytułu danej pozycji sekurytyzacyjnej lub transakcji, w odniesieniu do której przyjmuje ekspozycję.
4. Zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 nie uznaje się, że instytucje naruszają przepisy art. 405 wspomnianego rozporządzenia na zasadzie skonsolidowanej, o ile spełnione są poniższe warunki:
 - a) podmiot będący posiadaczem pozycji sekurytyzacyjnych ma siedzibę w państwie trzecim i stanowi część skonsolidowanej grupy zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) pozycje sekurytyzacyjne są ujęte w portfelu handlowym podmiotu, o którym mowa w lit. a), do celów działalności animatora rynku;
 - c) pozycje sekurytyzacyjne nie są istotne w odniesieniu do ogólnego profilu ryzyka portfela handlowego grupy, o której mowa w lit. a), i nie stanowią nieproporcjonalnego udziału w działalności handlowej grupy.

ROZDZIAŁ III

UTRZYMYWANIE UDZIAŁU GOSPODARCZEGO NETTO

Artykuł 3

Podmioty utrzymujące istotny udział gospodarczy netto

1. Utrzymywany istotny udział gospodarczy nie jest dzielony między różne rodzaje podmiotów utrzymujących. Każdy z następujących podmiotów w całości spełnia wymóg utrzymywania istotnego udziału gospodarczego:
 - a) jednostka lub wiele jednostek inicjujących;
 - b) jednostka lub wiele jednostek sponsorujących;
 - c) pierwotny kredytodawca lub wielu pierwotnych kredytodawców.
2. W przypadku gdy sekurytyzowane ekspozycje są tworzone przez wiele jednostek inicjujących, wymóg zatrzymania ekspozycji spełnia każda jednostka inicjująca w stosunku proporcjonalnym do wszystkich sekurytyzowanych ekspozycji, w odniesieniu do których jest ona jednostką inicjującą.
3. W przypadku gdy sekurytyzowane ekspozycje są tworzone przez wielu pierwotnych kredytodawców, wymóg zatrzymania ekspozycji spełnia każdy pierwotny kredytodawca w stosunku proporcjonalnym do wszystkich sekurytyzowanych ekspozycji, w odniesieniu do których jest on pierwotnym kredytodawcą.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i 3, jeżeli sekurytyzowane ekspozycje są tworzone przez wiele jednostek inicjujących lub pierwotnych kredytodawców, wymóg zatrzymania ekspozycji może być w całości spełniony przez jedną jednostkę inicjującą lub pierwotnego kredytodawcę, pod warunkiem że każdy z nich spełnia następujące warunki:

- a) jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca ustanowili określony program lub program sekurytyzacyjny i zarządzają nim;
- b) jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca ustanowili określony program lub program sekurytyzacyjny i przekazali ponad 50 % wszystkich sekurytyzowanych ekspozycji.

5. Jeżeli sekurytyzowane ekspozycje były sponsorowane przez wiele jednostek sponsorujących, wymóg zatrzymania ekspozycji spełniają następujące jednostki:

- a) jednostka sponsorująca, której udział gospodarczy jest dostosowany do inwestorów w najodpowiedniejszy sposób, zgodnie z uzgodnieniami wielu jednostek sponsorujących na podstawie obiektywnych kryteriów obejmujących struktury opłat, zaangażowanie w ustanowienie programu sekurytyzacyjnego i zarządzanie nim oraz ekspozycję na ryzyko kredytowe sekurytyzacji;
- b) każda jednostka sponsorująca proporcjonalnie w stosunku do liczby jednostek sponsorujących.

Artykuł 4

Spełnienie wymogu zatrzymania ekspozycji w drodze syntetycznej lub warunkowej formy utrzymywania

1. Wymóg zatrzymania ekspozycji można spełnić w sposób równoważny jednej z opcji określonych w art. 405 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w drodze syntetycznej lub warunkowej formy utrzymywania, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) zatrzymana kwota jest co najmniej równa wymogowi w ramach opcji, z którą można zrównać syntetyczną lub warunkową formę zatrzymania;
- b) podmiot utrzymujący wyraźnie ujawnił, że będzie stale utrzymywać istotny udział gospodarczy netto w taki sposób, podając również szczegółowe informacje na temat formy utrzymywania, metod stosowanych do jego określenia oraz jego równoważności z jedną ze wspomnianych opcji.

2. W przypadku gdy podmiot inny niż instytucja kredytowa zdefiniowana w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 pełni rolę podmiotu utrzymującego na zasadzie syntetycznej lub warunkowej formy utrzymywania, udział utrzymywany na zasadzie syntetycznej lub warunkowej jest w całości zabezpieczony gotówką i utrzymywany na zasadzie wydzielonej jako fundusze „klientów”, o których mowa w art. 13 ust. 8 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

Artykuł 5

Opcja utrzymywania a): utrzymywanie proporcjonalne w ramach każdej transzy sprzedanej lub przekazanej inwestorom

1. Utrzymywanie nie mniej niż 5 % wartości nominalnej każdej transzy sprzedanej lub przekazanej inwestorom, o którym mowa w art. 405 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, można również osiągnąć poprzez:

- a) utrzymywanie co najmniej 5 % wartości nominalnej każdej sekurytyzowanej ekspozycji, pod warunkiem że stopień uprzywilejowania ryzyka kredytowego z tytułu takich ekspozycji jest równy lub niższy od stopnia ryzyka kredytowego sekurytyzowanego z tytułu tych samych ekspozycji. W przypadku sekurytyzacji odnawialnej zdefiniowanej w art. 242 pkt 13 rozporządzenia (UE) 575/2013 następuje to poprzez utrzymywanie udziału jednostki inicjującej, przyjmując, że udział jednostki inicjującej wynosił co najmniej 5 % wartości nominalnej każdej sekurytyzowanej ekspozycji, a jego stopień uprzywilejowania był równy lub niższy od stopnia ryzyka kredytowego sekurytyzowanego z tytułu tych samych ekspozycji;
- b) dostarczenie w kontekście programu ABCP instrumentu wsparcia płynności, który może być uprzywilejowany w kaskadowych progach kontraktu, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki:
 - (i) instrument wsparcia płynności pokrywa 100 % ryzyka kredytowego z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji;
 - (ii) instrument wsparcia płynności pokrywa ryzyko kredytowe, dopóki podmiot utrzymujący musi utrzymywać udział gospodarczy za pomocą takiego instrumentu wsparcia płynności w odniesieniu do stosownej pozycji sekurytyzacyjnej;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

- (iii) jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca dostarcza instrument wsparcia płynności w ramach transakcji sekurytyzacyjnej;
 - (iv) instytucji, która staje się narażona z tytułu takiej sekurytyzacji, udzielono dostępu do odpowiednich informacji umożliwiających zweryfikowanie spełniania przepisów pkt (i), (ii) i (iii);
- c) utrzymywanie transzy wertykalnej, której wartość nominalna jest nie mniejsza niż 5 % łącznej wartości nominalnej wszystkich wyemitowanych transz papierów dłużnych.

Artykuł 6

Opcja utrzymywania b): utrzymywanie udziału jednostki inicjującej w odniesieniu do ekspozycji odnawialnych

Utrzymywanie, o którym mowa w art. 405 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 575/2013, można osiągnąć poprzez utrzymywanie co najmniej 5 % wartości nominalnej każdej z sekurytyzowanych ekspozycji, pod warunkiem że stopień uprzywilejowania utrzymywanego ryzyka kredytowego z tytułu takich ekspozycji jest równy lub niższy od stopnia ryzyka kredytowego sekurytyzowanego z tytułu tych samych ekspozycji.

Artykuł 7

Opcja utrzymywania c): utrzymywanie losowo wybranych ekspozycji

1. Pula co najmniej 100 potencjalnych sekurytyzowanych ekspozycji, z której losowo wybiera się utrzymywane i sekurytyzowane ekspozycje, o której mowa w art. 405 ust. 1 akapit drugi lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jest wystarczająco różnorodna, aby uniknąć nadmiernej koncentracji utrzymywanego udziału. Przygotowując się do procesu wyboru, podmiot utrzymujący bierze pod uwagę czynniki ilościowe i jakościowe w celu zapewnienia, aby rozróżnienie między zatrzymywanymi i sekurytyzowanymi ekspozycjami w możliwie największym stopniu było rzeczywiście losowe. Podczas wyboru w stosownych przypadkach podmiot utrzymujący losowo wybrane ekspozycje bierze pod uwagę takie czynniki, jak rok emisji, rodzaj produktu, lokalizacja geograficzna, moment początkowy, termin zapadalności, współczynnik pokrycia należności zabezpieczeniem, rodzaj własności, sektor przemysłu oraz saldo niespłaconych kredytów.
2. Podmiot utrzymujący nie wyznacza różnych pojedynczych ekspozycji jako ekspozycji zatrzymanych w momentach rozłożonych w czasie, chyba że jest to niezbędne do spełnienia wymogu zatrzymania ekspozycji w stosunku do sekurytyzacji, w której sekurytyzowane ekspozycje ulegają wahaniom w czasie z powodu dodawania nowych ekspozycji do sekurytyzacji lub z powodu zmian na poziomie indywidualnych sekurytyzowanych ekspozycji.

Artykuł 8

Opcja utrzymywania d): utrzymywanie transzy pierwszej straty

1. Utrzymywanie transzy pierwszej straty zgodnie z art. 405 ust. 1 akapit drugi lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 realizuje się za pomocą pozycji stanowiących pozycje bilansowe lub pozycje pozabilansowe i można je zrealizować również za pomocą każdego z następujących działań:
 - a) przedstawienia warunkowej formy utrzymywania, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. c), lub instrumentu wsparcia płynności w kontekście programu ABCP, która spełnia następujące kryteria:
 - (i) pokrywa co najmniej 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji;
 - (ii) stanowi pozycję pierwszej straty w odniesieniu do danej sekurytyzacji;
 - (iii) pokrywa ryzyko kredytowe przez cały czas trwania zobowiązania do zatrzymania;
 - (iv) zapewnia je jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca w ramach sekurytyzacji;
 - (v) instytucji, która staje się narażona z tytułu takiej sekurytyzacji, udzielono dostępu do odpowiednich informacji umożliwiających zweryfikowanie spełniania przepisów ppkt (i), (ii), (iii) i (iv);
 - b) nadzabezpieczenia, jako formy wsparcia jakości kredytowej, jeżeli takie nadzabezpieczenie pełni rolę utrzymywania „pierwszej straty” w wysokości nie mniejszej niż 5 % wartości nominalnej transz emitowanych w ramach danej sekurytyzacji.
2. W przypadku gdy transza pierwszej straty przewyższa 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji, podmiot utrzymujący może utrzymywać jedynie część takiej transzy pierwszej straty, jeżeli wspomniana część jest równoważna co najmniej 5 % wartości nominalnej sekurytyzowanych ekspozycji.

3. Do celów spełnienia wymogu zatrzymania ryzyka na poziomie programu sekurytyzacyjnego instytucje nie biorą pod uwagę istnienia transakcji leżących u podstaw, w których jednostki inicjujące lub pierwotni kredytodawcy utrzymują ekspozycję pierwszej straty na poziomie określonym dla transakcji.

Artykuł 9

Opcja utrzymywania e): utrzymanie pierwszej straty w każdej sekurytyzowanej ekspozycji

1. Utrzymanie ekspozycji pierwszej straty na poziomie każdej sekurytyzowanej ekspozycji zgodnie z art. 405 ust. 1 akapit drugi lit. e) stosuje się tak, aby utrzymywane ryzyko kredytowe zawsze było niższe od ryzyka kredytowego poddanego sekurytyzacji z tytułu tych samych ekspozycji.

2. Utrzymywanie, o którym mowa w ust. 1, można zrealizować poprzez sprzedaż według zdyskontowanej wartości ekspozycji bazowych przez jednostkę inicjującą lub pierwotnego kredytodawcę, gdy kwota dyskonta wynosi nie mniej niż 5 % wartości nominalnej każdej ekspozycji i jeżeli zdyskontowana kwota sprzedaży podlega refundacji na rzecz jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy, jeżeli nie jest absorbowana przez straty związane z ryzykiem kredytowym powiązanym z sekurytyzowanymi ekspozycjami.

Artykuł 10

Obliczanie poziomu utrzymania

1. W przypadku obliczania poziomu utrzymania udziału gospodarczego netto stosuje się następujące kryteria:

- a) moment początkowy uważa się za moment sekurytyzacji ekspozycji po raz pierwszy;
- b) obliczanie poziomu utrzymania opiera się na wartościach nominalnych i nie należy brać pod uwagę ceny nabycia aktywów;
- c) „marża nadwyżkowa” zdefiniowana w art. 242 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 nie jest brana pod uwagę przy obliczaniu udziału gospodarczego netto podmiotu utrzymującego;
- d) tę samą opcję utrzymywania i metody stosuje się do obliczania udziału gospodarczego netto w czasie trwania transakcji sekurytyzacyjnej, chyba że wyjątkowe okoliczności wymagają wprowadzenia zmiany i nie wykorzystuje się jej jako środka mającego na celu obniżenie kwoty utrzymwanego udziału gospodarczego.

2. W uzupełnieniu do kryteriów określonych w ust. 1 nie uznaje się, że amortyzacja zatrzymania poprzez podział przepływów pieniężnych lub poprzez podział strat, które w rezultacie obniżają poziom zatrzymania w czasie, wpływa na spełnienie wymogu zatrzymania ekspozycji, pod warunkiem że nie ma wbudowanego mechanizmu, za pomocą którego utrzymywany udział w momencie początkowym obniżałby się szybciej niż przekazywane udziały. Nie wymaga się, aby podmiot utrzymujący nieustannie uzupełniał lub dostosowywał swój utrzymywany udział na poziomie co najmniej 5 %, ponieważ straty są realizowane z tytułu jego ekspozycji lub są dzielone w odniesieniu do jego utrzymywanej pozycji.

Artykuł 11

Obliczanie zatrzymania niewykorzystanych kwot z tytułu ekspozycji w formie instrumentów kredytowych

Obliczanie udziału gospodarczego netto, jaki ma być utrzymywany z tytułu instrumentów kredytowych, w tym kart kredytowych, opiera się jedynie na kwotach już wykorzystanych, zrealizowanych lub otrzymanych i jest dostosowywane zgodnie ze zmianami wspomnianych kwot.

Artykuł 12

Zakaz zabezpieczania lub sprzedaży utrzymwanego udziału

1. Obowiązek niestosowania wobec utrzymwanego udziału gospodarczego netto jakichkolwiek metod ograniczenia ryzyka kredytowego, pozycji krótkich lub innych instrumentów zabezpieczających oraz jego sprzedaży, określony w art. 405 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 575/2013, stosuje się z uwzględnieniem celu wymogu zatrzymania ekspozycji oraz biorąc pod uwagę ekonomiczny charakter transakcji. Instrumentów zabezpieczających udział gospodarczy netto nie uznaje się za zabezpieczenie do celów art. 405 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i mogą być one zatem dopuszczone tylko w przypadku, gdy nie zabezpieczają podmiotu utrzymującego przed ryzykiem kredytowym z tytułu utrzymywanych pozycji sekurytyzacyjnych lub zatrzymanych ekspozycji.

2. Podmiot utrzymujący może wykorzystywać wszelkie zatrzymane ekspozycje lub pozycje sekurytyzacyjne jako zabezpieczenie do celów finansowania zabezpieczonego, o ile takie wykorzystywanie nie powoduje przeniesienia ryzyka kredytowego z tytułu wspomnianych zatrzymanych ekspozycji lub pozycji sekurytyzacyjnych na osobę trzecią.

Artykuł 13

Zwolnienia z przepisów art. 405 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Transakcje, o których mowa w art. 405 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obejmują pozycje sekurytyzacyjne w korelacyjnym portfelu handlowym będące instrumentami referencyjnymi spełniającymi kryteria określone w art. 338 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia lub kwalifikujące się do włączenia do korelacyjnego portfela handlowego.

Artykuł 14

Zatrzymanie na zasadzie skonsolidowanej

Instytucja spełniająca wymóg zatrzymania ekspozycji na podstawie sytuacji skonsolidowanej powiązanej unijnej dominującej instytucji kredytowej, unijnej finansowej spółki holdingowej lub unijnej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej zgodnie z art. 405 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku gdy podmiot utrzymujący nie wchodzi już w zakres nadzoru na zasadzie skonsolidowanej, zapewnia przyjęcie ekspozycji z tytułu sekurytyzacji przez jeden lub kilka z pozostałych podmiotów wchodzących w zakres nadzoru na zasadzie skonsolidowanej w celu zapewnienia stałego spełniania wspomnianego wymogu.

ROZDZIAŁ IV

WYMOGI NALEŻYTEJ STARANNOŚCI W ODNIESIENIU DO INSTYTUCJI, KTÓRE STAJĄ SIĘ NARAŻONE NA RYZYKO ZWIĄZANE Z POZYCJĄ SEKURTYZACYJNĄ

Artykuł 15

Outsourcing i inne uwagi ogólne

1. W przypadku braku dostępnych informacji na temat konkretnych ekspozycji, które mają być sekurytyzowane, w tym w przypadku gdy ekspozycje są gromadzone przed ich sekurytyzacją lub jeżeli można je zastąpić istniejącymi sekurytyzacjami odnawialnymi, uznaje się, że dana instytucja spełnia swoje obowiązki dotyczące należytej staranności, o których mowa w art. 406 rozporządzenia (UE) 575/2013, w odniesieniu do każdej z jej poszczególnych pozycji sekurytyzacyjnych na podstawie odpowiednich kryteriów kwalifikowalności takich ekspozycji.

2. W przypadku outsourcing niektórych zadań w ramach procesu spełniania obowiązków określonych w art. 406 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w tym prowadzenia rejestrów, instytucje, które stają się narażone na ryzyko związane z sekurytyzacją, zachowują pełną kontrolę nad wspomnianym procesem.

Artykuł 16

Specyfikacja charakterystyki ryzyka i cech strukturalnych

1. Charakterystyka ryzyka poszczególnych pozycji sekurytyzacyjnych, o której mowa w art. 406 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obejmuje następujące najbardziej odpowiednie i najistotniejsze cechy charakterystyczne, takie jak:

- a) poziom uprzywilejowania transzy;
- b) profil przepływu pieniężnego;
- c) wszelkie istniejące ratingi kredytowe;
- d) historyczne wyniki podobnych transz;
- e) obowiązki związane z transzami zawarte w dokumentacji dotyczącej sekurytyzacji;
- f) wsparcie jakości kredytowej.

2. Charakterystyka ryzyka ekspozycji stanowiących bazę pozycji sekurytyzacyjnej, o której mowa w art. 406 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obejmuje najodpowiedniejsze i najistotniejsze cechy charakterystyczne, w tym informacje na temat wyników, o których mowa w art. 406 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, w odniesieniu do ekspozycji z tytułu hipoteki na nieruchomości mieszkalnej. Instytucje identyfikują odpowiednie i porównywalne wskaźniki analizowania charakterystyki ryzyka z tytułu innych klas aktywów.
3. Dodatkowe cechy strukturalne, o których mowa w art. 406 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obejmują instrumenty pochodne, gwarancje, akredytywy i inne podobne formy wsparcia jakości kredytowej.

Artykuł 17

Częstotliwość kontroli

Instytucje kontrolują zgodność z art. 406 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 po tym, jak przyjmą ekspozycję na pozycje sekurytyzacyjne, co najmniej raz na rok i częściej, gdy tylko dowiedzą się o niewywiązaniu się z obowiązków zawartych w dokumentacji dotyczącej sekurytyzacji lub o znacznej zmianie któregośkolwiek z następujących:

- a) cech strukturalnych, które mogą mieć istotny wpływ na dochody z tytułu pozycji sekurytyzacyjnych;
- b) charakterystyki ryzyka pozycji sekurytyzacyjnych i ekspozycji bazowych.

Artykuł 18

Testy warunków skrajnych

1. Testy warunków skrajnych, o których mowa w art. 406 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obejmują wszystkie właściwe pozycje sekurytyzacyjne i są włączone w zakres strategii i procesów dotyczących testów warunków skrajnych przeprowadzanych przez instytucje zgodnie z procesem wewnętrznej oceny adekwatności kapitałowej określonym w art. 73 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾.
2. W celu spełniania wymogów dotyczących stosowania testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 406 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje mogą korzystać z porównywalnych modeli finansowych opracowanych przez osoby trzecie, w uzupełnieniu do modeli opracowanych przez ECAI, pod warunkiem że instytucje mogą wykazać na żądanie, że przed dokonaniem inwestycji dołożyły należytych starań w celu walidacji istotnych założeń modelu i jego struktury oraz poznania metod, założeń i wyników tych modeli.
3. Podczas przeprowadzania testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 406 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w ramach programu ABCP, o którym mowa w art. 242 ust. 9 wspomnianego rozporządzenia, wspieranego przez instrument wsparcia płynności, który w pełni pokrywa ryzyko kredytowe z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji, instytucje mogą przeprowadzać test warunków skrajnych w odniesieniu do wiarygodności kredytowej dostawcy instrumentu wsparcia płynności, zamiast w odniesieniu do ekspozycji sekurytyzowanych.

Artykuł 19

Ekspozycje zaliczone do portfela handlowego i portfela niehandlowego

1. Posiadanie pozycji sekurytyzacyjnej w portfelu odpowiednio handlowym lub niehandlowym samo w sobie nie stanowi wystarczającego uzasadnienia dla stosowania różnych polityk i procedur lub różnej intensywności kontroli w celu spełnienia obowiązków dotyczących należytej staranności, o których mowa w art. 406 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Przy określaniu, czy należy stosować różne polityki i procedury lub różną intensywność kontroli, rozważa się wszystkie czynniki istotnie wpływające na profil ryzyka każdego z portfeli oraz odpowiednich pozycji sekurytyzacyjnych, w tym wielkość pozycji, wpływ na kapitał własny instytucji podczas okresu występowania warunków skrajnych oraz koncentrację ryzyka na jednej konkretnej transakcji, emitencie lub klasie aktywów.
2. Instytucje zapewniają odpowiednie odzwierciedlenie wszelkich znacznych zmian zwiększających profil ryzyka pozycji sekurytyzacyjnych w ich portfelu handlowym i niehandlowym poprzez odpowiednie zmiany w ich procedurach należytej staranności dotyczących wspomnianych pozycji sekurytyzacyjnych. W tym celu instytucje w ramach swoich formalnych polityk i procedur dotyczących portfela handlowego i niehandlowego identyfikują okoliczności powodujące kontrolę wywiązywania się z obowiązków dotyczących należytej staranności.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

Artykuł 20

Pozycje w korelacyjnym portfelu handlowym

Uznaje się, że wypełniono wymogi określone w art. 406 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) pozycje sekurytyzacyjne albo są ujęte w korelacyjnym portfelu handlowym i są instrumentami referencyjnymi, o których mowa w art. 338 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia, albo kwalifikują się do włączenia w zakres korelacyjnego portfela handlowego;
- b) instytucja spełnia wymogi określone w art. 377 wspomnianego rozporządzenia w odniesieniu do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do jej korelacyjnego portfela handlowego;
- c) podejście przedmiotowej instytucji do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych dla jej korelacyjnego portfela handlowego skutkuje wszechstronną i dogłębną wiedzą na temat profilu ryzyka ich inwestycji w pozycje sekurytyzacyjne;
- d) przedmiotowa instytucja wdrożyła formalne zasady polityki i procedury odpowiednie dla jej korelacyjnego portfela handlowego i proporcjonalne do ogólnego profilu ryzyka jej inwestycji w odpowiadające pozycje sekurytyzowane do celów analizowania i rejestrowania istotnych informacji, o których mowa w art. 406 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

ROZDZIAŁ V

WYMOGI DLA JEDNOSTEK INICJUJĄCYCH, JEDNOSTEK SPONSORUJĄCYCH I PIERWOTNYCH KREDYTODAWCÓW

Artykuł 21

Polityka w zakresie przyznawania kredytu

1. Spełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 408 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, przez instytucje inicjujące lub sponsorujące nie oznacza, że rodzaje kredytobiorców i produkty kredytowe muszą być takie same dla ekspozycji sekurytyzowanych i niesekurytyzowanych.
2. W przypadku gdy instytucje sponsorujące i inicjujące same nie były zaangażowane w pierwotne przyznanie kredytu dotyczącego ekspozycji, które mają zostać poddane sekurytyzacji, ani nie podejmują działań w zakresie przyznawania kredytu w odniesieniu do określonych rodzajów ekspozycji, które mają zostać poddane sekurytyzacji, wspomniane instytucje uzyskują wszelkie niezbędne informacje w celu dokonania oceny, czy kryteria stosowane w ramach przyznawania kredytu w odniesieniu do wspomnianych ekspozycji są należyte i ściśle zdefiniowane jako kryteria stosowane do ekspozycji niesekurytyzowanych.

Artykuł 22

Ujawnianie informacji na temat poziomu zobowiązań dotyczących utrzymania udziału gospodarczego netto

1. Na mocy art. 409 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 podmiot utrzymujący ujawnia wobec inwestorów co najmniej następujące informacje dotyczące poziomu jego zobowiązań do utrzymywania udziału gospodarczego netto w sekurytyzacji:
 - a) potwierdzenie tożsamości podmiotu utrzymującego oraz tego, czy utrzymuje on udział jako jednostka inicjująca, jednostka sponsorująca lub pierwotny kredytodawca;
 - b) informacje, czy warunki przewidziane w art. 405 ust. 1 akapit drugi lit. a), b), c), d) lub e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 stosowano do utrzymania udziału gospodarczego netto;
 - c) wszelkie zmiany dotyczące warunku utrzymywania udziału gospodarczego netto, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. d);
 - d) potwierdzenie poziomu utrzymywania w momencie początkowym oraz zobowiązania do utrzymywania w sposób stały, które odnosi się tylko do kontynuacji wypełniania pierwotnego zobowiązania i nie wymaga danych na temat obecnej wartości nominalnej lub rynkowej ani jakiegokolwiek utraty wartości lub odpisu aktualizującego wartość utrzymywanych udziałów.
2. W przypadku gdy zwolnienia, o których mowa w art. 405 ust. 3 lub 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, mają zastosowanie do transakcji sekurytyzacyjnych, instytucje pełniące rolę jednostek inicjujących, jednostek sponsorujących lub pierwotnych kredytodawców ujawniają informacje na temat zwolnienia mającego zastosowanie do inwestorów.
3. Ujawnienie informacji, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest odpowiednio udokumentowane i podane do publicznej wiadomości, oprócz przypadków transakcji dwustronnych lub prywatnych, w których strony uznają niepubliczne ujawnienie za wystarczające. Włączenie oświadczenia o zobowiązaniu do utrzymywania do prospektu emisyjnego papierów wartościowych emitowanych w ramach programu sekurytyzacji uznaje się za odpowiedni sposób spełniania wspomnianego wymogu.

4. Ujawnianie informacji po momencie początkowym jest również potwierdzane z taką samą regularnością, jak częstotliwość sprawozdań dotyczących transakcji: co najmniej raz w roku oraz w każdym przypadku wystąpienia następujących okoliczności:

- a) w przypadku wystąpienia naruszenia zobowiązania do utrzymywania, o którym mowa w art. 405 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) w przypadku gdy dochody z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej lub charakterystyka ryzyka sekurytyzacji lub ekspozycji bazowych uległy znacznym zmianom;
- c) w następstwie niewywiązania się z obowiązków zawartych w dokumentacji dotyczącej sekurytyzacji.

Artykuł 23

Ujawnianie istotnych danych

1. Jednostki inicjujące, jednostki sponsorujące i pierwotni kredytodawcy zapewniają inwestorom w każdej chwili łatwy dostęp do istotnych danych na mocy art. 409 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, bez nadmiernego obciążenia administracyjnego.
2. Odpowiednie ujawnianie danych, o którym mowa w art. 409 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, odbywa się co najmniej raz w roku oraz w następujących okolicznościach:
 - a) w przypadku gdy dochody z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej lub charakterystyka ryzyka sekurytyzacji lub ekspozycji bazowych uległy znacznym zmianom;
 - b) w następstwie niewywiązania się z obowiązków zawartych w dokumentacji dotyczącej sekurytyzacji.
 - c) Aby uznać dane za istotne w odniesieniu do poszczególnych ekspozycji bazowych, zasadniczo muszą one zostać przedstawione w ujęciu „kredyt po kredycie”, jednak w niektórych przypadkach przedmiotowe dane można przedstawić w ujęciu zbiorczym. Czynniki, które należy wziąć pod uwagę, oceniając, czy informacje zbiorcze są wystarczające, obejmują granulację puli bazowej oraz kwestię tego, czy zarządzanie ekspozycjami we wspomnianej puli opiera się na samej puli czy jest dokonywane w ujęciu „kredyt po kredycie”.
3. Wymóg dotyczący ujawniania informacji podlega wszystkim innym wymogom prawnym lub regulacyjnym mającym zastosowanie do podmiotu utrzymującego.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 24

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) nr 626/2014**z dnia 10 czerwca 2014 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie wspólnej taryfy celnej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono nomenklaturę towarową, zwaną dalej „Nomenklaturą scaloną” lub „CN”, znajdującą się w załączniku I do tego rozporządzenia.
- (2) Istnieją rozbieżne opinie w sprawie klasyfikacji (do pozycji CN 2207 i 3824) mieszanin zawierających alkohol etylowy używanych jako surowiec do produkcji paliw do pojazdów silnikowych.
- (3) W trosce o pewność prawa należy zatem wyjaśnić zakres podpozycji CN 2207 20 dotyczącej skażonego alkoholu etylowego.
- (4) Podpozycja CN 2207 20 powinna objąć alkohol etylowy o objętościowej zawartości alkoholu 50 % lub wyższej, w szczególności mieszaniny na bazie alkoholu etylowego stosowane do produkcji paliw do pojazdów silnikowych, skażone poprzez dodanie pewnych substancji do alkoholu etylowego, aby uczynić go nieodwracalnie niezdatnym do spożycia przez ludzi.
- (5) Norma europejska EN 15376 pt. „Paliwa do pojazdów samochodowych — Etanol jako komponent benzyny silnikowej — Wymagania i metody badań”, zatwierdzona w dniu 24 grudnia 2010 r. przez Europejski Komitet Normalizacyjny, przyczynia się do osiągnięcia celów Unii Europejskiej w zakresie dobrowolnych norm technicznych, które wspierają wolny handel i przyczyniają się do ukończenia budowy jednolitego rynku. W pkt 4.3 norma ta zawiera wykaz zalecanych substancji skażających, które nie są szkodliwe dla układów pojazdów. Substancje wymienione w wykazie to: benzyna samochodowa zgodna z EN 228, eter tert-butyloowo-etylowy (ETBE), eter tert-butyloowo-metylowy (MTBE), trzeciorzędowy alkohol butylowy (TBA), 2-metylo-1-propanol (izobutanol) i 2-propanol (izopropanol). Jedna lub większa liczba tych skażających może być użyta w mieszaninie, z wyjątkiem izobutanolu i izopropanolu, które można łatwo wyodrębnić z mieszaniny. W związku z tym muszą one być zawsze stosowane w połączeniu z inną substancją skażającą.
- (6) Do działu 22 części drugiej Nomenklatury scalonej należy zatem wprowadzić nową uwagę dodatkową, aby zapewnić jednolitą interpretację Nomenklatury scalonej w całej Unii.
- (7) Komitet Kodeksu Celnego nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W dziale 22 części drugiej Nomenklatury scalonej, zamieszczonej w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, dodaje się następującą uwagę dodatkową 12:

„12. Podpozycja 2207 20 obejmuje mieszaniny alkoholu etylowego używane jako surowiec do produkcji paliw do pojazdów silnikowych o objętościowej zawartości alkoholu 50 % lub wyższej i skażone jedną lub większą liczbą następujących substancji:

- a) benzyna samochodowa (zgodna z EN 228);
- b) eter etylowo-tert-butyloowy (eter tert-butyloowo-etylowy, ETBE);

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

- c) eter tert-butyłowo-metyłowy (MTBE);
- d) 2-metylopropan-2-ol (alkohol tert-butyłowy, trzeciorzędowy alkohol butylowy, TBA);
- e) 2-metylopropan-1-ol (2-metylo-1-propanol, izobutanol);
- f) propan-2-ol (alkohol izopropylowy, 2-propanol, izopropanol).

Substancje skażające, o których mowa w lit. e) i f) akapitu pierwszego, muszą być stosowane w połączeniu z przynajmniej jedną z substancji skażających wymienionych w lit. od a) do d) akapitu pierwszego.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 627/2014**z dnia 12 czerwca 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 582/2011 w celu dostosowania do postępu technicznego w odniesieniu do monitorowania cząstek stałych przez pokładowy system diagnostyczny****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. dotyczące homologacji typu pojazdów silnikowych i silników w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i obsługi technicznej pojazdów, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i dyrektywę 2007/46/WE oraz uchylające dyrektywy 80/1269/EWG, 2005/55/WE i 2005/78/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4 i art. 12 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 582/2011 ⁽²⁾ nakłada na Komisję obowiązek dokonania przeglądu technicznych możliwości monitorowania, dla pojazdów z silnikami wysokoprężnymi, wydajności filtra cząstek stałych (DPF) w odniesieniu do wartości granicznych pokładowego systemu diagnostycznego (wartości granicznych OBD) określonych w tabeli 1 w załączniku X do tego rozporządzenia.
- (2) Komisja dokonała tego przeglądu i uznała, że dostępna jest technologia umożliwiająca monitorowanie wydajności DPF w odniesieniu do wartości granicznych OBD. Z przeglądu tego wynika jednak również, że należy odroczyć datę wprowadzenia wymogów dotyczących wydajności DPF, aby zapewnić odpowiedni okres wdrażania dla przemysłu na potrzeby zagwarantowania dostępności urządzeń w kontekście ich masowej produkcji oraz dostosowania do pojazdów. W związku z tym konieczne jest dostosowanie tabeli 1 w dodatku 9 do załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 582/2011 w celu uwzględnienia nowej daty wprowadzenia wymogów.
- (3) Ponadto, w przypadku silników o zapłonie iskrowym, należy również dostosować tabelę 1 w dodatku 9 do załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 582/2011, umieszczając w niej kolumnę dotyczącą wymogu monitorowania poziomów tlenku węgla w odniesieniu do wartości granicznych OBD określonych w tabeli 2 w załączniku X do rozporządzenia (UE) nr 582/2011, jak również kolumnę dotyczącą wymogów w zakresie rzeczywistego działania określonych w pkt 6–6.5.5.1 załącznika X do tego rozporządzenia.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 582/2011.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 582/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Na żądanie producenta, do dnia 31 grudnia 2015 r. w przypadku nowych typów pojazdów lub silników oraz do dnia 31 grudnia 2016 r. w przypadku wszystkich nowych pojazdów sprzedawanych, rejestrowanych lub wprowadzanych do użytku w Unii, można wykorzystywać alternatywne przepisy do monitorowania DPF, jak określono w pkt 2.3.3.3 załącznika X.”;

- 2) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 582/2011 z dnia 25 maja 2011 r. wykonujące i zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) oraz zmieniające załączniki I i III do dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 167 z 25.6.2011, s. 1).

Artykuł 2

Homologacje typu, które zostały udzielone w odniesieniu do silników wysokoprężnych i pojazdów z takimi silnikami zgodnie z lit. B w tabeli 1 w dodatku 9 do załącznika I przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, pozostają ważne po tej dacie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela 1 w dodatku 9 do załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 582/2011 otrzymuje brzmienie:

„Tabela 1

Litera	Wartość graniczna OBD dla NO _x ⁽¹⁾	Wartość graniczna OBD dla cząstek stałych ⁽²⁾	Wartość graniczna OBD dla CO ⁽⁶⁾	IUPR	Jakość i zużycie odczynnika	Daty wdrożenia: nowe typy	Daty wdrożenia: wszystkie pojazdy	Ostateczny termin rejestracji
A	Wiersz »etap wprowadzenia« w tabeli 1 lub tabeli 2	Monitorowanie wydajności ⁽³⁾		Etap wprowadzenia ⁽⁷⁾	Etap wprowadzenia ⁽⁴⁾	31.12.2012	31.12.2013	31.08.2015 ⁽⁹⁾ 30.12.2016 ⁽¹⁰⁾
B ⁽¹¹⁾	Wiersz »etap wprowadzenia« w tabeli 2		Wiersz »etap wprowadzenia« w tabeli 2	Etap wprowadzenia ⁽⁷⁾	Etap wprowadzenia ⁽⁴⁾	1.9.2014	1.9.2015	30.12.2016
C	Wiersz »wymogi ogólne« w tabeli 1 lub tabeli 2	Wiersz »wymogi ogólne« w tabeli 1	Wiersz »wymogi ogólne« w tabeli 2	Ogólne ⁽⁸⁾	Ogólne ⁽⁵⁾	31.12.2015	31.12.2016	

Legenda:

- ⁽¹⁾ Wymogi w zakresie monitorowania »wartości granicznej OBD dla NO_x« określone w tabelach 1 i 2 załącznika X.
⁽²⁾ Wymogi w zakresie monitorowania »wartości granicznej OBD dla cząstek stałych« określone w tabeli 1 załącznika X.
⁽³⁾ Wymogi w zakresie »monitorowania wydajności« określone w pkt 2.1.1 załącznika X.
⁽⁴⁾ Wymogi dotyczące jakości i zużycia odczynnika »w etapie wprowadzenia« określone w pkt 7.1.1.1 i 8.4.1.1 załącznika XIII.
⁽⁵⁾ Wymogi »ogólne« dotyczące jakości i zużycia odczynnika określone w pkt 7.1.1 i 8.4.1 załącznika XIII.
⁽⁶⁾ Wymogi w zakresie monitorowania »wartości granicznej OBD dla CO« określone w tabeli 2 załącznika X.
⁽⁷⁾ Wymogi w zakresie IUPR »w etapie wprowadzenia« określone w pkt 6.4.4, 6.5.5 i 6.5.5.1 załącznika X.
⁽⁸⁾ Wymogi »ogólne« dotyczące IUPR określone w pkt 6 załącznika X.
⁽⁹⁾ Dla silników o zapłonie iskrowym i pojazdów wyposażonych w takie silniki.
⁽¹⁰⁾ Dla silników wysokoprężnych i pojazdów wyposażonych w takie silniki.
⁽¹¹⁾ Dotyczy wyłącznie silników o zapłonie iskrowym i pojazdów wyposażonych w takie silniki.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 628/2014**z dnia 12 czerwca 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 341/2007 w odniesieniu do kontyngentów taryfowych na przywóz czosnku pochodzącego z Chin**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 187 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 341/2007 ⁽²⁾ otwiera się kontyngenty taryfowe i ustanawia zarządzanie nimi w odniesieniu do czosnku i innych produktów rolnych przywożonych z państw trzecich.
- (2) Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Chińską Republiką Ludową na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej ⁽³⁾, zatwierdzone decyzją Rady 2014/116/UE ⁽⁴⁾, stanowi o zwiększeniu o 12 375 ton przydziału dla Chińskiej Republiki Ludowej w ramach kontyngentu taryfowego UE na czosnek.
- (3) Zwiększenie kontyngentu taryfowego powinno zostać uwzględnione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 341/2007. Ponieważ porozumienie między Unią Europejską a Chińską Republiką Ludową zostało zatwierdzone przez Radę w dniu 28 stycznia 2014 r., importerzy powinni mieć dostęp do zwiększonej ilości od drugiego podokresu obowiązywania kontyngentu taryfowego przypadającego na lata 2014/2015.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 341/2007.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 341/2007**

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 341/2007 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 341/2007 z dnia 29 marca 2007 r. otwierające i ustanawiające zarządzanie kontyngentami taryfowymi i wprowadzające system pozwoleń na przywóz i świadectw pochodzenia czosnku i niektórych innych produktów rolniczych przywożonych z krajów trzecich (Dz.U. L 90 z 30.3.2007, s. 12).

⁽³⁾ Dz.U. L 64 z 4.3.2014, s. 2.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2014/116/UE z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Chińską Republiką Ludową na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej (Dz.U. L 64 z 4.3.2014, s. 1).

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

**Kontyngenty taryfowe otwarte na podstawie decyzji 2001/404/WE, 2006/398/WE i 2014/116/UE
na przywóz czosnku objętego kodem CN 0703 20 00**

Pochodzenie	Nr porządkowy	Kontyngenty (w tonach)				
		Pierwszy podokres (czerwiec–sierpień)	Drugi podokres (wrzesień–listopad)	Trzeci podokres (grudzień–luty)	Czwarty podokres (marzec–maj)	Ogółem
Argentyna						19 147
Tradycyjni importerzy	09.4104	—	—	9 590	3 813	
Nowi importerzy	09.4099	—	—	4 110	1 634	
<i>Ogółem</i>		—	—	13 700	5 447	
Chiny						46 075
Tradycyjni importerzy	09.4105	8 278	8 278	7 210	8 488	
Nowi importerzy	09.4100	3 547	3 547	3 090	3 637	
<i>Ogółem</i>		11 825	11 825	10 300	12 125	
Pozostałe państwa trzecie						6 023
Tradycyjni importerzy	09.4106	941	1 960	929	386	
Nowi importerzy	09.4102	403	840	398	166	
<i>Ogółem</i>		1 344	2 800	1 327	552	
Ogółem		13 169	14 625	25 327	18 124	71 245”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 629/2014**z dnia 12 czerwca 2014 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzenia substancji czynnej keton metylowo-nonylowy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności drugi wariant wymieniony w jego art. 21 ust. 3 oraz jego art. 78 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 608/2012 ⁽²⁾ zmieniono rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 ⁽³⁾ w odniesieniu do warunków zatwierdzenia substancji czynnej keton metylowo-nonylowy, ustanawiając warunek, zgodnie z którym powiadamiający przedstawia dodatkowe informacje potwierdzające w postaci badań dotyczących specyfikacji opartej na danych dotyczących partii materiału i zwalidowanych metodach analitycznych.
- (2) W przewidzianym terminie powiadamiający przedstawił Belgii, będącej państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy, dodatkowe informacje w postaci badań dotyczących specyfikacji opartej na danych dotyczących partii materiału i zwalidowanych metodach analitycznych.
- (3) Belgia oceniła dodatkowe informacje przedstawione przez powiadamiającego. W dniu 25 listopada 2013 r. przedstawiła ona swoją ocenę, w formie zmienionego projektu sprawozdania z oceny, pozostałym państwom członkowskim, Komisji i Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności, zwanemu dalej „Urzędem”.
- (4) Zmieniony projekt sprawozdania z oceny został zweryfikowany przez państwa członkowskie i Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt oraz sfinalizowany w dniu 16 maja 2014 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego ketonu metylowo-nonylowego.
- (5) Komisja zwróciła się do powiadamiającego o przedstawienie uwag w odniesieniu do sprawozdania z przeglądu dotyczącego ketonu metylowo-nonylowego.
- (6) Komisja doszła do wniosku, że dodatkowe informacje potwierdzające wskazują, iż minimalna czystość substancji czynnej powinna wynosić 985 g/kg.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011. Państwom członkowskim należy dać czas na zmianę lub cofnięcie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające keton metylowo-nonylowy.
- (8) Jeśli zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie przyznają dodatkowy okres na zużycie zapasów środków ochrony roślin zawierających keton metylowo-nonylowy, okres ten powinien upłynąć najpóźniej po osiemnastu miesiącach od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 608/2012 z dnia 6 lipca 2012 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzenia substancji czynnych: benzoesan denatonium, keton metylowo-nonylowy i oleje roślinne/olejek z mięty zielonej (Dz.U. L 177 z 7.7.2012, s. 19).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011

W części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 w kolumnie „Czystość” w wierszu 238 dotyczącym ketonu metylowo-nonylowego dotychczasową wartość zastępuje się wartością „ ≥ 985 g/kg”.

Artykuł 2

Środki przejściowe

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009 państwa członkowskie w razie potrzeby zmieniają lub cofają obowiązujące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające keton metylowo-nonylowy jako substancję czynną w terminie do dnia 3 stycznia 2015 r.

Artykuł 3

Okres na zużycie zapasów

Dodatkowy okres na zużycie zapasów przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 jest możliwie najkrótszy i upływa najpóźniej w dniu 3 stycznia 2016 r.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 630/2014**z dnia 12 czerwca 2014 r.****zmieniające po raz 215. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a), art. 7a ust. 1 oraz art. 7a ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu na mocy tego rozporządzenia.
- (2) Dnia 2 czerwca 2014 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął decyzję o dodaniu trzech osób do wykazu osób, grup i podmiotów, w odniesieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych. Tego samego dnia Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa ONZ podjął decyzję o wykreśleniu dwóch osób z wykazu i zmianie trzech wpisów w wykazie osób, grup i podmiotów, w odniesieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych.
- (3) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule „Osoby prawne, grupy i podmioty” dodaje się wpisy w brzmieniu:

- a) „Al Mouakaoune Biddam (*alias* a) Les Signataires par le Sang; b) Ceux Qui Signent avec le Sang; c) Those Who Sign in Blood). Adres: Mali. Data wyznaczenia, o której mowa na w art. 2a ust. 4 lit. b): 2.6.2014.”;
- b) „Al Moulathamoun (*alias* a) Les Enturbannés; b) The Veiled. Adres: a) Algieria; b) Mali; c) Niger). Dodatkowe informacje: Dział w strefie Sahelu/na Saharze. Data wyznaczenia, o której mowa na w art. 2a ust. 4 lit. b): 2.6.2014.”;
- c) „Al Mourabitoun (*alias* a) Les Sentinelles; b) The Sentinels). Adres: Mali. Dodatkowe informacje: Dział w strefie Sahelu/na Saharze. Data wyznaczenia, o której mowa na w art. 2a ust. 4 lit. b): 2.6.2014.”;

2) w tytule „Osoby fizyczne” wykreśla się wpisy w brzmieniu:

- a) „Jainal Antel **Sali** (jr.) (*alias* a) Abu Solaiman, b) Abu Solayman, c) Apong Solaiman, d) Apung). Data urodzenia: 1.6.1965 r. Miejsce urodzenia: Barangay Lanote, Bliss, Isabela, Basilan, Filipiny. Obywatelstwo: filipińskie. Dodatkowe informacje: przypuszcza się, że nie żyje od 2007 r. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 6.12.2005 r.”;
 - b) „Mohammad Ilyas **Kashmiri** (*alias* a) Muhammad Ilyas Kashmiri, b) Elias al-Kashmiri, c) Ilyas Naib Amir). Tytuł: Mufti. Adres: wieś Thathi, Samahni, dystrykt Bhimber, część Kaszmiru pod pakistańską administracją. Data urodzenia: a) 2.1.1964, b) 10.2.1964. Miejsce urodzenia: Bhimber, dolina Samahani, część Kaszmiru pod pakistańską administracją. Dodatkowe informacje: a) poprzedni tytuł: Maulana. b) według doniesień zmarł w Pakistanie 11 czerwca 2011 r. Data wyznaczenia, o której mowa na w art. 2a ust. 4 lit. b): 6.8.2010.”;
- 3) wpis „Abu Mohammed **Al-Jawlani** (*alias* a) Abu Mohamed al-Jawlani, b) Abu Muhammad al-Jawlani, c) Abu Mohammed al-Julani, d) Abu Mohammed al-Golani, e) Abu Muhammad al-Golani, f) Abu Muhammad Aljawlani, g) Muhammad al-Jawlani, h) Shaykh al-Fatih; i) Al Fatih. Data urodzenia: między 1975 r. a 1979 r. Miejsce urodzenia: Syria. Obywatelstwo: syryjskie. Adres: Syria, stan na czerwiec 2013 r. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 24.7.2013 r.” w tytule „Osoby fizyczne” otrzymuje brzmienie:

„Abu Mohammed **Al-Jawlani** (*alias* a) Abu Mohamed al-Jawlani, b) Abu Muhammad al-Jawlani, c) Abu Mohammed al-Julani, d) Abu Mohammed al-Golani, e) Abu Muhammad al-Golani, f) Abu Muhammad Aljawlani, g) Muhammad al-Jawlani, h) Shaykh al-Fatih; i) Al Fatih. Data urodzenia: między 1975 r. a 1979 r. Miejsce urodzenia: Syria. Obywatelstwo: syryjskie. Adres: Syria, stan na czerwiec 2013 r. Dodatkowe informacje: od stycznia 2012 r. jest liderem organizacji Al-Nusrah Front for the People of the Levant. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 24.7.2013 r.”;

- 4) wpis „Doku Chamatowicz **Umarow** (*alias* Умаров Доку Хаматович). Data urodzenia: 12.5.1964. Miejsce urodzenia: wioska Karsenoi, okręg szatojski (radziecki), Republika Czeczeńska, Federacja Rosyjska. Obywatelstwo: a) rosyjskie, b) ZSRR (do 1991 r.). Dodatkowe informacje: a) przebywa w Federacji Rosyjskiej — stan na listopad 2010 r.; b) międzynarodowy nakaz aresztowania wydany w 2000 r. Data wyznaczenia, o której mowa na w art. 2a ust. 4 lit. b): 10.3.2011.” w tytule „Osoby fizyczne” otrzymuje brzmienie:

„Doku Chamatowicz **Umarow** (*alias* Умаров Доку Хаматович). Data urodzenia: 12.5.1964. Miejsce urodzenia: wioska Charsenoi, rejon szatojski (radziecki), Republika Czeczeńska, Federacja Rosyjska. Obywatelstwo: a) rosyjskie, b) ZSRR (do 1991 r.). Dodatkowe informacje: a) przebywa w Federacji Rosyjskiej — stan na listopad 2010 r.; b) międzynarodowy nakaz aresztowania wydany w 2000 r.; c) według doniesień nie żyje od kwietnia 2014 r. Data wyznaczenia, o której mowa na w art. 2a ust. 4 lit. b): 10.3.2011.”;

- 5) wpis „Al-Qaida in Iraq (*alias* a) AQI, b) al-Tawhid, c) the Monotheism and Jihad Group, d) Qaida of the Jihad in the Land of the Two Rivers, e) Al-Qaida of Jihad in the Land of the Two Rivers, f) The Organization of Jihad's Base in the Country of the Two Rivers, g) The Organization Base of Jihad/Country of the Two Rivers, h) The Organization Base of Jihad/Mesopotamia, i) Tanzim Qa'idat Al-Jihad fi Bilad al-Rafidayn, j) Tanzeem Qa'idat al Jihad/Bilad al Raafidaini, k) Jama'at Al-Tawhid Wa'al-Jihad, l) JTJ, m) Islamic State of Iraq, n) ISI, o) al-Zarqawi network, p) Jabhat al Nusrah, q) Jabhet al-Nusra, r) Al-Nusrah Front, s) The Victory Front, t) Islamic State in Iraq and the Levant). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 18.10.2004.” w tytule „Osoby prawne, grupy i podmioty” otrzymuje brzmienie:

„Al-Qaida in Iraq (*alias* a) AQI, b) al-Tawhid, c) the Monotheism and Jihad Group, d) Qaida of the Jihad in the Land of the Two Rivers, e) Al-Qaida of Jihad in the Land of the Two Rivers, f) The Organization of Jihad's Base in the Country of the Two Rivers, g) The Organization Base of Jihad/Country of the Two Rivers, h) The Organization Base of Jihad/Mesopotamia, i) Tanzim Qa'idat Al-Jihad fi Bilad al-Rafidayn, j) Tanzeem Qa'idat al Jihad/Bilad al Raafidaini, k) Jama'at Al-Tawhid Wa'al-Jihad, l) JTJ, m) Islamic State of Iraq, n) ISI, o) al-Zarqawi network, p) Islamic State in Iraq and the Levant). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 18.10.2004.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 631/2014**z dnia 12 czerwca 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	62,3
	TR	71,7
	ZZ	67,0
0707 00 05	MK	50,6
	TR	105,0
	ZZ	77,8
0709 93 10	MA	68,1
	TR	109,3
	ZA	27,3
	ZZ	68,2
0805 50 10	AR	103,3
	TR	120,8
	ZA	121,5
	ZZ	115,2
0808 10 80	AR	135,5
	BR	76,6
	CL	96,5
	CN	99,1
	NZ	133,4
	US	183,9
	UY	168,2
	ZA	99,1
	ZZ	124,0
	ZZ	124,0
0809 10 00	TR	248,2
	ZZ	248,2
0809 29 00	TR	456,1
	ZZ	456,1
0809 30	MA	135,6
	ZZ	135,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 5 czerwca 2014 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami

(2014/348UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 46 lit. d), art. 149, art. 153 ust. 2 lit. a), art. 175 akapit trzeci oraz art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół 31 do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”) zawiera szczególne przepisy i ustalenia dotyczące współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami.
- (2) Należy rozszerzyć współpracę pomiędzy Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG w celu włączenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1296/2013 ⁽²⁾.
- (3) Protokół 31 do Porozumienia EOG powinien zatem zostać odpowiednio zmieniony, aby umożliwić podjęcie szerszej współpracy od dnia 1 stycznia 2014 r.
- (4) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do proponowanej zmiany protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami, oparte jest na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 5 czerwca 2014 r.

W imieniu Rady

N. DENDIAS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1296/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych („EaSI”) i zmieniającego decyzję nr 283/2010/UE ustanawiającą Europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego Progress (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 238).

PROJEKT

Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr .../2014

z dnia

dotycząca zmiany protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 86 i 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy rozszerzyć współpracę pomiędzy Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG w celu włączenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1296/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych („EaSI”) i zmieniającego decyzję nr 283/2010/UE ustanawiającą Europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego Progress ⁽¹⁾.
- (2) Protokół 31 do Porozumienia EOG powinien zatem zostać zmieniony, aby umożliwić podjęcie szerszej współpracy od dnia 1 stycznia 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 15 protokołu 31 do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 2 wyrazy „, które są przeprowadzane przed dniem 1 stycznia 2014 r.,” dodaje się po wyrazach „ustępie 1”;
- 2) w ust. 8 dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32013 R 1296:** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1296/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (»EaSI«) i zmieniającą decyzję nr 283/2010/UE ustanawiającą Europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego Progress (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 238).

Liechtenstein zostaje wyłączony z udziału w programie oraz z obowiązku wnoszenia wkładu finansowego na jego rzecz. Norwegia uczestniczy wyłącznie w osi EURES programu i do niej wnosi wkład finansowy.”;

- 3) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Państwa EFTA uczestniczą w działaniach Wspólnoty, o których mowa w ust. 8 tiret pierwsze, począwszy od dnia 1 stycznia 1999 r., w działaniach, o których mowa w tiret drugim, począwszy od dnia 1 stycznia 2003 r., a w działaniach, o których mowa w tiret trzecim, od dnia 1 stycznia 2014 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po dokonaniu ostatniej notyfikacji zgodnie z art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Przewodniczący

Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 238.

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

DECYZJA RADY 2014/349/WPZiB**z dnia 12 czerwca 2014 r.****zmieniająca wspólne działanie 2008/124/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie ⁽¹⁾, EULEX KOSOVO**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 4 lutego 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/124/WPZiB ⁽²⁾.
- (2) W dniu 8 czerwca 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/322/WPZiB ⁽³⁾ zmieniającą wspólne działanie 2008/124/WPZiB i przedłużającą misję Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie (EULEX KOSOVO) o dwa lata, do dnia 14 czerwca 2012 r.
- (3) W dniu 6 czerwca 2012 r. Rada przyjęła decyzję 2012/291/WPZiB ⁽⁴⁾ zmieniającą wspólne działanie 2008/124/WPZiB i przedłużającą misję EULEX KOSOVO o dwa lata, do dnia 14 czerwca 2014 r.
- (4) W następstwie zaleceń zawartych w przeglądzie strategicznym przyjętym w 2014 r. należy przedłużyć misję EULEX KOSOVO o kolejne dwa lata.
- (5) W dniu 27 maja 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/241/WPZiB ⁽⁵⁾ zmieniającą wspólne działanie 2008/124/WPZiB w celu zapewnienia nowej finansowej kwoty odniesienia obejmującej okres od dnia 15 czerwca 2013 r. do dnia 14 czerwca 2014 r. Należy zmienić wspólne działanie 2008/124/WPZiB, by zapewnić nową finansową kwotę odniesienia, która ma objąć okres przejściowy od dnia 15 czerwca 2014 r. do dnia 14 października 2014 r.
- (6) Misja EULEX KOSOVO będzie prowadzona w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić osiągnięciu celów działań zewnętrznych Unii przedstawionych w art. 21 Traktatu.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić wspólne działanie 2008/124/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2008/124/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Szef misji jest jej reprezentantem. Zadania w zakresie zarządzania kadrowego i finansowego szef misji może delegować na członków personelu misji, zachowując całościową odpowiedzialność za misję.”;

b) uchyla się ust. 5;

⁽¹⁾ Użycie tej nazwy nie ma wpływu na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 (1999) oraz opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości na temat ogłoszenia przez Kosowo niepodległości.

⁽²⁾ Wspólne działanie 2008/124/WPZiB z dnia 4 lutego 2008 r. w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO (Dz.U. L 42 z 16.2.2008, s. 92).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2010/322/WPZiB z dnia 8 czerwca 2010 r. zmieniająca i przedłużająca wspólne działanie 2008/124/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO (Dz.U. L 145 z 11.6.2010, s. 13).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2012/291/WPZiB z dnia 5 czerwca 2012 r. dotycząca zmiany i przedłużenia okresu obowiązywania wspólnego działania 2008/124/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO (Dz.U. L 146 z 6.6.2012, s. 46).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2013/241/WPZiB z dnia 27 maja 2013 r. zmieniająca wspólne działanie 2008/124/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO (Dz.U. L 141 z 28.5.2013, s. 47).

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Szef misji zapewnia, stosownie do potrzeb, ścisłą współpracę i koordynację działań EULEX KOSOWO z właściwymi władzami Kosowa i odpowiednimi podmiotami międzynarodowymi, w tym z NATO/KFOR, UNMIK, OBWE i państwami trzecimi zaangażowanymi w praworządność w Kosowie.”;

2) art. 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wszyscy członkowie personelu wypełniają swoje obowiązki i działają w interesie misji. Cały personel przestrzega zasad bezpieczeństwa i minimalnych norm ustalonych decyzją Rady 2013/488/UE (*).

(*) Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).”;

3) art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Warunki zatrudnienia oraz prawa i obowiązki międzynarodowego i miejscowego personelu określa się w umowach zawieranych między EULEX KOSOWO a danym członkiem personelu.”;

4) art. 14 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Szef misji zapewnia ochronę informacji niejawnych UE zgodnie z decyzją 2013/488/UE.”;

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Uzgodnienia prawne

EULEX KOSOWO ma zdolność do nabywania usług i towarów, do zawierania umów i uzgodnień administracyjnych, do zatrudniania personelu, do posiadania rachunków bankowych, do nabywania i zbywania aktywów i do realizacji pasywów, a także do bycia stroną postępowania sądowego — odpowiednio do potrzeb związanych z wykonaniem niniejszego wspólnego działania.”;

6) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków EULEX KOSOWO w okresie do dnia 14 października 2010 r. wynosi 265 000 000 EUR.

Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków EULEX KOSOWO w okresie od dnia 15 października 2010 r. do dnia 14 grudnia 2011 r. wynosi 165 000 000 EUR.

Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków EULEX KOSOWO w okresie od dnia 15 grudnia 2011 r. do dnia 14 czerwca 2012 r. wynosi 72 800 000 EUR.

Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków EULEX KOSOWO w okresie od dnia 15 czerwca 2012 r. do dnia 14 czerwca 2013 r. wynosi 111 000 000 EUR.

Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków EULEX KOSOWO w okresie od dnia 15 czerwca 2013 r. do dnia 14 czerwca 2014 r. wynosi 110 000 000 EUR.

Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków EULEX KOSOWO w okresie od dnia 15 czerwca 2014 r. do dnia 14 października 2014 r. wynosi 34 000 000 EUR.

Finansowa kwota odniesienia na kolejne okresy działania EULEX KOSOWO jest ustalana przez Radę.”;

b) ust. 4–6 otrzymują brzmienie:

„4. EULEX KOSOWO odpowiada za wykonanie budżetu misji. W tym celu EULEX KOSOWO podpisuje umowę z Komisją.

5. EULEX KOSOWO odpowiada za wszelkie roszczenia i zobowiązania powstające w wyniku realizacji mandatu od dnia 15 czerwca 2014 r. z wyjątkiem roszczeń związanych z poważnymi uchybieniami ze strony szefa misji, za które ponosi odpowiedzialność szef misji.

6. Realizacja uzgodnień finansowych będzie bez uszczerbku dla struktury dowodzenia, o której mowa w art. 7, 8 i 11 oraz wymogów operacyjnych EULEX KOSOVO, w tym kompatybilności sprzętu i współdziałania jej zespołów.

7. Do pokrycia kwalifikują się wydatki poniesione od dnia wejścia w życie niniejszego wspólnego działania.”;

7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 16a

Komórka ds. projektów

1. W skład EULEX KOSOVO wchodzi komórka ds. projektów, określająca i realizująca projekty. EULEX KOSOVO w stosownych przypadkach koordynuje i usprawnia realizację projektów wdrażanych przez państwa członkowskie i państwa trzecie w ramach ich obowiązków oraz doradza na ich temat, w obszarach związanych z EULEX KOSOVO i w ramach wspierania celów tej misji.

2. EULEX KOSOVO jest upoważniona do korzystania z wkładów finansowych państw członkowskich lub państw trzecich w celu realizacji projektów określonych jako stanowiące spójne uzupełnienie innych działań EULEX KOSOVO, jeżeli dany projekt:

a) został uwzględniony w ocenie skutków finansowych odnoszącej się do niniejszego wspólnego działania; lub

b) został włączony w trakcie obowiązywania mandatu za pomocą zmiany tej oceny skutków finansowych na wniosek szefa misji. EULEX KOSOVO zawiera z tymi państwami porozumienie, które w szczególności obejmuje konkretne zasady postępowania z wszelkiego rodzaju skargami stron trzecich w zakresie szkód zaistniałych z powodu działań lub zaniechania działań przez EULEX KOSOVO w związku z korzystaniem ze środków finansowych udostępnionych przez te państwa. W żadnym razie Unia ani WP nie ponoszą odpowiedzialności wobec państw wnoszących wkład za działania lub zaniechanie działań przez EULEX KOSOVO w związku z korzystaniem ze środków finansowych udostępnionych przez te państwa.

3. KPiB zatwierdza przyjęcie wkładu finansowego państw trzecich na rzecz komórki ds. projektów.”;

8) art. 18 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. WP jest upoważniony do udostępniania Organizacji Narodów Zjednoczonych, NATO/KFOR oraz innym stronom trzecim związanym z niniejszym wspólnym działaniem informacji i dokumentów niejawnych UE powstałych do celów EULEX KOSOVO do odpowiedniej dla każdego z tych podmiotów klauzuli tajności oraz zgodnie z decyzją 2013/488/UE. W tym celu dokonuje się uzgodnień technicznych na szczeblu lokalnym.

2. W przypadku szczególnej i natychmiastowej potrzeby operacyjnej WP jest również upoważniony do udostępnienia właściwym organom miejscowym informacji i dokumentów niejawnych UE powstałych do celów EULEX KOSOVO, objętych klauzulą tajności do poziomu »RESTREINT UE/UE RESTRICTED«, zgodnie z decyzją 2013/488/UE. We wszelkich innych przypadkach takie informacje i dokumenty są udostępniane właściwym organom miejscowym zgodnie z procedurami odpowiadającymi ich poziomowi współpracy z UE.”;

9) art. 20 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze wspólne działanie traci moc z dniem 14 czerwca 2016 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 12 czerwca 2014 r.

W imieniu Rady

Y. MANIATIS

Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI**z dnia 5 czerwca 2014 r.****ustalająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla wyrobów włókienniczych***(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 3677)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2014/350/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać produktom, które mają ograniczony wpływ na środowisko w ciągu ich całego cyklu życia.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 66/2010 stanowi, że określone kryteria oznakowania ekologicznego UE należy ustanawiać według grup produktów.
- (3) Decyzją Komisji 2009/567/WE ⁽²⁾ ustanowiono kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji w odniesieniu do wyrobów włókienniczych, które są ważne do dnia 30 czerwca 2014 r.
- (4) Aby lepiej odzwierciedlić stan rynku tej grupy produktów i uwzględnić innowacje, które miały miejsce w tym czasie, uznano, że należy zmienić zakres grupy produktów i ustanowić zaktualizowany zestaw kryteriów ekologicznych.
- (5) Celem przedmiotowych kryteriów jest w szczególności identyfikacja produktów, które mają mniejszy wpływ na środowisko w ciągu swojego cyklu życia i które posiadają szczególne ulepszenia, ponieważ: pochodzą z bardziej zrównoważonych form działalności rolniczej i leśnej, są wytwarzane przy bardziej efektywnym wykorzystaniu zasobów i oszczędności energii, są wytwarzane w bardziej czystych i powodujących mniejsze zanieczyszczenia procesach, są produkowane z wykorzystaniem mniejszej ilości substancji stwarzających zagrożenie, są zaprojektowane i określone jako produkty wysokiej jakości i trwałe. Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE wyrobom włókienniczym zostały określone w odniesieniu do wymienionych powyżej aspektów i w stosunku do nich należy promować produkty o wyższej efektywności. Należy zatem ustanowić kryteria oznakowania ekologicznego UE dla grupy produktów „wyroby włókiennicze”.
- (6) Zaktualizowane kryteria oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji powinny obowiązywać przez cztery lata od daty przyjęcia niniejszej decyzji, biorąc pod uwagę cykl innowacji dla tej grupy produktów.
- (7) Decyzję 2009/567/WE należy zatem zastąpić niniejszą decyzją.
- (8) Należy przewidzieć okres przejściowy dla producentów, których produktom przyznano oznakowanie ekologiczne UE dla wyrobów włókienniczych na podstawie kryteriów określonych w decyzji 2009/567/WE, aby mieli oni wystarczającą ilość czasu na dostosowanie produktów do zaktualizowanych kryteriów i wymogów.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2009/567/WE z dnia 9 lipca 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego wyrobom włókienniczym (Dz.U. L 197 z 29.7.2009, s. 70).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Grupa produktów „wyroby włókiennicze” obejmuje:
 - a) odzież i galanterię z materiałów włókienniczych: odzież i galanteria zawierające wagowo co najmniej 80 % włókien tekstylnych w postaci tkanin, włóknin lub dzianin;
 - b) wyroby włókiennicze do dekoracji wnętrz: wyroby włókiennicze do dekoracji wnętrz zawierające wagowo co najmniej 80 % włókien tekstylnych w postaci tkanin, włóknin lub dzianin;
 - c) włókna, przędzę, tkaniny i dzianiny: przeznaczone do produkcji odzieży i galanterii z materiałów włókienniczych oraz wyrobów włókienniczych do dekoracji wnętrz, w tym tkanin tapicerskich i pokryć materaców przed zastosowaniem podkładu i obróbkami związanymi z produktem końcowym;
 - d) elementy niezawierające włókien: zamki błyskawiczne, guziki i inne dodatki, które są częścią produktu. Membrany, powleczenia i laminaty;
 - e) produkty do czyszczenia: wyroby z tkaniny lub włókniny przeznaczone do czyszczenia powierzchni na mokro lub na sucho i osuszania sprzętu kuchennego.
2. Następujące produkty nie należą do grupy produktów „wyroby włókiennicze”:
 - a) produkty przeznaczone do wyrzucenia po jednorazowym użyciu;
 - b) pokrycia podłogowe objęte decyzją Komisji 2009/967WE ⁽¹⁾;
 - c) materiały włókiennicze, które są częścią konstrukcji przeznaczonych do stosowania na wolnym powietrzu.
3. Do tej grupy produktów nie należą części garderoby, materiały włókiennicze i włókna, które zawierają następujące elementy:
 - a) urządzenia elektryczne lub takie, które stanowią integralną część obwodu elektrycznego;
 - b) urządzenia lub zaimpregnowane substancje przeznaczone do wykrywania zmian w warunkach otoczenia lub reagowania na nie.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „włókna tekstylne” oznaczają włókna naturalne, włókna syntetyczne i sztuczne włókna celulozowe;
- b) „włókna naturalne” oznaczają bawełnę i inne naturalne celulozowe włókna nasienne, len i inne włókna łykowe, wełnę i inne włókna keratynowe;
- c) „włókna syntetyczne” oznaczają akryl, elastan, poliamid, poliester i polipropylen;
- d) „sztuczne włókna celulozowe” oznaczają liocel, modal i wiskozę.

Artykuł 3

W odniesieniu do „odzieży i galanterii z materiałów włókienniczych” i „wyrobów włókienniczych do dekoracji wnętrz” w obliczeniach procentowej zawartości włókien tekstylnych nie trzeba uwzględniać wypełniaczy, podszewek, wyściółek, membran i powleceń wykonanych z włókien wchodzących w zakres niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Substancje wypełniające, które nie są wykonane z włókien tekstylnych, spełniają wymagania dotyczące ograniczeń wymienionych w kryterium 10 określonym w załączniku odnoszącym się do środków pomocniczych, środków powierzchniowo czynnych, produktów biobójczych i formaldehydu.

Artykuł 5

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010 dla produktów należących do grupy produktów „wyroby włókiennicze” określonej w art. 1 niniejszej decyzji oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone są w załączniku.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2009/967/WE z dnia 30 listopada 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego włókienniczym pokryciom podłogowym (Dz.U. L 332 z 17.12.2009, s. 1).

Artykuł 6

Kryteria i związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone w załączniku obowiązują przez cztery lata od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 7

Do celów administracyjnych grupie produktów „wyroby włókiennicze” przypisuje się numer kodu „016”.

Artykuł 8

Decyzja 2009/567/WE traci moc.

Artykuł 9

1. Niniejszą decyzję stosuje się po upływie dwóch miesięcy od dnia jej przyjęcia. Wnioski o oznakowanie ekologiczne UE dla produktów należących do grupy produktów „wyroby włókiennicze” złożone w terminie dwóch miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji mogą opierać się na kryteriach określonych w decyzji 2009/567/WE albo na kryteriach określonych w niniejszej decyzji. Wnioski ocenia się zgodnie z kryteriami, na których się opierają.

2. Oznakowania ekologiczne UE przyznane zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2009/567/WE mogą być używane przez 12 miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
Janez POTOČNIK
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE wyrobom włókienniczym i podkategorie, w ramach których są pogrupowane, są następujące:

włókna tekstylne:

1. bawełna i inne naturalne celulozowe włókna nasienne;
2. len i inne włókna łykowe;
3. wełna i inne włókna keratynowe;
4. akryl;
5. elastan;
6. poliamid;
7. poliester;
8. polipropylen;
9. sztuczne włókna celulozowe (liocel, modal i wiskoza);

części składowe i dodatki:

10. wypełniacze;
11. powleczenia, laminaty i membrany;
12. dodatki;

chemikalia i procesy:

13. wykaz substancji objętych ograniczeniami;
14. zastępowanie substancji stwarzających zagrożenie w procesach barwienia, drukowania i wykańczania;
15. efektywność energetyczna procesów prania, suszenia i obróbki;
16. oczyszczanie emisji do powietrza i wody;

przydatność do stosowania:

17. zmiany wymiarów podczas prania i suszenia;
18. odporność barwy na pranie;
19. odporność barwy na pot (kwaśny i zasadowy);
20. odporność barwy na tarcie mokre;
21. odporność barwy na tarcie suche;
22. odporność barwy na światło;
23. odporność na pranie z użyciem środków czyszczących;
24. odporność tkaniny na pilling i wycieranie;
25. trwałość użytkowa;

społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw:

26. podstawowe zasady i prawa w pracy;
27. ograniczenia dotyczące piaskowania džinsu;

informacje uzupełniające:

28. informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE.

Dodatek 1 zawiera wykaz substancji objętych ograniczeniami, o którym mowa w kryterium 13. Wymienione są w nim ograniczenia mające zastosowanie do substancji stwarzających zagrożenie, które mogą być wykorzystywane w produkcji wyrobów włókienniczych i które mogą występować w produkcie końcowym.

Kryteria oznakowania ekologicznego UE przyznawane są produktom o najwyższej efektywności środowiskowej na rynku wyrobów włókienniczych. Chociaż stosowanie produktów chemicznych i uwalnianie zanieczyszczeń stanowi część procesu produkcji, produkt opatrzony oznakowaniem ekologicznym UE stanowi dla konsumenta gwarancję, że wykorzystanie takich substancji zostało ograniczone w stopniu, w jakim umożliwia to technika, bez uszczerbku dla przydatności do stosowania.

Kryteria wykluczają, na ile to możliwe, lub ograniczają do minimum stężenie (wymagane w celu zapewnienia określonych funkcji i właściwości) szeregu substancji zidentyfikowanych jako niebezpieczne lub potencjalnie niebezpieczne dla zdrowia ludzi i dla środowiska, które mogą być stosowane w produkcji wyrobów włókienniczych. Jedynie w przypadku gdy substancja musi spełniać oczekiwania klientów pod względem właściwości lub wymogi przewidziane dla danego produktu (na przykład dotyczące zmniejszenia palności) oraz w przypadku gdy nie są istniejące żadne dostępne stosowane i zbadane alternatywy, zezwala się na odstępstwo polegające na dopuszczeniu takiej substancji do zastosowania w ramach oznakowania ekologicznego.

Odstępstwa ocenia się na zasadzie ostrożności oraz na podstawie dowodów naukowych i technicznych, zwłaszcza gdy na rynku dostępne są bezpieczniejsze produkty.

W celu zapewnienia konsumentom wysokiego stopnia pewności wymagane jest przeprowadzenie badań produktu na obecność ograniczonej zawartości substancji stwarzających zagrożenie. Restrykcyjne warunki zostały także narzucone w odniesieniu do procesu produkcji wyrobów włókienniczych w zakresie kontroli zanieczyszczenia wody i atmosfery oraz pod względem ograniczenia do minimum narażenia siły roboczej. Weryfikacja zgodności z kryteriami przebiega w sposób, który zapewnia konsumentom wysoki stopień pewności, odzwierciedla praktyczną możliwość otrzymania przez wnioskodawców informacji w obrębie łańcucha dostaw oraz wyklucza możliwość prowadzenia niewłaściwej działalności rynkowej przez wnioskodawców.

Ocena i weryfikacja

W celu wykazania zgodności z kryteriami wnioskodawca ma obowiązek zgłosić następujące informacje na temat produktu lub produktów oraz ich łańcucha dostaw:

Tabela 1

Przegląd wymogów w zakresie oceny i weryfikacji

Zestaw kryteriów	Źródło weryfikacji
a) kryteria dotyczące włókien tekstylnych: pełny skład materiału produktu lub produktów, pozwalający na identyfikację i wykazujący zgodność włókien tekstylnych, części składowych i dodatków;	Producenci włókien i części składowych, dostawcy surowców i chemikaliów oraz laboratoria badawcze pracujące zgodnie z określonymi metodami badawczymi.
b) chemikalia i procesy: substancje, receptury i technologie wykorzystywane do produkcji i nadawania produktowi określonych właściwości i funkcji na etapach przedzenia, obróbki wstępnej, barwienia, drukowania i wykańczania oraz oczyszczania emisji do powietrza i ścieków;	Zakłady produkcyjne, ich dostawcy chemikaliów i laboratoria badawcze pracujące zgodnie z określonymi metodami badawczymi. W razie konieczności, co roku w okresie obowiązywania licencji przeprowadzane jest badanie analityczne produktu przekazywane odpowiedniemu organowi właściwemu ds. weryfikacji.
c) przydatność do stosowania: wartość użytkowa produktu lub produktów określona na podstawie konkretnych procedur badawczych obejmujących odporność barwy w określonych warunkach, odporność na pilling i wycieranie oraz funkcje, takie jak trwałość niezwilżalność, łatwa pielęgnacja oraz zmniejszona palność;	Laboratoria badawcze pracujące zgodnie z określonymi metodami badawczymi.
d) społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw: spełnianie określonych norm MOP przez wybranych dostawców realizujących umowę typu CMT (ang. cut, make & trim) na rzecz wnioskodawców.	Niezależni weryfikatorzy lub dokumentacja dowodowa na podstawie kontroli w zakładach produkcyjnych zajmujących się przerobem uszlachetniającym w systemie cut/make/trim.

Każde kryterium obejmuje szczegółowe wymagania dotyczące weryfikacji, które nakładają na wnioskodawcę obowiązek zebrania deklaracji, dokumentacji, analiz, protokołów badań i innych dowodów dotyczących produktu lub produktów i ich łańcucha dostaw.

Ważność licencji zależy od weryfikacji na podstawie wniosku i, w przypadkach określonych w kryterium 13, od wyniku badania produktu, który należy przekazać właściwym organom ds. weryfikacji. Zmiany dostawców i zakładów produkcyjnych mających związek z produktami licencjonowanymi należy zgłaszać właściwym organom wraz z informacją uzupełniającą, służącą weryfikacji bieżącej zgodności z warunkami licencji.

Właściwe organy uznają na zasadzie preferencyjnej badania przeprowadzone przez laboratoria akredytowane zgodnie z ISO 17025 oraz weryfikacje przeprowadzone przez organy akredytowane zgodnie z normą EN 45011 lub z równoważną normą międzynarodową.

Jednostkę funkcjonalną, do której należy odnosić dane początkowe i wyjściowe, stanowi 1 kg wyrobów włókienniczych w warunkach normalnych ($65\% \text{ RH} \pm 4\%$ i $20\text{ °C} \pm 2\text{ °C}$; warunki te szczegółowo określono w normie ISO 139 Tekstylia — Klimat normalny do aklimatyzacji i badań).

W przypadku gdy wnioskodawca wykorzystuje system certyfikacji w celu zapewnienia niezależnych weryfikacji, wybrany system i związane z nim systemy akredytacji weryfikatorów muszą spełniać ogólne wymagania EN 45011 i ISO 17065. W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji uzupełniającej, a także mogą przeprowadzać niezależne weryfikacje i kontrole na miejscu.

Zaleca się, aby przy ocenie wniosków i monitorowaniu zgodności z kryteriami właściwe organy uwzględniły wdrożenie uznanych systemów zarządzania środowiskiem, takich jak EMAS, ISO 14001 i ISO 50001 (uwaga: wdrożenie takich systemów zarządzania nie jest wymagane).

KRYTERIA OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE

Wnioskodawcy wykazują zgodność z kryteriami w odniesieniu do składu surowcowego, składu chemicznego, zakładów produkcyjnych i przydatności do stosowania w przypadku produktów, w odniesieniu do których chcą uzyskać oznakowanie ekologiczne.

1. KRYTERIA DOTYCZĄCE WŁÓKIEŃ TEKSTYLNICH

Kryteria dotyczące włókien tekstylnych zostały określone w niniejszej sekcji dla następujących rodzajów włókien:

- a) włókna naturalne: bawełna i inne naturalne celulozowe włókna nasienne, len i inne włókna łykowe, wełna i inne włókna keratynowe;
- b) włókna syntetyczne: akryl, elastan, poliamid, poliester i polipropylen;
- c) włókna sztuczne: liocel, modal i wiskoza.

Kryteria w odniesieniu do danego rodzaju włókna nie muszą być spełnione, jeżeli włókno to stanowi mniej niż 5 % całkowitej masy produktu lub jeżeli stanowi wyściółkę lub podszewkę. Z wyjątkiem poliamidu i poliestru kryteria te nie muszą być spełnione:

- a) przez cały produkt, jeżeli występują w nim włókna, które zawierają surowce wtórne stanowiące wagowo co najmniej 70 % wszystkich włókien w produkcie;
- b) przez pojedyncze włókna stanowiące część produktu z oznakowaniem ekologicznym, które zawierają wagowo co najmniej 70 % surowców wtórnych.

W tym kontekście włókna, które zawierają surowce wtórne, określa się jako włókna pochodzące z odpadów przedkonsumentkich (w tym odpadów powstałych w wyniku produkcji polimeru i włókien) i odpadów pokonsumentkich (tekstylia i wszystkie rodzaje włókien i wyrobów włókienniczych, a także odpady nietekstylne, w tym butelki do napojów z politereftalanu etylenu i sieci rybackie).

Materiał pochodzący z recyklingu, z wyjątkiem butelek z politereftalanu etylenu wykorzystywanych do produkcji poliestru, spełnia wymogi kryterium 13 w odniesieniu do wykazu substancji objętych ograniczeniami. Obejmuje to coroczne randomizowane badania analityczne określonych grup substancji.

Ocena i weryfikacja surowców wtórnych: Surowce wtórne muszą być identyfikowalne wstecz do etapu ponownego przetwarzania surowca. Taką identyfikowalność potwierdza się na podstawie certyfikatu kontroli pochodzenia wydanego przez niezależny podmiot lub dokumentacji przekazanej przez dostawców i podmioty zajmujące się ponownym przetwarzaniem. W przypadku gdy wymaga tego kryterium 13, producenci włókna i dostawcy surowca przedstawiają deklaracje i wyniki badań laboratoryjnych.

Kryterium 1. Bawełna i inne naturalne celulozowe włókna nasienne (w tym kapok)

Bawełna i inne naturalne celulozowe włókna nasienne (zwane dalej bawełną) zawierają minimalną ilość bawełny ekologicznej (zob. kryterium 1a)) albo bawełny wyprodukowanej zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin (zob. kryterium 1b)). Dodatkowo:

- wszystkie rodzaje bawełny konwencjonalnej i bawełny wyprodukowanej zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin są zgodne z ograniczeniami zawartymi w kryterium 1c),
- w odniesieniu do normy 1a dotyczącej produkcji bawełny ekologicznej, wszystkie wykorzystane rodzaje bawełny konwencjonalnej i bawełny wyprodukowanej zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin wyprodukowano z odmian niezmodyfikowanych genetycznie,
- wszystkie rodzaje bawełny ekologicznej i bawełny wyprodukowanej zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin są w pełni identyfikowalne zgodnie z kryterium 1d),
- odzież dla dzieci poniżej 3 roku życia zawiera co najmniej 95 % bawełny ekologicznej.

Produkty odpowiadające określonym progowym poziomom zawartości bawełny ekologicznej lub bawełny wyprodukowanej zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin mogą obok oznakowania ekologicznego zawierać dodatkowy tekst informujący o ich składzie. Odpowiednie wytyczne w tym zakresie zostały przedstawione w kryterium 28.

1a) Norma dotycząca produkcji ekologicznej

Z wyjątkiem produktów wymienionych poniżej, co najmniej 10 % bawełny jest uprawiane zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007 ⁽¹⁾, w krajowym programie ekologicznym Stanów Zjednoczonych (ang. US National Organic Program) (NOP) lub równoważnych zobowiązaniach prawnych ustanowionych przez partnerów handlowych UE. W skład bawełny ekologicznej może wchodzić bawełna pochodząca z uprawy ekologicznej i bawełna pochodząca z upraw w okresie przejściowym.

Zawartość bawełny w następujących produktach powinna obejmować co najmniej 95 % bawełny ekologicznej: koszulki, topy damskie, koszule, dżinsy, piżamy i bielizna nocna, bielizna osobista i skarpetki.

Ocena i weryfikacja: Zawartość bawełny ekologicznej powinna być poświadczona przez niezależny organ kontrolny jako bawełny wyprodukowanej zgodnie z wymogami produkcji i kontroli ustanowionymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007, w NOP lub określonymi przez innych partnerów handlowych. Weryfikacja jest prowadzona co roku w odniesieniu do każdego państwa pochodzenia.

Niezmodyfikowane genetycznie odmiany bawełny są poddawane weryfikacji pod kątem zgodności z rozporządzeniem (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.

1b) Produkcja bawełny zgodna z zasadami integrowanej ochrony roślin

Co najmniej 20 % bawełny uprawia się zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin, określonymi w programie integrowanej ochrony roślin Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) lub systemami zintegrowanego zarządzania uprawami obejmującymi zasady integrowanej ochrony roślin oraz zgodnie z ograniczeniami dotyczącymi pestycydów, o których mowa w kryterium 1c).

W odniesieniu do następujących produktów minimalna zawartość procentowa bawełny uprawianej zgodnie z określonymi powyżej zasadami integrowanej ochrony roślin wynosi 60 %: koszulki, bluzki damskie, koszule, dżinsy, piżamy i bielizna nocna, bielizna i skarpetki.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dowody potwierdzające, że bawełna była uprawiana przez rolników, którzy uczestniczyli w formalnych programach szkoleniowych organizowanych przez FAO lub w rządowych programach integrowanej ochrony roślin lub zintegrowanego zarządzania uprawami lub którzy zostali poddani kontroli w ramach programów integrowanej ochrony roślin certyfikowanych przez osoby trzecie. Weryfikację należy przeprowadzać raz do roku w każdym państwie pochodzenia lub na podstawie certyfikacji dla wszystkich bel bawełny uprawianej zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin zakupionych w celu wytwarzania wyrobu.

Zapewnienie zgodności z ograniczeniem dotyczącym pestycydów nie jest wymagane w przypadku programów zakazujących stosowania substancji wymienionych w kryterium 1c) oraz w przypadku przeprowadzenia badań lub otrzymania oświadczeń o niestosowaniu od rolników lub grup rolników-producentów, którzy zostali zweryfikowani w ramach kontroli na miejscu przeprowadzanych przez jednostki certyfikujące akredytowane przez rządy krajowe lub w ramach uznanych systemów certyfikacji produktów ekologicznych lub integrowanej ochrony roślin.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24).

Niezmodyfikowana genetycznie bawełna uprawiana zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin wykorzystywana w połączeniu z bawełną ekologiczną podlega weryfikacji przeprowadzanej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1830/2003. Objęcie programami integrowanej ochrony roślin wykluczającymi możliwość wykorzystywania zmodyfikowanej genetycznie bawełny uznaje się za dowód potwierdzający, że uprawa bawełny była prowadzona zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin.

- 1c) Ograniczenia dotyczące pestycydów mające zastosowanie do tradycyjnych odmian bawełny oraz do bawełny uprawianej zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin

Wszystkie odmiany bawełny wykorzystywane w wyrobach włókienniczych opatrzone oznakowaniem ekologicznym, z wyjątkiem bawełny ekologicznej i bawełny uprawianej w ramach obowiązujących systemów integrowanej ochrony roślin, wyłączonej w ust. 1 lit. b), uprawia się bez korzystania z którejkolwiek z poniższych substancji:

alachlor, aldikarb, aldryna, chlordan, kwas 2,4,5-trichlorofenoksyoctowy, chlordimeform, chlorobenzylat, cypermetryna, DDT, dieldryna, dinoseb i jego sole, endosulfan, endryna, fosfamidon, glifosiarczan, heptachlor, heksachlorobenzen, heksachlorocykloheksan (suma izomerów), kamfechlor (toksafen), kaptafol, metamidofos, metylodematon-O, metyloparation, monokrotofos, neonikotynoidy (chlotianidyna, imidachlopyryd, tiametoksam), paration, pentachlorofenol, thiofaneks, triafaneks, triazofos

Bawełna nie może zawierać łącznie więcej niż 0,5 ppm wymienionych powyżej substancji.

Ocena i weryfikacja: Bawełnę bada się pod kątem obecności wymienionych substancji. Sprawozdanie z badania przygotowuje się, w stosownych przypadkach, na podstawie następujących metod badawczych:

- US EPA 8081 B (pestycydy chloroorganiczne przy zastosowaniu ekstrakcji ultradźwiękami lub w aparacie Soxhleta oraz apolarnych rozpuszczalników (izooktan lub heksan)),
- US EPA 8151 A (chlorowane herbicydy przy użyciu metanolu),
- US EPA 8141 B (związki fosfoorganiczne),
- US EPA 8270 D (półlotne związki organiczne).

Badania przeprowadza się na próbkach surowej bawełny z każdego państwa pochodzenia przed poddaniem jej obróbce na mokro. W odniesieniu do każdego państwa pochodzenia badania przeprowadza się w następujący sposób:

- (i) w przypadku wykorzystywania tylko jednej partii bawełny rocznie próbkę pobiera się z losowo wybranej beli;
- (ii) w przypadku wykorzystywania dwóch lub większej liczby partii bawełny rocznie pobiera się próbki zbiorcze z 5 % bel.

Badanie bawełny nie jest konieczne w przypadku, gdy uzyskała ona certyfikat w ramach systemu integrowanej ochrony roślin, który zakazuje stosowania wymienionych substancji.

- 1d) Wymogi dotyczące identyfikowalności mające zastosowanie w przypadku bawełny ekologicznej i bawełny uprawianej zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin

Całość bawełny uprawianej zgodnie z normami produkcji ekologicznej i produkcji zgodnej z zasadami integrowanej ochrony roślin i wykorzystywanej do wytwarzania wyrobów włókienniczych opatrzone oznakowaniem ekologicznym musi być identyfikowalna od momentu przeprowadzenia kontroli zgodności z normami produkcji co najmniej do momentu wyprodukowania surowej tkaniny.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca musi wykazać zgodność z wymogiem minimalnej zawartości bawełny w odniesieniu do całej ilości bawełny kupowanej w ciągu roku lub w odniesieniu do mieszanki bawełny wykorzystywanej do produkcji produktu końcowego (produktów końcowych) i każdej serii produktów:

- (i) w skali roku: należy przedstawić dane dotyczące transakcji lub faktury dokumentujące ilość bawełny kupowanej co roku od rolników lub grup producentów, lub podać łączną masę certyfikowanych bel do momentu wyprodukowania surowej tkaniny;
- (ii) na podstawie produktu końcowego: należy przedstawić dokumentację obejmującą wszystkie etapy począwszy od etapu przędzenia lub produkcji tkaniny. We wszystkich dokumentach musi być adnotacja dotycząca organu kontrolnego lub organu certyfikującego różne odmiany bawełny.

Kryterium 2. Len i inne włókna łykowe (w tym konopie, juta oraz ramia)

- 2a) Len i inne włókna łykowe poddaje się rosznieniu w warunkach otoczenia, bez udziału energii cieplnej.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca musi przedstawić oświadczenie wskazujące zastosowaną metodę rosznienia dostarczone przez rolników lub zakłady trzeźpania włókien.

- 2b) W przypadku zraszania wodą, ścieki ze zbiorników do rosznienia uzdatnia się w celu obniżenia zawartości ChZT lub całkowitego węgla organicznego co najmniej o 75 % w przypadku włókien konopnych i co najmniej o 95 % w przypadku lnu i innych włókien łykowych.

Ocena i weryfikacja: Jeżeli stosuje się rosznienie wodą, wnioskodawca dostarcza sprawozdanie z badań potwierdzających zgodność, przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej metody badawczej: ISO 6060 (COD).

Kryterium 3. Wełna i inne włókna keratynowe (w tym wełna owcza i jagnięca, wełna wielbłądzia, wełna z alpaki i wełna kozia)

- 3a) Całkowite sumy podane w tabeli 2 nie mogą przekraczać dopuszczalnych stężeń środków przeciwko pasożytom zewnętrznym w surowej wełnie przed czyszczeniem.

Wspomniane wymogi nie mają zastosowania w przypadku, gdy można przedstawić dokumenty pozwalające ustalić tożsamość rolników produkujących co najmniej 75 % danej wełny lub włókien keratynowych, a niezależna weryfikacja przeprowadzona na podstawie wyników kontroli na miejscu wykaże, że substancje wymienione powyżej nie były stosowane na danych polach lub w odniesieniu do danych zwierząt.

Tabela 2

Całkowite ograniczenia stężeń środków przeciwko pasożytom zewnętrznym w wełnie

Grupy środków przeciwko pasożytom zewnętrznym	Całkowita dopuszczalna zawartość
γ-heksachlorocykloheksan (lindan), α-heksachlorocykloheksan, β-heksachlorocykloheksan, δ-heksachlorocykloheksan, aldryna, dieldryna, endryna, p,p'-DDT, p,p'-DDD	0,5 ppm
Cypermetyryna, deltametryna, fenwalerat, cyhalotryna, flumetryna	0,5 ppm
Diazynon, propertamfos, chlorofenowinfos, dichlorofention, chloropiryfos, fenchloros	2 ppm
Diflubenzuron, trifilumuron, dicyklanil	2 ppm

Zakłady czyszczenia wełny, które stosują układy zamkniętego obiegu wody bez zrzutów ścieków i w których wspomniane środki przeciwko pasożytom zewnętrznym występujące w pozostałościach i osadach z czyszczenia są rozkładane w drodze ich spalania, są zwolnione z obowiązku badania wełny na zasadzie odstępowania, ale muszą zapewnić zgodność co najmniej z dwoma środkami wskazanymi w kryterium 3c).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dokumentację wskazaną powyżej lub sporządza sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej metody badawczej: IWTO draft test method 59 (projekt metody badawczej 59 Międzynarodowej Organizacji Tekstylnej). Badanie należy przeprowadzić na oferowanych partiach surowej wełny oferowanych do sprzedaży w podziale na państwa ich pochodzenia (w przypadku wełny mieszanej) i przed poddaniem obróbce na mokro. W przypadku każdej przetwarzanej partii bada się co najmniej jedną próbkę zbiorczą pochodzącą z kilku partii z każdego państwa pochodzenia. Próbką zbiorczą powinna składać się z:

- włókien wełnianych co najmniej z 10 losowo wybranych partii oferowanych przez rolników, które wchodziły w skład oferowanej partii; lub
- jednej próbki zbiorczej pobranej z partii oferowanej przez każdego rolnika, jeżeli przetwarzana partia składa się z mniejszej liczby niż 10 oferowanych partii.

Alternatywnie można przedstawić certyfikaty badania pozostałości dla wszystkich oferowanych partii wchodzących w skład przetwarzanej partii.

W przypadku zastosowania odstępstwa wnioskodawca przedstawia dowody potwierdzające zgodność układu stosowanego w zakładzie czyszczenia oraz sprawozdania z badań laboratoryjnych zawierające wykaz środków przeciwko pasożytom zewnętrznym, które mogą występować w pozostałościach i osadzie z czyszczenia.

- 3b) Procesy czyszczenia wełny muszą prowadzić do minimalnej wielkości ChZT ścieków dzięki maksymalnemu usuwaniu zanieczyszczeń i odzyskiwaniu tłuszczu, a następnie oczyszczaniu ścieków na terenie zakładu lub poza nim do uzyskania jakości odpowiadającej wartościom przedstawionym w tabeli 3. W przypadku czyszczenia wełny grubej lub cienkiej wełny potnej zastosowanie mają następujące dopuszczalne wartości ChZT. Cienka wełna oznacza wełnę merynosową o średnicy włosa $\leq 23,5$ mikrona.

Tabela 3

Dopuszczalne wartości ChZT w końcowych zrzutach ścieków po czyszczeniu wełny

Rodzaj wełny	Końcowy zrzut do środowiska (g ChZT/kg wełny potnej)
Gruba wełna	25 g/kg
Cienka wełna	45 g/kg

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza odpowiednie dane oraz sprawozdania z badań związanych z tym kryterium i przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej metody badawczej: ISO 6060. Dane muszą potwierdzać zgodność zakładu czyszczenia wełny z kryterium lub, jeżeli ścieki są oczyszczane poza terenem zakładu, podmiotu zajmującego się oczyszczaniem ścieków. Spełnienie tego kryterium jest weryfikowane na podstawie średnich miesięcznych wartości z sześciu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku.

- 3c) Zakłady czyszczenia wełny muszą wdrożyć co najmniej jeden z wymienionych poniżej środków, aby odzyskać wartość, jaką przedstawia utleniony tłuszcz, włókna, tłuszczopot lub osad, generowaną przez zakład uczestniczący procesie produkcji wyrobów wełnianych opatrzonych oznakowaniem ekologicznym:

- (i) odzyskiwanie w celu sprzedaży jako surowiec chemiczny;
- (ii) produkcja kompostu lub nawozu płynnego;
- (iii) wytwarzanie produktów takich, jak materiały budowlane;
- (iv) oczyszczanie i odzyskiwanie energii w procesie rozkładu beztlenowego lub spalania.

Ocena i weryfikacja:: wnioskodawca przekazuje sprawozdanie i karty przekazania odpadów potwierdzające rodzaj i odsetek odzyskanych odpadów oraz stosowaną metodę.

Kryterium 4. Akryl

- 4a) Emisje akrylonitrylu do atmosfery (podczas polimeryzacji oraz na późniejszych etapach do momentu uzyskania roztworu gotowego do przędzenia), wyrażone jako średnia roczna, nie mogą przekraczać 1,0 g/kg wytworzonego włókna.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółową dokumentację lub sprawozdania z badań wykazujące zgodność z niniejszym kryterium wraz z deklaracją zgodności przekazaną przez producenta (producentów) włókien.

- 4b) Emisje N,N dimetyloacetamidu (127-19-5) do atmosfery w miejscu pracy podczas polimeryzacji i przędzenia nie mogą przekraczać wskaźnikowej wartości narażenia zawodowego (IOELV) wynoszącej 10,0 ppm.

Ocena i weryfikacja: Pomiaru wartości emisji dokonuje się na tych etapach procesu produkcji, na których te substancje są wykorzystywane, i wyraża się je jako średnią z 8 godzin (średni czas pracy zmiany). Wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań i dane z monitorowania zgromadzone przez producenta (producentów) włókien, potwierdzające zgodność z tym kryterium.

Kryterium 5. Elastan

- 5a) W procesie produkcji włókien nie można wykorzystywać związków cynoorganicznych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia oświadczenie o niestosowaniu przekazane przez producenta (producentów) włókien.

- 5b) Emisje wymienionych poniżej substancji do atmosfery w miejscu pracy podczas polimeryzacji i przędzenia nie mogą przekraczać wskazanych poniżej wskaźnikowych wartości narażenia zawodowego (IOELV):
- (i) 4,4'-diizocyjanian difenylometanu (101-68-8) 0,005 ppm;
 - (ii) 2,4-diizocyjanian toluilenu (584-84-9) 0,005 ppm;
 - (iii) N,N-dimetyloacetamid (127-19-5) 10,0 ppm.

Ocena i weryfikacja: Pomiaru wartości emisji dokonuje się na tych etapach procesu produkcji, na których te substancje są wykorzystywane, i wyraża się je jako średnią z 8 godzin (średni czas pracy zmiany). Wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań i dane z monitorowania zgromadzone przez producenta (producentów) włókien potwierdzające zgodność z tym kryterium.

Kryterium 6. Poliamid (lub nylon)

Produkty z poliamidu muszą być zgodne z co najmniej jedną normą produkcyjną wymienioną w podkryterium 6a) lub 6b).

Każdy produkt spełniający wymóg minimalnej zawartości surowców wtórnych może zostać opatrzony dodatkową informacją dotyczącą jego składu obok oznakowania ekologicznego. Odpowiednie wytyczne w tym zakresie zostały przedstawione w kryterium 28.

- 6a) Norma produkcji 1: minimalna zawartość surowców wtórnych.

Włókna wytwarza się z nylonu zawierającego co najmniej 20 % nylonu odzyskanego z odpadów przed- i pokonsumpcyjnych.

Ocena i weryfikacja: Surowce wtórne muszą być identyfikowalne wstecz do etapu ponownego przetwarzania surowca. Taką identyfikowalność potwierdza się na podstawie certyfikatu kontroli pochodzenia wydanego przez niezależny podmiot lub dokumentacji przekazanej przez dostawców i przetwórców.

- 6b) Norma produkcji 2: emisje N₂O przy wytwarzaniu monomerów.

Emisje N₂O do atmosfery powstające przy wytwarzaniu monomerów, wyrażone jako średnia roczna, nie mogą przekraczać 9,0 g N₂O/kg kaprolaktamu (w przypadku nylonu 6) lub kwasu adypinowego (w przypadku nylonu 6,6).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dokumentację lub sprawozdania z badań wykazujące zgodność na podstawie danych z monitorowania wraz z deklaracją zgodności przekazaną przez producenta (producentów) włókna i jego (ich) dostawców surowca.

Kryterium 7. Poliester

Wyroby włókiennicze przeznaczone głównie do sprzedaży konsumentom muszą spełniać podkryteria a) i b). W przypadku wyrobów włókienniczych przeznaczonych głównie do sprzedaży klientom z sektora publicznego wnioskodawcy muszą zapewnić zgodność z kryterium a) i kryterium b) albo c).

Każdy produkt spełniający wymóg minimalnej zawartości surowców wtórnych może zostać opatrzony dodatkową informacją dotyczącą jego składu obok oznakowania ekologicznego. Odpowiednie wytyczne w tym zakresie zostały przedstawione w kryterium 28.

- 7a) Poziom antymonu we włóknach poliestrowych nie może przekraczać 260 ppm. Włókna poliestrowe wytwarzane z butelek do napojów z politereftalanu etylenu poddanych recyklingowi są zwolnione z obowiązku spełnienia tego wymogu na zasadzie odstępstwa.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie o niestosowaniu lub sprawozdanie z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następujących metod badawczych: oznaczania bezpośredniego za pomocą spektrometrii atomowej absorpcyjnej lub spektrometrii mas z jonizacją w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP). Badanie przeprowadza się na próbce zbiorczej surowca włókienniczego przed poddaniem go obróbce na mokro. W odniesieniu do włókien wytwarzanych z butelek do napojów z politereftalanu etylenu poddanych recyklingowi należy przedłożyć odpowiednie oświadczenie.

- 7b) Włókna wytwarza się z materiału o minimalnej zawartości politereftalanu etylenu odzyskanego z odpadów przed- i pokonsumpcyjnych. Włókna staplowe muszą zawierać co najmniej 50 %, a włókna ciągłe — 20 % odzyskanego politereftalanu etylenu. Wymóg ten nie ma zastosowania w odniesieniu do mikrowłókien, które zamiast tego muszą zachować zgodność z kryterium c).

Ocena i weryfikacja: Surowce wtórne muszą być identyfikowalne wstecz do etapu ponownego przetwarzania surowca. Taką identyfikowalność potwierdza się na podstawie certyfikatu kontroli pochodzenia wydanego przez niezależny podmiot lub dokumentacji przekazanej przez dostawców i przetwórców.

- 7c) Poziom emisji LZO podczas produkcji poliestru, wyrażony jako średnia roczna uwzględniająca źródła punktowej emisji zanieczyszczeń oraz emisje nieorganizowane, nie może przekraczać 1,2 g/kg w przypadku odłamków politereftalanu etylenu oraz 10,3 g/kg w przypadku włókna ciągłego.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawcy dostarczają dane z monitorowania lub sprawozdania z badań wykazujące zgodność z normą EN 12619 lub z normami dotyczącymi równoważnej metody badania. Łączne średnie miesięczne wartości emisji związków organicznych w zakładach wytwarzających produkty opatrzone oznakowaniem ekologicznym są podawane za okres co najmniej sześciu miesięcy poprzedzający złożenie wniosku.

Kryterium 8. Polipropylen

Nie należy stosować pigmentów na bazie ołowiu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia oświadczenie o niestosowaniu.

Kryterium 9. Sztuczne włókna celulozowe (w tym wiskoza, modal i liocel)

Podkryteria dotyczące produkcji masy celulozowej

- 9a) Co najmniej 25 % włókien w masie celulozowej musi zostać wytworzone z drewna drzew rosnących w lasach, w których stosowano zasady zrównoważonej gospodarki leśnej ustanowione przez FAO. Pozostała część włókien w masie celulozowej musi pochodzić z masy celulozowej wytworzonej z drewna pozyskanego w ramach legalnej wycinki lasów oraz z legalnych plantacji.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca musi uzyskać od producenta (producentów) włókien ważne certyfikaty kontroli pochodzenia wydane przez niezależny podmiot potwierdzające, że włókna drzewne pochodzą z drzew w lasach, w których stosowano zasady zrównoważonej gospodarki leśnej, lub z drzew pochodzących z legalnych źródeł. System FSC, PEFC lub równoważne systemy uznaje się za niezależne systemy certyfikacji.

Producent włókien wykazuje, że przestrzegano procedur należytej staranności określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010⁽¹⁾, aby zapewnić pozyskanie wykorzystywanego drewna zgodnie z prawem. Za dokumenty potwierdzające, że drewno zostało pozyskane zgodnie z prawem, uznaje się ważne licencje wydane w ramach unijnego planu działania FLEGT (egzekwowanie prawa, zarządzanie i handel w dziedzinie leśnictwa) oraz w ramach konwencji CITES Organizacji Narodów Zjednoczonych (Konwencja o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem).

- 9b) Masa celulozowa wytworzona z lintersu bawełnianego musi spełniać co najmniej wymogi kryterium 1a) albo kryterium 1b) mającego zastosowanie w odniesieniu do bawełny.

Ocena i weryfikacja: Zgodnie ze wskazaniami w odpowiednich kryteriach.

- 9c) Masę celulozową wykorzystywaną do produkcji włókien poddaje się bieleniu bez stosowania chloru pierwiastkowego. Całkowite wynikowe stężenie chloru i organicznych związków chloru w gotowych włóknach (OX) nie może przekraczać 150 ppm, a ilość tych substancji w ściekach z produkcji masy celulozowej (AOX) nie może przekraczać 0,170 kg/ADt masy.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdanie z badania wykazujące zgodność z wymogiem dotyczącym OX lub AOX i przeprowadzone przy zastosowaniu odpowiedniej metody badawczej: w przypadku OX: ISO 11480 (spalanie kontrolowane oraz mikrokulometria).

W przypadku AOX: ISO 9562.

- 9d) Co najmniej 50 % masy celulozowej wykorzystanej do produkcji włókien musi zostać zakupione od zakładów zajmujących się wytwarzaniem masy metodami rozpuszczalnymi, które odzyskują część wartości wykorzystanych płynów technologicznych:

- (i) wytwarzając energię elektryczną i parę na potrzeby zakładu; lub
- (ii) wytwarzając chemiczne produkty uboczne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna (Dz.U. L 295 z 12.11.2010, s. 23).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza wykaz dostawców masy celulozowej dostarczających surowiec wykorzystywany do produkcji włókien, zawierający informacje na temat procentowego udziału tych dostawców w ogólnych dostawach masy. Należy przedstawić dokumentację i dowody potwierdzające, że wymagany odsetek dostawców dysponuje odpowiednimi urządzeniami do wytwarzania energii lub odzyskiwania produktów ubocznych, oraz że w powiązanych zakładach produkcji zainstalowano systemy produkcji.

Podkryteria dotyczące produkcji włókien

- 9e) W przypadku włókien wiskozowych i modalnych zawartość siarki w emisjach związków siarki do powietrza podczas procesów produkcji włókna, wyrażona jako średnia roczna, nie może przekraczać wartości wskaźników przedstawionych w tabeli 4.

Tabela 4

Wartości emisji siarki w przypadku włókien wiskozowych i modalnych

Rodzaj włókna	Wartość wskaźnika (g S/kg)
Włókno staplowe	30 g/kg
Włókno ciągłe	
— Mycie partiami	40 g/kg
— Mycie całościowe	170 g/kg

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółową dokumentację lub sprawozdania z badań wykazujące zgodność z niniejszym kryterium wraz z deklaracją zgodności.

2. KRYTERIA DOTYCZĄCE CZĘŚCI SKŁADOWYCH I DODATKÓW

Kryteria przedstawione w niniejszej sekcji mają zastosowanie do elementów składowych i dodatków stanowiących część produktu końcowego.

Kryterium 10. Wypełniacze

- 10a) Materiały wypełniające zawierające włókna tekstylne muszą spełniać, w stosownych przypadkach, kryteria przewidziane dla włókien tekstylnych (1–9).
- 10b) Materiały wypełniające muszą być zgodne z wymogami wykazu substancji objętych ograniczeniami w zakresie produktów biobójczych i formaldehydu mającymi zastosowanie do tekstyliów (zob. dodatek 1).
- 10c) Detergenty oraz inne chemikalia stosowane do prania wypełniaczy (puch, pierze, włókna naturalne lub syntetyczne) muszą spełniać wymogi wykazu substancji objętych ograniczeniami w zakresie chemikaliów pomocniczych i detergentów, zmiękczaczy tkanin i czynników kompleksujących mające zastosowanie do tekstyliów (zob. dodatek 1).

Ocena i weryfikacja: Zgodnie ze wskazaniami w odpowiednich kryteriach.

Kryterium 11. Powłoczenia, laminaty i membrany

- 11a) Części składowe wykonane z poliuretanu muszą spełniać kryterium 5a) dla włókien tekstylnych dotyczące związków cynoorganicznych oraz kryterium 5b) dotyczące narażenia na oddziaływanie diizocyjanianów aromatycznych i DMAc w miejscu pracy.
- 11b) Elementy składowe wykonane z poliestru muszą spełniać kryteria 7a) i 7c) dla włókien tekstylnych, dotyczące zawartości antymonu oraz emisji LZO w trakcie polimeryzacji.
- 11c) W przypadku polimerów należy zapewnić zgodność z ograniczeniem g ppkt (v) w wykazie substancji objętych ograniczeniami zamieszczonym w dodatku 1 do niniejszej decyzji.

Ocena i weryfikacja: Zgodnie ze wskazaniami w odpowiednich kryteriach lub w dodatku 1 do niniejszej decyzji.

Kryterium 12. Dodatki

Elementy metalowe oraz elementy wykonane z tworzyw sztucznych, takie jak zamki błyskawiczne, guziki i zatrzaski, muszą spełniać wymogi wykazu substancji objętych ograniczeniami dla dodatków (zob. dodatek 1).

Ocena i weryfikacja: Zgodnie ze wskazaniami w odpowiednich kryteriach.

3. KRYTERIA DOTYCZĄCE CHEMIKALIÓW I PROCESU

Kryteria przedstawione w niniejszej sekcji mają zastosowanie, w stosownych przypadkach, do następujących etapów procesu produkcji:

- (i) przędzenie;
- (ii) formowanie tkaniny;
- (iii) obróbka wstępna;
- (iv) barwienie;
- (v) nadrukowywanie;
- (vi) wykańczanie;
- (vii) przerób uszlachetniający w systemie cut/make/trim.

O ile nie postanowiono inaczej, przedmiotowe kryteria, w tym wymogi w zakresie badań wrywkowych, stosuje się również w odniesieniu do włókien zawierających surowce wtórne.

Kryterium 13. Wykaz substancji objętych ograniczeniami (RSL)**13a) Wymagania ogólne**

Produkt końcowy i receptury produkcyjne wykorzystywane w procesie produkcji produktu końcowego nie mogą zawierać substancji niebezpiecznych zamieszczonych w wykazie substancji objętych ograniczeniami w stężeniu równym lub większym niż określone dopuszczalne stężenia lub niż określone ograniczenia. Wykaz substancji objętych ograniczeniami został zamieszczony w dodatku 1. Ograniczenia podane w wykazie substancji objętych ograniczeniami uznaje się za nadrzędne w stosunku do odstępstw wymienionych w tabeli 6 w kryterium 14.

Informacje zawarte w wykazie substancji objętych ograniczeniami należy przekazać dostawcom i podmiotom odpowiedzialnym za etapy produkcji związane z przędzeniem, barwieniem, nadrukowywaniem i wykonywaniem prac wykończeniowych. W wykazie substancji objętych ograniczeniami określono wymagania w zakresie weryfikacji i kontroli dla każdego etapu produkcji oraz dla produktu końcowego.

Badania laboratoryjne należy przeprowadzać, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do każdej linii produkcyjnej wykorzystując losowo pobrane próbki. Badania przeprowadza się raz do roku w okresie obowiązywania licencji w celu wykazania zgodności z wykazem substancji objętych ograniczeniami.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z wykazem substancji objętych ograniczeniami popartą dowodami stosownymi dla wykorzystywanych substancji i receptur produkcyjnych wykorzystywanych w procesie produkcji produktu końcowego. Wspomniane wymagania zostały przedstawione w wykazie substancji objętych ograniczeniami i obejmują oświadczenia przekazane przez podmioty odpowiedzialne za odpowiednie etapy produkcji, oświadczenia dostawców chemikaliów oraz wyniki laboratoryjnych analiz próbek produktu końcowego. Deklaracje uzyskane z poszczególnych etapów produkcji są uzupełnianie kartami charakterystyki (SDS) sporządzonymi dla receptur produkcyjnych oraz, w stosownych przypadkach, oświadczeniami dostawców chemikaliów. SDS wypełnia się zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w sekcjach 2, 3, 9, 10, 11 i 12 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ (poradnik dotyczący sporządzania kart charakterystyki). Niekompletne SDS wymagają uzupełnienia oświadczeniami dostawców chemikaliów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

Analizę laboratoryjną produktu końcowego przeprowadza się w sposób reprezentatywny dla serii licencjonowanych produktów w przypadkach wskazanych w wykazie substancji objętych ograniczeniami i zgodnie z wymienionymi metodami badawczymi. W stosownych przypadkach badanie przeprowadza się na wniosek, a następnie raz do roku w odniesieniu do każdej serii produktu, wykorzystując losowo pobrane próbki, przy czym wyniki badania przekazuje się następnie odpowiedniemu właściwemu organowi. Uzyskane dane badawcze służące do zapewnienia zgodności z wykazem substancji objętych ograniczeniami dla danego sektora oraz z innymi systemami są dopuszczalne, jeżeli zastosowane metody badawcze są równoważne, a badanie przeprowadzono na reprezentatywnych próbkach produktu końcowego.

Jeżeli badanie zakończy się niepowodzeniem w okresie obowiązywania licencji, należy je powtórzyć dla danej serii produktu. W przypadku ponownego niepowodzenia licencja dla danej serii produktu zostaje zawieszona. Przywrócenie licencji będzie wymagało podjęcia stosownych działań naprawczych.

13b) Substancje wzbudzające szczególnie duże obawy (SVHC)

Produkt końcowy zawierający jakąkolwiek część składową lub dodatek nie może, o ile nie jest objęty specjalnym odstępstwem, zawierać substancji, które:

- (i) spełniają kryteria określone w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;
- (ii) zostały zidentyfikowane zgodnie z procedurą opisaną w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, w którym ustanowiono kandydacką listę substancji wzbudzających szczególnie duże obawy.

Dotyczy to substancji wykorzystywanych do nadania określonych właściwości produktowi końcowemu oraz substancji, które zostały celowo wykorzystane w formułach produkcyjnych.

Substancje spełniające którykolwiek z tych dwóch warunków i występujące w artykule włókienniczym lub w dowolnej jednorodnej części złożonego artykułu włókienniczego w stężeniach przekraczających 0,10 % (w/w) nie mogą zostać objęte żadnym odstępstwem.

Ocena i weryfikacja: Substancje i receptury wykorzystywane na każdym etapie produkcji poddaje się kontroli pod kątem ich zgodności z najnowszą wersją listy kandydackiej opublikowanej przez Europejską Agencję Chemikaliów. Wnioskodawca sporządza deklarację zgodności dla każdego etapu produkcji, jak również dokumentację z kontroli stanowiącą jej uzupełnienie.

W przypadku przyznania odstępstwa wnioskodawca musi wykazać, że substancja jest wykorzystywana zgodnie obowiązującymi dopuszczalnymi wartościami stężeń oraz warunkami przyznania odstępstwa określonymi w RSL.

Kryterium 14. Zastąpienie substancji stwarzających zagrożenie wykorzystywanych w barwieniu, nadrukowywaniu i pracach wykończeniowych

Substancje stosowane w odniesieniu do tkanin i paneli dzianych podczas procesu barwienia, nadrukowywania lub wykańczania, które pozostają na produkcie końcowym oraz, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽¹⁾ lub dyrektywą Rady 67/548/EWG ⁽²⁾, spełniają kryteria pozwalające zaklasyfikować je do klas zagrożenia lub zwrotów R wskazujących rodzaj zagrożenia wymienionych w tabeli 5, nie mogą być wykorzystywane, chyba że objęto je specjalnym odstępstwem. Wspomniane ograniczenia mają również zastosowanie w odniesieniu do substancji funkcjonalnych włączanych do włókien syntetycznych podczas ich produkcji.

14a) Ograniczenia wynikające z klasyfikacji pod względem zagrożeń

Klasyfikacje pod względem zagrożeń objęte ograniczeniem zostały wymienione w tabeli 5. Najnowsze zasady klasyfikacji przyjęte przez Unię Europejską uznaje się za nadrzędne w stosunku do wymienionych klasyfikacji pod względem zagrożeń i zwrotów R. W związku z tym wnioskodawcy muszą zagwarantować, że podstawą wszystkich klasyfikacji są najnowsze zasady klasyfikacji.

Korzystanie z substancji lub mieszanin, które zmieniają swoje właściwości w trakcie obróbki (np. przestają być biodostępne, ulegają modyfikacji chemicznej) i w konsekwencji przestają stwarzać zidentyfikowane zagrożenie, jest wyłączone z obowiązku zapewnienia zgodności z powyższymi wymogami. Dotyczy to polimerów zmodyfikowanych w celu włączenia jakiejś funkcji oraz monomerów i dodatków, które tworzą wiązania kowalencyjne z polimerami.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1).

Tabela 5

Zastrzeżone klasyfikacje pod względem zagrożeń i zwroty R oraz kategorie przypisane im zgodnie z rozporządzeniem CLP

Ostra toksyczność	
Kategoria 1 i 2	Kategoria 3
H300 Połknięcie grozi śmiercią (R28)	H301 Działa toksycznie po połknięciu (R25)
H310 Grozi śmiercią w kontakcie ze skórą (R27)	H311 Działa toksycznie w kontakcie ze skórą (R24)
H330 Wdychanie grozi śmiercią (R23/26)	H331 Działa toksycznie w następstwie wdychania (R23)
H304 Połknięcie i dostanie się przez drogi oddechowe może grozić śmiercią (R65)	EUH070 Działa toksycznie w kontakcie z oczami (R39/41)
Działanie toksyczne na narządy docelowe	
Kategoria 1	Kategoria 2
H370 Powoduje uszkodzenie narządów (R39/23, R39/24, R39/25, R39/26, R39/27, R39/28)	H371 Może powodować uszkodzenie narządów (R68/20, R68/21, R68/22)
H372 Powoduje uszkodzenie narządów poprzez długotrwałe lub powtarzane narażenie (R48/25, R48/24, R48/23)	H373 Może powodować uszkodzenie narządów poprzez długotrwałe lub powtarzane narażenie (R48/20, R48/21, R48/22)
Działanie uczulające na układ oddechowy i skórę	
Kategoria 1 A	Kategoria 1B
H317 Może powodować reakcję alergiczną skóry (R43)	H317 Może powodować reakcję alergiczną skóry (R43)
H334 Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania (R42)	H334 Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania (R42)
Rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość	
Kategoria 1 A i 1B	Kategoria 2
H340 Może powodować wady genetyczne (R46)	H341 Podejrzewa się, że powoduje wady genetyczne (R68)
H350 Może powodować raka (R45)	H351 Podejrzewa się, że powoduje raka (R40)
H350i Wdychanie może powodować raka (R49)	
H360F Może działać szkodliwie na płodność (R60)	H361f Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność (R62)
H360D Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki (R61)	H361d Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki (R63)
H360FD Może działać szkodliwie na płodność. Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki (R60, R60/61)	H361fd Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki (R62/63)

Ostra toksyczność	
Kategoria 1 i 2	Kategoria 3
H360Fd Może działać szkodliwie na płodność. Podejrzuje się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki (R60/63)	H362 Może działać szkodliwie na dzieci karmione piersią (R64)
H360Df Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki. Podejrzuje się, że działa szkodliwie na płodność (R61/62)	
Stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego	
Kategoria 1 i 2	Kategoria 3 i 4
H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne (R50)	H412 Działa szkodliwie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki (R52/53)
H410 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki (R50/53)	H413 Może powodować długotrwałe szkodliwe skutki dla organizmów wodnych (R53)
H411 Działa toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki (R51/53)	
Stwarzające zagrożenie dla warstwy ozonowej	
EUH059 Stwarza zagrożenie dla warstwy ozonowej (R59)	

14b) Odstępstwa mające zastosowanie do grup substancji wykorzystywanych w przemyśle włókienniczym

Zgodnie z art. 6 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 grupy substancji wymienione w tabeli 6 są objęte szczególnym odstępstwem od obowiązku zapewnienia zgodności z wymogami ustanowionymi w kryterium 14a zgodnie z warunkami przyznawania odstępstwa opisanymi w tabeli 6. W odniesieniu do każdej grupy substancji przewidziano wszystkie warunki przyznania odstępstwa dla wskazanych klasyfikacji pod względem zagrożeń. Wspomniane odstępstwa stosuje się również w odniesieniu do substancji dodawanych do sztucznych włókien syntetycznych i celulozowych podczas procesu ich produkcji.

Tabela 6

Klasyfikacje pod względem zagrożeń objęte odstępstwem z podziałem na grupy substancji

Substancje nadające określone właściwości produktowi końcowemu		
Grupa substancji	Klasyfikacje pod względem zagrożeń objęte odstępstwem	Warunki przyznania odstępstwa
(i) Barwniki do barwienia i nadrukowywania bez użycia pigmentów	H301, H311, H331, H317, H334	Zakłady zajmujące się barwieniem i zakłady drukarskie muszą stosować bezpyłowe preparaty do barwienia lub urządzenia umożliwiające automatyczne dozowanie i nakładanie barwników, aby ograniczyć poziom narażenia pracowników do minimum.
	H411, H412, H413	W procesach barwienia prowadzonych z wykorzystaniem reaktywnych, działających bezpośrednio, kadziowych barwników siarkowych objętych tymi klasyfikacjami musi zostać spełniony co najmniej jeden z następujących warunków: — zastosowanie barwników o wysokim stopniu powinowactwa chemicznego, — uzyskanie wartości wskaźnika odrzuceń poniżej 3,0 %, — zastosowanie oprzyrządowania do dopasowywania barw, — wdrożenie standardowych procedur operacyjnych na potrzeby procesu barwienia, — stosowanie środków do usuwania barwników przy oczyszczaniu ścieków zgodnie z kryterium 16a). Procesy barwienia w roztworze lub nadruku cyfrowego są objęte odstępstwem od obowiązku spełnienia tych warunków.

Substancje nadające określone właściwości produktowi końcowemu		
Grupa substancji	Klasyfikacje pod względem zagrożeń objęte odstępstwem	Warunki przyznania odstępstwa
(ii) Środki zmniejszające palność	H317 (1B), H373, H411, H412, H413	— Produkt musi być przeznaczony do zastosowań, które podlegają obowiązkowi spełnienia wymogów w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego określonych w normach ISO, EN lub normach i regulacjach państw członkowskich lub sektora zamówień publicznych. — Produkt musi spełniać wymogi w zakresie trwałości użytkowania (zob. kryterium 25).
	Klasyfikacja H351 jest objęta odstępstwem w przypadku stosowania synergetyku tritlenku antymonu jako warstwy wierzchniej w wyrobach włókienniczych do dekoracji wnętrz.	— Produkt musi być przeznaczony do zastosowań, które podlegają obowiązkowi spełnienia wymogów w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego określonych w normach ISO, EN lub normach i regulacjach państw członkowskich lub sektora zamówień publicznych. — Poziom emisji do powietrza w miejscu pracy, w którym w wyrobach włókienniczych stosuje się środki zmniejszające palność, nie może przekraczać dopuszczalnej wartości narażenia zawodowego wynoszącej 0,50 mg/m³ w czasie ośmiu godzin.
(iii) Wybielacze optyczne	H411, H412, H413	Wybielacze optyczne można stosować wyłącznie w następujących przypadkach: — przy wykonywaniu nadruków w kolorze białym, — w celu lepszego wybielenia mundurów i odzieży roboczej, — jako dodatki w procesie produkcji poliamidu i poliestru z udziałem surowców wtórnych.
(iv) Środki zapewniające odporność na wodę, zabrudzenia i plamy	H413	— Środek i produkty jego rozpadu muszą łatwo lub samistnie ulegać biodegradacji i nie wykazywać zdolności do bioakumulacji w środowisku wodnym, w tym w osadach w środowisku wodnym. — Produkt musi spełniać wymogi w zakresie trwałości użytkowania (zob. kryterium 25).
Inne pozostałości substancji, które mogą występować w produkcie końcowym		
(v) Substancje pomocnicze, obejmujące: nośniki, środki niwelujące, środki dyspergujące, środki powierzchniowo czynne, środki zagęszczające, substancje wiążące	H301, H311, H331, H371, H373, H317 (1B), H334, H411, H412, H413, EUH070,	Receptury należy przygotowywać pod kątem automatycznych systemów dozowania, a odpowiednie procesy należy przeprowadzać zgodnie ze standardowymi procedurami operacyjnymi. Produkt końcowy nie może zawierać substancji przypisanych do klasy H311, H331, H317 (1B) w stężeniu przekraczającym 1,0 % w/w.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca musi uzyskać deklaracje zgodności od każdego zakładu zajmującego się barwieniem, wykonywaniem nadruków i wykańczaniem oraz, w stosownych przypadkach, od dostawców chemikaliów związanych z tymi zakładami. Deklaracja musi zawierać oświadczenie, że w przypadku ich zastosowania w recepturach produkcyjnych następujące substancje, wraz z wszelkimi dodatkowymi substancjami funkcjonalnymi, które zastosowano i które mogą pozostać w produkcie końcowym, nie spełniają kryteriów pozwalających zaklasyfikować je do jednej lub większej liczby kategorii pod względem zagrożeń i zwrotów R wymienionych w tabeli 5:

- produkty biobójcze,
- barwniki i pigmenty,

- pomocnicze nośniki, środki niwelujące i środki dyspergujące,
- wybielacze optyczne,
- środki zagęszczające, wiążące i zmiękczające farb,
- związki sieciujące (pochodzące z wykończeń służących zapewnieniu łatwej pielęgnacji oraz z nadruków),
- środki zmniejszające palność i synergetyki,
- środki zwiększające odporność na wodę, zabrudzenia i plamy,
- środki do zmiękczenia tkanin.

Jeżeli chodzi o substancje objęte odstępstwem zgodnie z tabelą 6 w deklaracji należy wskazać takie substancje i przedstawić dowody potwierdzające spełnienie warunków zastosowania odstępstwa.

W przypadku odstępstwa przyznanego zgodnie z pkt (v) „Substancje pomocnicze” należy przeprowadzić kontrolę na podstawie wyników badań laboratoryjnych produktu końcowego, jeżeli formuły produkcyjne obejmują substancje uwzględnione w klasyfikacjach pod względem zagrożeń.

W dokumentacji uzupełniającej deklarację dotyczącą klasyfikacji lub braku klasyfikacji każdej substancji należy zamieścić następujące informacje techniczne:

- (i) w przypadku substancji, które nie zostały zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 lub które nie zostały uwzględnione w zharmonizowanej klasyfikacji w ramach CLP: informacje spełniające wymagania wskazane w załączniku VII do tego rozporządzenia;
- (ii) w przypadku substancji, które zostały zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 i które nie spełniają wymogów klasyfikacji w ramach CLP: oparte na dokumentacji rejestracyjnej REACH informacje potwierdzające, że dana substancja nie została sklasyfikowana;
- (iii) w przypadku substancji objętych zharmonizowaną klasyfikacją lub sklasyfikowanych przez dostawców: SDS, w stosownych przypadkach. W przypadku braku możliwości przedstawienia SDS lub w przypadku, gdy substancja została sklasyfikowana przez dostawców, należy przedstawić informacje niezbędne do dokonania klasyfikacji substancji pod względem zagrożenia zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;
- (iv) w przypadku mieszanin: karty charakterystyki, w stosownych przypadkach. W przypadku braku możliwości ich przedstawienia obliczenia związane z klasyfikacją mieszaniny należy dostarczyć zgodnie z zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 wraz z informacjami niezbędnymi do dokonania klasyfikacji mieszanin pod względem zagrożenia zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

SDS wypełnia się zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w sekcji 2, 3, 9, 10, 11 i 12 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (wymagania dotyczące sporządzania SDS). Niekompletne SDS będą wymagały uzupełnienia deklaracjami dostawców chemikaliów.

Kryterium 15. Efektywność energetyczna procesu prania, suszenia i utwardzania

Wnioskodawca musi wykazać, że ilość energii zużywanej na etapie prania, suszenia i utwardzania związanego z etapami barwienia, nadrukowywania i wykańczania wyrobów opatrzonych oznakowaniem ekologicznym jest mierzona i oznaczana w ramach systemu zarządzania energią lub emisjami dwutlenku węgla.

Ponadto wnioskodawcy muszą wykazać, że zakłady produkcyjne wdrożyły minimalną liczbę najlepszych dostępnych technik (BAT) w zakresie efektywności energetycznej zgodnie z tabelą 7 i z wykazem zamieszczonym w dodatku 3 do niniejszej decyzji.

Tabela 7

Techniki w zakresie efektywności energetycznej wykorzystywane w kontekście prania, płukania i suszenia

Zakres tematyczny BAT	Wielkość produkcji	
	< 10 ton/dzień	> 10 ton/dzień
1. Ogólne zarządzanie energią	dwie techniki	trzy techniki
2. Proces prania i płukania	jedna technika	dwie techniki
3. Suszenie i utwardzanie z użyciem ram naprężających	jedna technika	dwie techniki

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca sporządza sprawozdania dotyczące systemów zarządzania energią w każdym zakładzie produkcyjnym zajmującym się barwieniem, wykonywaniem nadruków oraz prowadzeniem prac wykończeniowych. Normę ISO 50001 lub równoważne systemy zarządzania energią lub emisjami dwutlenku węgla dopuszcza się jako wystarczający dowód systemu zarządzania energią.

W celu potwierdzenia wdrożenia BAT należy przedstawić co najmniej następujące dowody: zdjęcia zakładu, opisy techniczne każdej techniki oraz wyniki ocen przeprowadzanych w celu określenia oszczędności energii.

Kryterium 16. Oczyszczanie emisji do powietrza i wody**16a) Odprowadzanie ścieków z przetwarzania na mokro**

Wielkość ChZT w ściekach odprowadzanych do środowiska nie może przekraczać 20 g ChZT/kg przetworzonych materiałów włókienniczych. Wymóg ten stosuje się w odniesieniu do procesów przedzenia, barwienia, nadrukowywania i prac wykończeniowych wykorzystywanych do produkcji wyrobu (wyrobów). Pomiar związany ze spełnieniem tego wymogu przeprowadza się za zakładową oczyszczalnią ścieków lub za niezależną oczyszczalnią ścieków przyjmującą ścieki z takich zakładów przetwórczych.

Jeżeli ścieki są uzdatniane w zakładzie i odprowadzane bezpośrednio do wód powierzchniowych, muszą spełniać następujące dodatkowe wymagania:

- (i) pH od 6,0 do 9,0 (chyba że pH odbiornika wodnego wykracza poza ten zakres);
- (ii) temperatura poniżej 35 °C (chyba że temperatura odbiornika wodnego jest wyższa).

W przypadku konieczności zastosowania środków do usuwania barwników w celu spełnienia warunku do objęcia odstępstwem przewidzianego w kryterium 14 należy zapewnić następującą wartość współczynników absorpcji widmowej:

- (i) 436 nm (widmo światła żółtego) 7 m-1;
- (ii) 525 nm (widmo światła czerwonego) 5 m-1;
- (iii) 620 nm (widmo światła niebieskiego) 3 m-1.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółową dokumentację i sprawozdania z badań przeprowadzonych zgodnie z normą ISO 6060 lub, w stosownym przypadku, z normą ISO 7887 i wykazuje spełnienie tego kryterium na podstawie średnich wartości miesięcznych z sześciu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku przedłożonych wraz z deklaracją zgodności. Dane muszą potwierdzać zgodność zakładu produkcyjnego lub, jeżeli ścieki są oczyszczane poza zakładem, podmiotu zajmującego się oczyszczaniem ścieków.

16b) Emisje do powietrza powstające w trakcie procesów nadrukowywania i wykonywania prac wykończeniowych

Całkowita wielkość emisji spowodowanych wykorzystywaniem rozpuszczalników organicznych zdefiniowanych w dyrektywie Rady 1999/13/WE⁽¹⁾ w zakładach zajmujących się wykonywaniem nadruków na materiałach włókienniczych i ich wykańczaniem, wykorzystywanych do produkcji wyrobu (wyrobów) opatrzonego (opatrzone) oznakowaniem ekologicznym nie może przekraczać 100,0 mg C/Nm³.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 1999/13/WE z dnia 11 marca 1999 r. w sprawie ograniczenia emisji lotnych związków organicznych spowodowanej użyciem organicznych rozpuszczalników podczas niektórych czynności i w niektórych urządzeniach (Dz.U. L 85 z 29.3.1999, s. 1).

Jeżeli w ramach stosowanych procesów powlekania i suszenia materiałów włókienniczych istnieje możliwość odzyskiwania i ponownego wykorzystywania rozpuszczalników, zastosowanie ma wielkość emisji wynosząca 150,0 mg C/Nm³.

Procesy wykończeniowe obejmują termoutwardzanie, termosolowanie, pokrywanie i impregnowanie materiałów włókienniczych, jak również powiązane z nimi urządzenia do suszenia (naprężania).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca wykazuje zgodność z normą EN 12619 lub innymi równoważnymi normami. Przekazywane informacje na temat łącznych średnich miesięcznych wartości emisji związków organicznych w zakładach produkcyjnych muszą obejmować okres sześciu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku. Jeżeli rozpuszczalniki są odzyskiwane i ponownie wykorzystywane, należy przedstawić dane z monitorowania potwierdzające sprawne działanie tych systemów.

4. KRYTERIA PRZYDATNOŚCI DO STOSOWANIA

Kryteria wymienione w niniejszej sekcji mają zastosowanie do półproduktów dzianin i tkanin oraz do produktu końcowego.

Kryterium 17. Zmiany wymiarów podczas prania i suszenia

Zmiany wymiarowe po praniu i suszeniu w warunkach i temperaturach domowych lub przemysłowych nie przekraczają wartości określonych w tabeli 8.

Tabela 8

Tolerancja zmian wymiarowych zachodzących podczas prania i suszenia

Wyroby włókiennicze lub rodzaj materiału	Zmiany wymiarowe zachodzące podczas prania i suszenia
Dzianiny	± 4,0 %
Gruba dzianina	± 6,0 %
Materiał o gęstym splocie	± 5,0 %
Tkaniny:	
— Bawełna i mieszanki z bawełną	± 3,0 %
— Mieszanki z wełną	± 2,0 %
— Włókna syntetyczne	± 2,0 %
Skarpetki i wyroby pończosznicze	± 8,0 %
Wyroby kąpielowe, w tym tkaniny ręcznikowe i materiały w drobne prążki	± 8,0 %
Tkane obicia, które można zdejmować i prać — Zasłony i tkaniny obiciowe	± 2,0 %
— Pokrycia materacy	± 3,0 %
Włókniny	
— Pokrycia materacy	± 5,0 %
— Wszystkie pozostałe materiały	± 6,0 %

Kryterium to nie ma zastosowania do:

- włókien ani przędzy;
- produktów z wyraźnym oznakowaniem „pranie na sucho” lub równoznacznym określeniem;
- tkanin obiciowych, których nie można zdejmować ani prać.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu norm odpowiednich dla danego produktu.

W odniesieniu do prania domowego normę EN ISO 6330 w połączeniu z normą EN ISO 5077 stosuje się w następujący sposób: trzy prania w temperaturach oznaczonych na wyrobie z odwirowaniem po każdym cyklu prania.

W odniesieniu do prania przemysłowego w pralniach przemysłowych stosuje się normę ISO 15797 w połączeniu z normą EN ISO 5077 co najmniej w temperaturze 75 °C lub w temperaturach wskazanych w normie dotyczącej włókien i prania połączonego z bieleniem. Suszenie przebiega zgodnie z oznaczeniem na etykiecie wyrobu.

Alternatywnie w odniesieniu do pokrycia materacy, które można zdjąć i uprać, stosuje się normę EN ISO 6330 w połączeniu z normą EN 25077. Domyślne warunki obejmują pranie 3 A (60 °C) i suszenie C (suszenie na płasko), chyba że na etykiecie wyrobu wskazano inaczej.

Kryterium 18. Odporność kolorów na pranie

Odporność kolorów na pranie kształtuje się co najmniej na poziomie 3–4 w zakresie zmiany koloru i na co najmniej 3–4 poziomie w odniesieniu do barwienia.

Kryterium to nie ma zastosowania do produktów z wyraźnym oznakowaniem „pranie na sucho” lub równoznacznym określeniem (o ile jest to standardowy sposób oznakowywania takich produktów), do produktów białych lub produktów niebarwionych i nieposiadających nadruków, ani niebędących tkaninami obiciowymi, których nie można prać.

Ocena i weryfikacja: W odniesieniu do prania domowego wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej metody badawczej: norma ISO 105 C06 (pranie pojedyncze proszkiem nadboranowym w temperaturze oznaczonej na wyrobie).

W odniesieniu do prania przemysłowego w pralniach przemysłowych stosuje się normę ISO 15797 w połączeniu z normą ISO 105 C06 co najmniej w temperaturze 75 °C lub w temperaturach wskazanych w normie dla włókien i prania połączonego z bieleniem.

Kryterium 19. Odporność kolorów na potliwość (kwasową, zasadową)

Odporność kolorów na potliwość (kwasową i zasadową) kształtuje się co najmniej na poziomie 3–4 stopni (zmiana koloru oraz barwienie). Jeżeli tkaniny są koloru ciemnego (standardowa głębia koloru > 1/1) i są wykonane z wełny regenerowanej, dopuszcza się jednak 3 stopień. Kryterium to nie ma zastosowania do produktów białych, do produktów niebarwionych i nieposiadających nadruków, do tkanin obiciowych, zasłon lub podobnych materiałów włókienniczych przeznaczonych do wystroju wnętrz.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej metody badawczej: norma ISO 105 E04 (kwasowe i alkaliczne, porównanie z tkaniną wielowłókienną).

Kryterium 20. Odporność kolorów na tarcie mokre

Odporność wybarwień na tarcie mokre kształtuje się co najmniej na poziomie 2–3. W przypadku drelichu barwionego na kolor indygo dopuszcza się jednak poziom 2.

Kryterium to nie ma zastosowania do produktów białych, do produktów niebarwionych i nieposiadających nadruków.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej metody badawczej: ISO 105 X12.

Kryterium 21. Odporność kolorów na tarcie suche

Odporność kolorów na tarcie suche kształtuje się co najmniej na poziomie 4. W przypadku drelichu barwionego na kolor indygo dopuszcza się jednak poziom 3–4.

Kryterium to nie ma zastosowania do produktów białych, do produktów niebarwionych i nieposiadających nadruków, zasłon lub podobnych materiałów włókienniczych przeznaczonych do wystroju wnętrz.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej metody badawczej: ISO 105 X12.

Kryterium 22. Odporność kolorów na światło

W przypadku tkanin obiciowych, zasłon lub draperii stopień odporności na światło kształtuje się co najmniej na poziomie 5. W przypadku wszystkich pozostałych produktów odporność kolorów na światło kształtuje się co najmniej na poziomie 4.

W przypadku tkanin obiciowych, zasłon lub draperii o jasnych kolorach (standardowa głębina koloru $< 1/12$) oraz wykonanych w ponad 20 % z wełny lub innych włókien keratynowych lub w ponad 20 % z lnu lub pozostałych włókien lękowych dopuszcza się poziom 4.

Wymóg ten nie ma zastosowania do pokryć materacy, pokrowców na materace lub bielizny.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następującej metody badawczej: ISO 105 B02.

Kryterium 23. Odporność na pranie i chłonność produktów do czyszczenia

Produkty do czyszczenia są odporne na pranie i chłonne zgodnie z odpowiednimi parametrami testowymi określonymi w tabeli 9 i 10. Badania określone w odniesieniu do chłonności nie mają zastosowania do wyrobów z przędzy skręconej.

Tabela 9

Wartości i parametry odporności na pranie produktów do czyszczenia

Produkty do czyszczenia z materiałów włókienniczych lub rodzaj materiału	Liczba prań	Temperatura	Odniesienie do badania w normie EN ISO 6630
Tkaniny i włókniny do czyszczenia na mokro	80	40 °C	Procedura 4N
Wyroby z mikrofibry do ścierania kurzu	200	40 °C	Procedura 4N
Wyroby uzyskane z włókien tekstylnych pochodzących z recyklingu	20	30 °C	Procedura 3G
Mopy do mycia podłóg	200	60 °C	Procedura 6N
Materiały do mycia podłóg	5	30 °C	Procedura 3G

Tabela 10

Wartości i parametry chłonności produktów do czyszczenia

Produkty do czyszczenia z materiałów włókienniczych lub rodzaj materiału	Czas wchłaniania płynów
Wyroby uzyskane z włókien tekstylnych pochodzących z recyklingu	≤ 10 sekund
Wyroby z mikrofibry do czyszczenia powierzchni i podłóg	≤ 10 sekund
Tkaniny i włókniny do czyszczenia na mokro	≤ 10 sekund
Wyroby do mycia podłóg	≤ 10 sekund

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań przeprowadzonych przy zastosowaniu następujących stosownych metod badawczych: EN ISO 6330 i EN ISO 9073-6. Badania według normy EN ISO 6330 prowadzi się, stosując pralkę klasy A dla wszystkich wyrobów i materiałów.

Kryterium 24. Odporność tkanin na pilling i ścieranie

Odporność na pilling włókien i odzieży z dzianiny, dodatków i koców zrobionych z wełny, mieszanek zawierających wełnę i poliestr (w tym żywą wełnę) kształtuje się co najmniej na poziomie 3.

Odporność na pilling tkanin bawełnianych stosowanych w odzieży kształtuje się co najmniej na poziomie 3. Odporność rajstop i getrów z włókien poliamidowych kształtuje się co najmniej na poziomie 2.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań przeprowadzonych w zależności od substratu:

- wyroby z dzianiny i włókniny: ISO 12945-1 Skrzynkowa metoda badania pillingu,
- Tkaniny: ISO 12945-2 metoda Martindale'a.

Kryterium 25. Trwałość funkcji

Trwałość wykończeń, zabiegów i dodatków zapewniających odporność użytkowanego wyrobu włókienniczego na działanie wilgoci, oleju i na palnienie, zmniejszających jego palność oraz sprawiających, że wyrób jest łatwy w pielęgnacji (również określany jako niemnący się lub zaprasowany na stałe) jest zgodna z wartościami i parametrami określonymi w podkryteriach 25a), b) i c).

W odniesieniu do środków zapewniających odporność na wodę, olej i plamy konsumentom należy zapewnić wskazówki dotyczące sposobu postępowania pozwalającego zachować właściwości środków wykończeniowych zastosowanych w wyrobie.

Wymogi te nie dotyczą włókien tekstylnych, tkanin i membran, którym produkt końcowy zawdzięcza swoje właściwości funkcjonalne.

Ocena i weryfikacja: W odniesieniu do produktów o swoistych właściwościach wnioskodawcy dostarczają sprawozdania z badań, w których przedstawiają porównywalne lub ulepszone wyniki w porównaniu z rozwiązaniami alternatywnymi, które można stosować jako środki wykończeniowe.

25a) Funkcje środków zapewniających odporność na wodę, olej i plamy

Środki zapewniające wodoodporność utrzymują swoje właściwości na poziomie 80 stopni na 90 po 20 cyklach prania domowego i odwirowania w temperaturze 40 °C lub po 10 cyklach prania przemysłowego i suszenia co najmniej w temperaturze 75 °C.

Środki zapewniające oleofobowość utrzymują swoje właściwości na poziomie 3,5 stopni na 4,0 po 20 cyklach prania domowego i odwirowania w temperaturze 40 °C lub po 10 cyklach prania przemysłowego i suszenia co najmniej w temperaturze 75 °C.

Środki zapewniające odporność na plamy utrzymują swoje właściwości na poziomie 3,0 stopni na 5,0 po 20 cyklach prania domowego i odwirowania w temperaturze 40 °C lub po 10 cyklach prania przemysłowego i suszenia co najmniej w temperaturze 75 °C.

Temperaturę prania przemysłowego można zmniejszyć do 60 °C dla odzieży o szwach podklejonych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań przeprowadzonych zgodnie z następującymi normami odpowiednimi dla danego produktu:

w odniesieniu do cykli prania domowego wszystkich produktów norma ISO 6330 lub cykli prania przemysłowego norma ISO 15797 w połączeniu z:

- środki zapewniające wodoodporność: ISO 4920,
- środki zapewniające oleofobowość: ISO 14419,
- środki zapewniające odporność na palnienie: ISO 22958.

25b) Funkcje środków zmniejszających palność

Produkty, które można prać, zachowują swoje właściwości po 50 cyklach prania przemysłowego i odwirowania co najmniej w temperaturze 75 °C. Produkty, których nie można prać, zachowują swoje właściwości po teście na namaczanie.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań przeprowadzonych zgodnie z następującymi normami odpowiednimi dla danego produktu:

norma ISO 6330 w odniesieniu do cykli prania domowego lub norma EN ISO 10528 w odniesieniu do cykli prania przemysłowego, obie w połączeniu z normą EN ISO 12138. Norma BS 5651 lub norma równoważna w przypadku materiału włókienniczego, którego nie można usunąć.

- 25c) Łatwa pielęgnacja (również określana jako brak gniecenia się lub zaprasowanie na stałe)

Produkty z naturalnych włókien osiągają stopień gładkości tkaniny SA-3, a produkty z mieszanki włókien naturalnych i syntetycznych stopień gładkości tkaniny SA-4 po 10 cyklach prania domowego i odwirowania w temperaturze 40 °C.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań przeprowadzonych zgodnie z metodą oceny wyglądu niemnających płaskich wyrobów po domowym praniu i suszeniu określoną w normie ISO 7768.

5. KRYTERIA W ZAKRESIE SPOŁECZNEJ ODPOWIEDZIALNOŚCI PRZEDSIĘBIORSTW

Kryteria wymienione w niniejszej sekcji mają zastosowanie do etapów produkcji wyrobów włókienniczych w systemie cut/make/trim.

Kryterium 26. Podstawowe zasady i prawa w pracy

Wnioskodawcy dopilnowują, aby we wszystkich zakładach produkcyjnych zajmujących się przerobem uszlachetniającym w systemie cut/make/trim i wykorzystywanych do wyrobu produktu(-ów) objętego(-ych) licencją przestrzegano podstawowych zasad i praw w pracy opisanych w podstawowych normach pracy opracowanych przez Międzynarodową Organizację Pracy (MOP), w inicjatywie Global Compact oraz w Wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych. Przy weryfikacji należy odnosić się do następujących podstawowych norm pracy MOP:

- 029 Praca przymusowa
- 087 Wolność związkowa i ochrona praw związkowych
- 098 Prawo organizowania się i sporów zbiorowych
- 100 Jednakowe wynagrodzenie
- 105 Zniesienie pracy przymusowej
- 111 Dyskryminacja (w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu)
- 155 Bezpieczeństwo i zdrowie pracowników
- 138 Konwencja dotycząca najniższego wieku
- 182 Konwencja dotycząca zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci

Normy te należy przedstawić zakładom produkcyjnym zajmującym się przerobem uszlachetniającym w systemie cut/make/trim, gdzie wytwarza się produkty końcowe.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca musi przedstawić weryfikację zgodności z normami przez osobę trzecią, korzystając z dowodów niezależnej weryfikacji lub dokumentacji dowodowej, w tym kontroli na miejscu przeprowadzanych przez audytorów w procesie weryfikacji zgodności z oznakowaniem ekologicznym dla zakładów produkcyjnych zajmujących się przerobem uszlachetniającym w systemie cut/make/trim w łańcuchu dostaw ich produktów objętych licencją. Powinno to mieć miejsce po złożeniu wniosku, a następnie w okresie licencji w przypadku wprowadzenia nowych zakładów produkcyjnych.

Kryterium 27. Ograniczenia dotyczące piaskowania džinsu

Stosowanie ręcznego i mechanicznego piaskowania w celu osiągnięcia sztucznie postarzonych wykończeń džinsu jest niedopuszczalne.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedstawia szczegółowe informacje dotyczące wszystkich zakładów produkcyjnych wykorzystywanych przy produkcji wyrobów džinsowych opatrzonych oznakowaniem ekologicznym, wraz z dokumentacją i zdjęciami stanowiącymi dowody na stosowanie alternatywnych procesów w celu osiągnięcia sztucznie postarzonych wykończeń džinsu.

Kryterium 28. Informacje umieszczone na oznakowaniu ekologicznym

Nieobowiązkowa etykieta z polem tekstowym może zawierać jedno z następujących sformułowań:

- Bardziej zrównoważona produkcja włókien (lub tekst wybrany z tabeli 11 poniżej)
- Mniej zanieczyszczające procesy produkcji
- Obniżona zawartość substancji niebezpiecznych
- Zbadany pod kątem trwałości

Tabela 11

Tekst, który można umieścić obok oznakowania ekologicznego w zależności od składu produktu

Zastosowane włókna	Specyfikacja produkcji	Tekst, który można umieścić
Włókna bawełniane	Zawartość bawełny organicznej powyżej 50 %	xx % bawełny organicznej
	Zawartość bawełny organicznej powyżej 95 %	Wyprodukowano z bawełny organicznej
	W ponad 70 % zastosowano integrowaną ochronę roślin	Bawełna uprawiana przy obniżonym wykorzystaniu pestycydów
Syntetyczne włókna celulozowe	Co najmniej 25 % certyfikowanej zrównoważonej pulpy drzewnej	xx % drewna pochodzącego z lasów objętych zrównoważoną gospodarką
	Co najmniej 95 % certyfikowanej zrównoważonej pulpy drzewnej	Wyprodukowano z drewna pochodzącego z lasów objętych zrównoważoną gospodarką
Poliamid	Zawartość surowców wtórnych powyżej 20 %	xx % nylonu z recyklingu
	Zawartość surowców wtórnych powyżej 95 %	Wyprodukowano z nylonu z recyklingu
Poliester	Zawartość surowców wtórnych powyżej 50 %	xx % poliestru z recyklingu
	Zawartość surowców wtórnych powyżej 95 %	Wyprodukowano z poliestru z recyklingu

Ocena i weryfikacja:: Wnioskodawca dostarcza próbkę opakowania produktu zawierającego oznakowanie wraz z deklaracją zgodności z niniejszym kryterium.

Dodatek 1

**WYKAZ SUBSTANCJI OBJĘTYCH OGRANICZENIAMI W ODNIESIENIU DO WYROBÓW TEKSTYLNICH
W RAMACH OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE**

Wykaz substancji objętych ograniczeniami w ramach oznakowania ekologicznego UE zawiera ograniczenia mające zastosowanie do następujących etapów produkcji w łańcuchu dostaw wyrobów włókienniczych:

- a) przędzenie włókien i przędzy;
- b) bielenie i wstępna obróbka;
- c) farbiarnie;
- d) procesy drukowania;
- e) procesy wykończeniowe;
- f) wszystkie etapy produkcji;
- g) produkt końcowy.

Szereg ograniczeń w lit. g) ma również zastosowanie do produktu końcowego, dla którego wymagane może być przeprowadzenie badania analitycznego.

a) *Ograniczenia mające zastosowanie do przędzenia i tkania włókien i przędzy*

Grupa substancji	Zakres ograniczenia	Wartości graniczne	Wymogi w zakresie weryfikacji
(i) Preparaty stosowane do klejenia włókien i przędzy Zastosowanie: Procesy przędzenia	Co najmniej 95 % (suchej masy) substancji składowych szybko ulega biodegradacji. We wszystkich przypadkach uwzględnia się całkowitą ilość każdego składnika.	Szybka biodegradowalność: degradacja rozpuszczonego węgla organicznego rzędu 70 % w ciągu 28 dni lub niedobór tlenu lub wytwarzanie dwutlenku węgla rzędu 60 % teoretycznych wartości maksymalnych w ciągu 28 dni	Weryfikacja: Deklaracja dostawcy substancji chemicznej potwierdzona wynikami badań OECD lub ISO Metoda badawcza: OECD 301 A, ISO 7827 OECD 301 B, ISO 9439 OECD 301 C, (1) OECD 301 D, ISO 10708 OECD 301 E, OECD 301 F, ISO 9408
(ii) Dodatki roztworu przędzalniczego, dodatki przędzalnicze i środki przygotowujące (w tym oleje do gręplowania, wykończenia przędzalnicze i smary) Zastosowanie: Wstępne procesy przędzenia	Co najmniej 90 % (suchej masy) substancji składowych charakteryzuje się szybką biodegradacją, uleganiem naturalnej biodegradacji lub możliwością wyeliminowania w oczyszczalniach ścieków. We wszystkich przypadkach uwzględnia się całkowitą ilość każdego składnika.	Szybka biodegradowalność: Zob. definicja w lit. a) ppkt (ii) Naturalna biodegradowalność: Degradacja rozpuszczonego węgla organicznego rzędu 70 % w ciągu 28 dni lub niedobór tlenu lub wytwarzanie dwutlenku węgla rzędu 60 % teoretycznych wartości maksymalnych w ciągu 28 dni. Możliwość wyeliminowania: Degradacja rozpuszczonego węgla organicznego rzędu 80 % w ciągu 28 dni	Weryfikacja: Deklaracja dostawcy substancji chemicznej potwierdzona wynikami badań OECD lub ISO Metoda badawcza: Zob. definicja w lit. a) ppkt (ii) dla badań szybkiej biodegradowalności. Dopuszczone badania naturalnej biodegradowalności: ISO 14593 OECD 302 A, ISO 9887, OECD 302 B, ISO 9888 OECD 302 C, Badania w kierunku możliwości wyeliminowania: OECD 303 A/B ISO 11733

b) Ograniczenia mające zastosowanie do bielenia

Grupa substancji	Zakres ograniczenia	Wartości graniczne	Wymogi w zakresie weryfikacji
Bielenie przędzy, tkanin i produktów końcowych Zastosowanie: Wszystkie rodzaje tkaniny	Nie stosuje się środków zawierających chlor do bielenia żadnych przędz, tkanin, wstawek z dzianiny czy produktów końcowych, z wyjątkiem syntetycznych włókien celulozowych	Nie dotyczy	Weryfikacja: Oświadczenie o niestosowaniu na etapach produkcji

c) Ograniczenia mające zastosowanie do farbiarni

Grupa substancji	Zakres ograniczenia	Wartości graniczne	Wymogi w zakresie weryfikacji
(i) Nośniki chlorowcowane Zastosowanie: Poliester, mieszanki poliestru i wełny, włókna akrylowe i poliamid w przypadku zastosowania barwników zawieszonych	Nie stosuje się chlorowcowanych środków przyspieszających barwienie (nośników) do barwienia włókien i tkanin syntetycznych lub mieszanek poliestru z wełną. Przykładowe nośniki to 1,2-dichlorobenzen, 1,2,4-trichlorobenzen, chlorofenoksyetanol.	Nie dotyczy	Weryfikacja: Oświadczenie o niestosowaniu przedstawione przez dostawcę substancji chemicznej i potwierdzone w SDS
(ii) Barwniki azowe Zastosowanie: Stosowanie substancji barwiących wymienionych w dodatku 2 do włókien akrylowych, bawełny, poliamidu, włókien wełnianych, dzianin i tkanin.	Nie stosuje się barwników azowych, które mogą spowodować rozszczepienie amin aromatycznych, co do których wiadomo, że są rakotwórcze. Dodatek 2 zawiera wykaz amin arylowych objętych ograniczeniami oraz orientacyjny wykaz barwników azowych, które mogą spowodować rozszczepienie przedmiotowych amin arylowych. Na podstawie amin arylowych należy określać barwniki, które można stosować. Wartość graniczną dla amin arylowych stosuje się dla produktu końcowego.	30 mg/kg dla każdej aminy ⁽¹⁾	Weryfikacja: Badania na produkcie końcowym prowadzone według wskazań. Metoda badawcza: EN 14362-1 i 3.
(iii) Barwniki CMR Zastosowanie: Wszystkie produkty.	Nie stosuje się barwników, które są rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość. Dodatek 2 zawiera wykaz barwników CMR, których nie wolno stosować.	Nie dotyczy	Weryfikacja: Oświadczenie o niestosowaniu przedstawione przez dostawcę substancji chemicznej i potwierdzone w SDS
(iv) Barwniki potencjalnie uczulające Zastosowanie: poliester, — włókna akrylowe, — poliamid Elastyczna lub rozciągliwa odzież lub bielizna stykająca się ze skórą	Nie stosuje się barwników, które są potencjalnie uczulające. Dodatek 2 zawiera wykaz barwników potencjalnie uczulających, których nie wolno stosować.		Weryfikacja: Oświadczenie o niestosowaniu przedstawione przez dostawcę substancji chemicznej i potwierdzone w SDS

Grupa substancji	Zakres ograniczenia	Wartości graniczne	Wymogi w zakresie weryfikacji
(v) Barwienie chromową zaprawą farbiarską Zastosowanie: Wełna, poliamid	Nie stosuje się barwienia chromową zaprawą farbiarską.	Nie dotyczy	Weryfikacja: Oświadczenie o niestosowaniu przedsta- wione przez dostawcę substancji chemicznej i potwierdzone w SDS
(vi) Barwniki metalo- kompleksowe Zastosowanie: Poliamid, wełna, włókna celulozowe	Nie stosuje się barwników metalokomplek- sowych na bazie miedzi, chromu lub niklu do barwienia: — włókien wełnianych, — włókien poliamidowych, — mieszanek wełny lub poliamidu z syntetycznymi włóknami celulozo- wymi.	Nie dotyczy	Weryfikacja: Oświadczenie o niestosowaniu przedsta- wione przez dostawcę substancji chemicznej i potwierdzone w SDS

(¹) Należy podjąć środki w celu uniknięcia wyników pozornie dodatnich w odniesieniu do obecności 4-aminoazobenzenu.

d) Ograniczenia mające zastosowanie do procesów drukowania

Nadruk			
(i) Barwniki i pigmenty	Barwniki i pigmenty stosowane do nadruków na wyrobach włókienniczych z oznakowaniem ekologicznym są zgodne z ograniczeniami stosowanymi do farbiarni (sekcja c niniejszego dodatku).	Zob. ograni- czenia doty- czące farbiarni (sekcja c)	Weryfikacja: Jak określono w odniesieniu do farbiarni
(ii) Farby drukarskie Zastosowanie: w przypadku stoso- wania nadruku	Stosowane farby drukarskie nie zawierają więcej niż 5 % lotnych związków organicznych (LZO). Mogą one obejmować: — alifatyczne węglowodory (C10 — C20) — monomery, takie jak akrylany, octany winylu, styren — monomery, takie jak akrylonitryl, akryloamid, butadien — alkohole, estry, alkohole wielowodorotlenowe — formaldehyd — estry kwasu fosforowego — benzen jako domieszka wyższych węglowodorów — amoniak (np. rozkład mocznika, reakcja biuretowa)	Zawartość LZO < 5,0 % w/w	Weryfikacja: Oświadczenie o niestosowaniu żadnego nadruku przedstawione przez wnioskodawcę lub oświadczenie przedstawione przez drukarnię potwierdzone w SDS lub obliczeniami dotyczącymi farby drukarskiej.
(iii) Substancje wiążące na bazie plastizolu Zastosowanie: W przypadku stoso- wania nadruku	Nie stosuje się dodatków zawierających plastizol do substancji wiążących do nadruków, w tym polichlorku winylu i ftalanów objętych ograniczeniami.	Nie dotyczy	Weryfikacja: Oświadczenie o niestosowaniu żadnego nadruku przedstawione przez wnioskodawcę lub oświadczenie o niestosowaniu przedsta- wione przez dostawców substancji chemicznych i potwierdzone w SDS dla dodatków.

e) Ograniczenia mające zastosowanie do procesów wykończeniowych

Wykończenia, obróbki i dodatki funkcjonalne			
(i) Wykończenia biocydowe stosowane do nadawania produktom końcowym właściwości biobójczych. Zastosowanie: Wszystkie produkty	Nie wprowadza się biocydów do włókien, tkanin lub produktu końcowego w celu nadania im właściwości biobójczych. Powszechne przykłady to triclosan, nanosrebro, organiczne związki cynku, organiczne związki cyny, związki estru dichlorofenyloвого, pochodne benzimidazolu i izotiazoliny.	Nie dotyczy	Weryfikacja: Oświadczenie o niestosowaniu dostarczone przez wnioskodawcę
(ii) Odporność na filcowanie i kurczenie się Zastosowanie: W przypadku stosowania.	Chlorowcowane substancje lub preparaty stosuje się jedynie do taśm wełnianych i luźnej wełny oczyszczonej.	Nie dotyczy	Weryfikacja: Oświadczenie o niestosowaniu dostarczone przez przetwórców wełny.
(iii) Zabiegi zapewniające wodoodporność, oleofobowość i odporność na plamienie Zastosowanie: W przypadku zastosowania w celu nadawania przedmiotowych właściwości.	Nie stosuje się zabiegów z użyciem fluorowanych środków zapewniających wodoodporność, oleofobowość i odporność na plamienie. Obejmuje to zabiegi z użyciem środków perfluorowanych i polifluorowanych. Zabiegi z użyciem środków niefluorowanych charakteryzują się szybką biodegradacją i nieuleganiem biokumulacji w środowisku wodnym w tym w osadach wodnych. Ponadto zabiegi te muszą spełniać kryterium 25a) dotyczące przydatności do stosowania.	Nie dotyczy	Weryfikacja: Oświadczenie o niestosowaniu potwierdzone przez SDS dla zastosowanych środków zapewniających odporność, dostarczoną przez podmioty wykańczające. Metoda badawcza: Nie dotyczy
(iv) Środki zmniejszające palność Zastosowanie: W przypadku stosowania i jak określono dla synergetyków.	Nie stosuje się następujących środków zmniejszających palność: HBCDD — heksabromocyklododekan pentaBDE — eter pentabromodifenyłowy oktaBDE — eter oktabromodifenyłowy DecaBDE — eter dekabromodifenyłowy PBB — polibromowane bifenyle TEPA — tri-azyrydynylofosfinitlenek TRIS — fosforan tris(2,3-dibromopropylu) TCEP — fosforan(V) tri(2-chloroetylu) Alkan, C10-C13, chlorowana parafina (SCCP)	Nie dotyczy	Weryfikacja: Oświadczenie o niestosowaniu potwierdzone przez SDS
	W ramach odstępstwa synergetyk tritlenek antymonu (H351) można stosować jako synergetyk do spodniej warstwy wyrobów włókienniczych do dekoracji wnętrz wyłącznie pod warunkiem że dany wyrób musi być materiałem niepalnym oraz pod warunkiem przestrzegania dopuszczalnych wartości narażenia zawodowego w miejscu pracy.	Średnia wartość GPO podczas ośmiogodzinnej zmiany 0,50 mg/m ³	Weryfikacja: W przypadku stosowania tritlenku antymonu podmiot wykańczający dostarcza dane z monitorowania.

f) Ograniczenia mające zastosowanie do wszystkich etapów produkcji

Substancje wzbudzające szczególnie duże obawy (SVHC)			
(i) Substancje umieszczone na liście kandydackiej ECHA Zastosowanie: Wszystkie produkty.	SVHC, które zostały zidentyfikowane zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (REACH) jako substancje spełniające kryteria określone w art. 57 przedmiotowego rozporządzenia i są wymienione na liście kandydackiej w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika XIV REACH („lista kandydacka”), aktualnej w momencie stosowania, nie stosuje się w produkcie końcowych w celu nadania mu danej właściwości, lub które celowo zastosowano na etapach produkcji, chyba że zatwierdzono odstępstwo. Aktualna lista kandydacka jest dostępna pod adresem: http://echa.europa.eu/web/guest/candidate-list-table Nie zezwala się na udzielenie żadnego odstępstwa od wyłączenia określonego w przedmiotowym kryterium w odniesieniu do substancji zidentyfikowanych jako SVHC, które zostały umieszczone na liście przewidzianej w art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 i które są obecne w produkcie lub w jakiegokolwiek jego jednorodnej części w stężeniach przekraczających 0,10 %.	Nie dotyczy	Weryfikacja: Oświadczenie o niestosowaniu na żadnym etapie produkcji przedstawiane przez dostawców substancji chemicznych.

Środki powierzchniowo czynne, zmiękczacze włókien i czynniki kompleksujące

(ii) Wszystkie środki powierzchniowo czynne, zmiękczacze włókien i czynniki kompleksujące Zastosowanie: Wszystkie procesy przetwarzania na mokro	Co najmniej 95 % wagowo zmiękczaczy włókien, czynników kompleksujących oraz środków powierzchniowo czynnych charakteryzuje się: — szybką biodegradowalnością w warunkach tlenowych, lub — naturalną biodegradowalnością, lub — możliwością wyeliminowania w oczyszczalniach ścieków. Jako punkt odniesienia dla biodegradowalności należy stosować wersję bazy danych składników detergentów po ostatniej zmianie: http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_a_pl.pdf	Nie dotyczy	Weryfikacja: Deklaracja dostawcy substancji chemicznej potwierdzona SDS lub wynikami badań OECD lub ISO Metoda badawcza: Zob. Środki stosowane do klejenia i przędzenia (Dodatek 1 lit. a) ppkt (i)/(ii))
(iii) Niejonowe i kationowe środki powierzchniowo czynne Zastosowanie: Wszystkie procesy przetwarzania na mokro	Wszystkie niejonowe i kationowe środki powierzchniowo czynne także muszą charakteryzować się szybką biodegradowalnością w warunkach tlenowych Jako punkt odniesienia dla biodegradowalności należy stosować bazę danych składników: http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_a_pl.pdf	Nie dotyczy	Weryfikacja: Deklaracja z SDS lub od dostawcy substancji chemicznej potwierdzona wynikami badań OECD lub ISO Metoda badawcza: EN ISO 11734, ECETOC nr 28 OECD 311

Substancje wzbudzające szczególnie duże obawy (SVHC)

Środki pomocnicze

(iv) Środki pomocnicze stosowane w preparatach i postaciach użytkowych Zastosowanie: Wszystkie produkty	Następujących substancji nie stosuje się w żadnych preparatach i postaciach użytkowych do materiałów włókienniczych i są one objęte wartościami granicznymi dla obecności substancji w produkcie końcowym: nonylfenolu, mieszaniny izomerów 25154-52-3 4-nonylfenolu 104-40-5 4-nonylfenolu, rozgałęzionego 84852-15-3 oktylofenolu 27193-28-8 4-oktylofenolu 1806-26-4 4-tert-oktylofenolu 140-66-9 alkilofenoli oksyetylenowanych (AFEO) i ich pochodnych: polioksyetylenowanego oktylofenolu 9002-93-1 polioksyetylenowanego nonylofenolu 9016-45-9 polioksyetylenowanego p-nonylofenolu 26027-38-3	Łącznie 25 mg/kg	Weryfikacja: Badania na produkcie końcowym prowadzone według wskazań dla alkilofenoli. Metoda badawcza: Ekstrakcja rozpuszczalnika, a następnie chromatografia cieczowa połączona ze spektrometrią masową
	Następujących substancji nie stosuje się w żadnych preparatach i postaciach użytkowych: dwu(uwodornionego alkilu łożowego) chlorku dimetylowego amoniaku (DTDMAC) distearylowego dimetylowego chlorku amoniaku (DSDMAC) di(łożu ulepszanego) dimetylowego chlorku amoniaku (DHTDMAC) czterooctanu etylenodwuaminy (EDTA) pentaoctanu dietylenotrójaminy (DTPA) 4-(1,1,3,3-tetrametylobutylo)fenolu 1-metylo-2-pirolidonu kwasy nitrylotrójoctowego (NTA)	Nie dotyczy	Weryfikacja: Oświadczenie o niestosowaniu przedstawione przez dostawców substancji chemicznych i potwierdzone w SDS dla wszystkich etapów produkcji.

g) Ograniczenia mające zastosowanie do produktu końcowego

(i) Substancje wzbudzające szczególnie duże obawy umieszczone na liście kandydackiej i objęte odstępstwem Zastosowanie: elastan, włókna akrylowe	N,N-dimetyloacetamid (127-19-5) Następujące wartości graniczne mają zastosowanie do produktów końcowych zawierających elastan i włókna akrylowe:		Weryfikacja: Badania na produkcie końcowym Metoda badawcza: Ekstrakcja rozpuszczalnika, a następnie chromatografia gazowa ze spektrometrią mas lub chromatografia cieczowa połączona ze spektrometrią masową
	— produkty przeznaczone dla niemowląt i dzieci poniżej 3 roku życia,	0,001 % w/w	
	— produkty stykające się bezpośrednio ze skórą, odzież stykająca się w ograniczonym zakresie	0,005 % w/w	
	— ze skórą i wyroby włókiennicze do dekoracji wnętrz.	0,005 % w/w	
(ii) pozostałości formaldehydu Zastosowanie: Wszystkie produkty. Szczególne warunki mają zastosowanie do odzieży zawierającej środki wykończeniowe zapewniające łatwą pielęgnację (również zwaną prasowaniem w kant)	Następujące wartości graniczne mają zastosowanie do pozostałości formaldehydu ze środków wykończeniowych zapewniających łatwą pielęgnację:		Weryfikacja: Badanie na produkcie końcowym w przypadku produktów zawierających środek wykończeniowy zapewniający łatwą pielęgnację. W przypadku wszystkich innych produktów należy przedstawić oświadczenie o niestosowaniu. Metoda badawcza: EN ISO 14184-1
	— produkty przeznaczone dla niemowląt i dzieci poniżej 3. roku życia,	16 ppm	
	— wszystkie produkty stykające się bezpośrednio ze skórą,	16 ppm	
	— odzież stykająca się w ograniczonym zakresie ze skórą i wyroby włókiennicze do dekoracji wnętrz.	75 ppm	
(iii) Biocydy stosowane do ochrony materiałów włókienniczych podczas transportu i przechowywania Zastosowanie: Wszystkie produkty	Można stosować wyłącznie biocydy dopuszczone na mocy dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 ⁽²⁾ . Wnioskodawcy powinni korzystać z najbardziej aktualnego wykazu substancji podlegających procedurze udzielenia zezwoleń: http://ec.europa.eu/environment/biocides/annexi_and_ia.htm Ograniczeniami są objęte następujące konkretne biocydy: — chlorofenole (ich sole i estry) — polichlorowane bifenyle (PCB) — związki cynoorganiczne, w tym TBT, TPhT, DBT i DOT — dimetyloformamid (DMF)	Nie dotyczy	Weryfikacja: Oświadczenie o niestosowaniu przed przewozem i przechowywaniem, potwierdzone SDS.

(iv) Metale ekstraktywne Zastosowanie: Wszystkie produkty o różnych wartościach granicznych przeznaczone dla niemowląt i dzieci poniżej 3 roku życia.	Następujące wartości graniczne mają zastosowanie do produktów przeznaczonych dla niemowląt i dzieci poniżej 3 roku życia:	mg/kg	Weryfikacja: Badania na produkcie końcowym Metoda badawcza: Ekstrakcja — EN ISO 105-E04-2013 (Roztwór kwaśnego potu) Wykrycie — spektrometria mas z jonizacją w plazmie sprzężonej indukcyjnie lub ICP-OES
	Antymon (Sb)	30,0	
	Arsen (As)	0,2	
	Kadm (Cd)	0,1	
	Chrom (Cr)		
	— Materiały włókiennicze barwione barwnikami metalokompleksowymi	1,0	
	— Wszystkie inne materiały włókiennicze	0,5	
	Kobalt (Co)	1,0	
	Miedź (Cu)	25,0	
	Ołów (Pb)	0,2	
	Nikiel (Ni)		
	— Materiały włókiennicze barwione barwnikami metalokompleksowymi	1,0	
	— Wszystkie inne materiały włókiennicze	0,5	
	Rtęć (Hg)	0,02	
	Następujące wartości graniczne mają zastosowanie do wszystkich innych produktów, w tym do wyrobów włókienniczych do dekoracji wnętrz:	mg/kg	Weryfikacja: Badania na produkcie końcowym Metoda badawcza: Ekstrakcja — DIN EN ISO 105-E04-2013 (Roztwór kwaśnego potu) Wykrycie — spektrometria mas z jonizacją w plazmie sprzężonej indukcyjnie lub ICP-OES
	Antymon (Sb)	30,0	
	Arsen (As)	1,0	
	Kadm (Cd)	0,1	
	Chrom (Cr)		
	— Materiały włókiennicze barwione barwnikami metalokompleksowymi	2,0	
	— Wszystkie inne materiały włókiennicze	1,0	
	Kobalt (Co)		
	— Materiały włókiennicze barwione barwnikami metalokompleksowymi	4,0	
	— Wszystkie inne materiały włókiennicze	1,0	
	Miedź (Cu)		
	Ołów (Pb)	50,0	
	Nikiel (Ni)	1,0	
	Rtęć (Hg)	1,0 0,02	

(v) Powleczenia, laminaty i membrany Zastosowanie: W przypadku włączenia do struktury materiału włókienniczego	Polimery nie mogą zawierać następujących ftalanów: DEHP (ftalan dwu (2-etyloheksylu) BBP (ftalan benzylu-butylu) DBP (ftalan dibutylu) DMEP (ftalan dwu (2-metoksyetylu) DIBP (ftalan diizobutylu) DIHP (estry alkilowe o łańcuchach rozgałęzionych di-C6-8) DHNUP (estry di-C7-11-alkilowe kwasu benzeno-1,2-dikarboksylowego o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym) DHP (Di-n-heksyloftalan)	Łącznie 0,10 % w/w	Weryfikacja: Oświadczenie o niestosowaniu przez producenta polimeru, potwierdzone SDS dla plastyfikatorów zastosowanych w postaci użytkowej. Jeżeli informacje te nie są dostępne, może być wymagane przeprowadzenie badań. Metoda badawcza: EN ISO 14389
	Membrany i laminaty z polimerów fluorowych można stosować do odzieży noszonej na dworze i odzieży technicznej noszonej na dworze. Należy je produkować, stosując PFOA lub każdy jego wyższy homolog określony przez OECD.		Weryfikacja: Deklaracja zgodności dostarczana przez producenta membran lub laminatów w odniesieniu do produkcji polimerów.
(vi) Dodatki takie, jak guziki, nity i zamki błyskawiczne Zastosowanie: W przypadku włączenia do struktury odzieży	W odniesieniu do dodatków metalowych:		Weryfikacja: Badanie składu metalowych komponentów. Metody badawcze: W odniesieniu do migracji niklu EN 12472-2005 EN 1811-1998+A1-2008 W odniesieniu do innych metali Wykrycie — chromatografia gazowa ze spektrometrią mas z jonizacją w plazmie sprzężonej indukcyjnie
	limit migracji ma zastosowanie do stopów metali zawierających nikiel i pozostających w bezpośrednim i długim kontakcie ze skórą.	Nikiel 0,5 µg/cm ² /tyg.	
	Przeprowadza się dodatkowe badania na obecność następujących metali, do których mają zastosowanie wartości graniczne:		
	Ołów (Pb),	90 mg/kg	
	Kadm (Cd)		
	— produkty przeznaczone dla niemowląt i dzieci poniżej 3 roku życia	50 mg/kg	
	— wszystkie inne produkty, w tym wyroby włókiennicze do dekoracji wnętrz	100 mg/kg	
	Chrom (Cr) w przypadku chromowania	60 mg/kg	
	Rtęć (Hg)	60 mg/kg	
	Nie stosuje się następujących ftalanów w żadnych dodatkach z tworzyw sztucznych: — DEHP (ftalan dwu 2-etyloheksylu) — BBP (ftalan benzylu-butylu) — DBP (ftalan dibutylu) — DMEP (ftalan dwu 2-metoksyetylu) — DIBP (ftalan diizobutylu) — DIHP (estry alkilowe o łańcuchach rozgałęzionych di-C6-8) — DHNUP (estry di-C7-11-alkilowe estry di-C7-11-alkilowe kwasu benzeno-1,2-dikarboksylowego o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym) — DHP (Di-n-heksyloftalan) Nie stosuje się następujących ftalanów w odzieży dziecięcej, jeżeli istnieje ryzyko, że dany dodatek może zostać wzięty do ust, np. przywieszka suwaka: — DINP (ftalanu di-izononylu) — DIDP (ftalanu di-izodecylu) — DNOP (ftalanu di-n-oktylu)	Nie dotyczy	Weryfikacja: Należy przedstawić SDS dla postaci użytkowych z tworzyw sztucznych.

(¹) Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz. U. L 123 z 24.4.1998, s. 1).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz. U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).

Dodatek 2

OGRANICZENIA DOTYCZĄCE BARWNIKÓW

a) *Rakotwórcze aminy aromatyczne*

Amina aryłowa	Numer CAS
4-aminodwufenyl	92-67-1
Benzydyna	92-87-5
4-chloro-o-toluidyna	95-69-2
2-naftylamina	91-59-8
o-amino-azotoluen	97-56-3
2-amino-4-azotoluen	99-55-8
4-chloroanilina	106-47-8
2,4-diaminoanizol	615-05-4
4,4'-diaminodwufenylometan	101-77-9
3,3'-dichlorobenzydyna	91-94-1
3,3'-dimetoksybenzydyna	119-90-4
3,3'-dimetylobenzydyna	119-93-7
3,3'-dimetyl-4,4'-diaminodifenylometan	838-88-0
p-krezydyna	120-71-8
4,4'-metylen-dwu(2-chloroanilina)	101-14-4
4,4'-oksydianilina	101-80-4
4,4'-tiodianilina	139-65-1
o-toluidyna	95-53-4
2,4-diaminotoluen	95-80-7
2,4,5-trimetyloanilina	137-17-7
4-aminoazobenzen	60-09-3
o-anizydyna	90-04-0
2,4-ksylidyna	95-68-1
2,6-ksylidyna	87-62-7

b) *Orientacyjny wykaz barwników, które mogą spowodować rozszczerpienie rakotwórczych amin aromatycznych*

Barwniki zawiesinowe	
Pomarańczowy zawiesinowy 60	Żółty zawiesinowy 7
Pomarańczowy zawiesinowy 149	Żółty zawiesinowy 23

Barwniki zawiesinowe		
Czerwień zawiesinowa 151	Żółty zawiesinowy 56	
Czerwień zawiesinowa 221	Żółty zawiesinowy 218	
Barwniki zasadowe		
Brąz zasadowy 4	Czerwień zasadowa 114	
Czerwień zasadowa 42	Żółty zasadowy 82	
Czerwień zasadowa 76	Żółty zasadowy 103	
Czerwień zasadowa 111		
Barwniki kwasowe		
CI Czerń kwasowa 29	CI Czerwień kwasowa 24	CI Czerwień kwasowa 128
CI Czerń kwasowa 94	CI Czerwień kwasowa 26	CI Czerwień kwasowa 115
CI Czerń kwasowa 131	CI Czerwień kwasowa 26:1	CI Czerwień kwasowa 128
CI Czerń kwasowa 132	CI Czerwień kwasowa 26:2	CI Czerwień kwasowa 135
CI Czerń kwasowa 209	CI Czerwień kwasowa 35	CI Czerwień kwasowa 148
CI Czerń kwasowa 232	CI Czerwień kwasowa 48	CI Czerwień kwasowa 150
CI Brąz kwasowy 415	CI Czerwień kwasowa 73	CI Czerwień kwasowa 158
CI Pomarańczowy kwasowy 17	CI Czerwień kwasowa 85	CI Czerwień kwasowa 167
CI Pomarańczowy kwasowy 24	CI Czerwień kwasowa 104	CI Czerwień kwasowa 170
CI Pomarańczowy kwasowy 45	CI Czerwień kwasowa 114	CI Czerwień kwasowa 264
CI Czerwień kwasowa 4	CI Czerwień kwasowa 115	CI Czerwień kwasowa 265
CI Czerwień kwasowa 5	CI Czerwień kwasowa 116	CI Czerwień kwasowa 420
CI Czerwień kwasowa 8	CI Czerwień kwasowa 119:1	CI Fiolet kwasowy 12
Barwniki bezpośrednie		
Czerń bezpośrednia 4	Brąz zasadowy 4	Czerwień bezpośrednia 13
Czerń bezpośrednia 29	Brąz bezpośredni 6	Czerwień bezpośrednia 17
Czerń bezpośrednia 38	Brąz bezpośredni 25	Czerwień bezpośrednia 21
Czerń bezpośrednia 154	Brąz bezpośredni 27	Czerwień bezpośrednia 24
Niebieski bezpośredni 1	Brąz bezpośredni 31	Czerwień bezpośrednia 26
Niebieski bezpośredni 2	Brąz bezpośredni 33	Czerwień bezpośrednia 22
Niebieski bezpośredni 3	Brąz bezpośredni 51	Czerwień bezpośrednia 28
Niebieski bezpośredni 6	Brąz bezpośredni 59	Czerwień bezpośrednia 37
Niebieski bezpośredni 8	Brąz bezpośredni 74	Czerwień bezpośrednia 39
Niebieski bezpośredni 9	Brąz bezpośredni 79	Czerwień bezpośrednia 44

Barwniki zawiesinowe		
Niebieski bezpośredni 10	Brąz bezpośredni 95	Czerwień bezpośrednia 46
Niebieski bezpośredni 14	Brąz bezpośredni 101	Czerwień bezpośrednia 62
Niebieski bezpośredni 15	Brąz bezpośredni 154	Czerwień bezpośrednia 67
Niebieski bezpośredni 21	Brąz bezpośredni 222	Czerwień bezpośrednia 72
Niebieski bezpośredni 22	Brąz bezpośredni 223	Czerwień bezpośrednia 126
Niebieski bezpośredni 25	Zieleń bezpośrednia 1	Czerwień bezpośrednia 168
Niebieski bezpośredni 35	Zieleń bezpośrednia 6	Czerwień bezpośrednia 216
Niebieski bezpośredni 76	Zieleń bezpośrednia 8	Czerwień bezpośrednia 264
Niebieski bezpośredni 116	Zieleń bezpośrednia 8.1	Fiolet bezpośredni 1
Niebieski bezpośredni 151	Zieleń bezpośrednia 85	Fiolet bezpośredni 4
Niebieski bezpośredni 160	Pomarańczowy bezpośredni 1	Fiolet bezpośredni 12
Niebieski bezpośredni 173	Pomarańczowy bezpośredni 6	Fiolet bezpośredni 13
Niebieski bezpośredni 192	Pomarańczowy bezpośredni 7	Fiolet bezpośredni 14
Niebieski bezpośredni 201	Pomarańczowy bezpośredni 8	Fiolet bezpośredni 21
Niebieski bezpośredni 215	Pomarańczowy bezpośredni 10	Fiolet bezpośredni 22
Niebieski bezpośredni 295	Pomarańczowy bezpośredni 108	Żółty bezpośredni 1
Niebieski bezpośredni 306	Czerwień bezpośrednia 1	Żółty bezpośredni 24
Brąz bezpośredni 1	Czerwień bezpośrednia 2	Żółty bezpośredni 48
Brąz bezpośredni 1:2	Czerwień bezpośrednia 7	
Brąz bezpośredni 2	Czerwień bezpośrednia 10	

c) Barwniki CMR lub potencjalnie uczulające

Barwniki, które są rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość		
C.I. Czerwień kwasowa 26	C. I. Czerń bezpośrednia 38	C.I. Niebieski zawiesinowy 1
C.I. Czerwień zasadowa 9	C. I. Niebieski bezpośredni 6	C.I. Pomarańczowy zawiesinowy 11
C.I. Fiolet zasadowy 14	C. I. Czerwień bezpośrednia 28	C. I. Żółty zawiesinowy 3
Barwniki zawiesinowe potencjalnie uczulające		
C.I. Niebieski zawiesinowy 1	C.I. Niebieski zawiesinowy 124	C.I. Czerwień zawiesinowa 11
C.I. Niebieski zawiesinowy 3	C.I. Brąz zawiesinowy 1	C.I. Czerwień zawiesinowa 17
C.I. Niebieski zawiesinowy 7	C.I. Pomarańczowy zawiesinowy 1	C.I. Żółty zawiesinowy 1
C.I. Niebieski zawiesinowy 26	C.I. Pomarańczowy zawiesinowy 3	C.I. Żółty zawiesinowy 3
C.I. Niebieski zawiesinowy 35	C.I. Pomarańczowy zawiesinowy 37	C.I. Żółty zawiesinowy 9
C.I. Niebieski zawiesinowy 102	C.I. Pomarańczowy zawiesinowy 76	C.I. Żółty zawiesinowy 39
C.I. Niebieski zawiesinowy 106	C.I. Czerwień zawiesinowa 1	C.I. Żółty zawiesinowy 49

Dodatek 3

**NAJLEPSZA DOSTĘPNA TECHNIKA W DZIEDZINIE EFEKTYWNOŚCI ENERGETYCZNEJ PRANIA,
SUSZENIA I UTWARDZANIA**

Dziedzina	Techniki BAT
1. Ogólne zarządzanie energią	1.1. Rozliczanie 1.2. Monitorowanie procesu i automatyczne systemy kontroli przepływu, napełniania, temperatur i czasu 1.3. Izolacja systemu rur, zaworów i kołnierzy 1.4. Elektryczne silniki i pompy z przemiennikami częstotliwości 1.5. Zamknięta konstrukcja maszyn w celu ograniczenia straty pary 1.6. Ponowne wykorzystanie/recykling wody i innych płynów w procesach okresowych 1.7. Odzyskiwanie ciepła, np. płukanie, skraplanie pary przetwarzanie powietrza wylotowego, gazów spalinowych
2. Proces prania i płukania	2.1. Stosowanie wody chłodzącej jako wody przemysłowej 2.2. Zastąpienie prania z przepływem wody praniem z odprowadzaniem/doprowadzaniem wody 2.3. Stosowanie „inteligentnych” technologii płukania obejmujących regulację przepływu wody i płukanie w przeciwnym kierunku 2.4. Instalacja wymienników ciepła
3. Suszenie i utwardzanie z użyciem ram stabilizujących	3.1. Optymalizacja przepływu powietrza 3.2. Izolacja obudów 3.3. Instalacja efektywnych układów palników 3.4. Instalacja układów odzysku ciepła

Uwaga:

Nowe techniki BAT wymieniane i zalecane przez organy państw członkowskich UE po dacie publikacji dokumentu referencyjnego Komisji Europejskiej dotyczącego najlepszych praktyk w przemyśle włókienniczym (2003 r.) uznaje się za uzupełnienie BAT wymienionych powyżej.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2011/52/UE w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 124 z dnia 25 kwietnia 2014 r.)

Spis treści oraz s. 1, tytuł:

- zamiast:* „Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/52/UE w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko”,
- powinno być:* „Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/92/UE w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko”.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL